

نبرد خلق

کارگران همه ی کشورها
متحد شوید

شماره ۳۷۱
دوره چهارم سال سی و دوم
اول خرداد ۱۳۹۵

ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

سرمقاله

"اعتدال - اصلاح" در باتلاق دولت دینی

منصور امان

به موازات پیشرفت "نرمش قهرمانانه" خارجی و "گشایش" بخشهای مهمی از ساختار قدرت جمهوری اسلامی به سمت آمریکا و اروپا، بر سردرگمی کارگران و مدافعان این تحول پیرامون نظم سیاسی - اجتماعی که بتواند با پیش شرطها و الزامات ورود به بازار جهانی سازگار بوده و همزمان توانایی هضم این چرخش بدون بر هم زدن پایه های قدرت و ثبات "نظام" را داشته باشد نیز افزوده می شود. آنها با این پرسش روبرو هستند که دوران "پسابرجام" را در ظرف چه مناسباتی بریزند و چگونه گذار از ساختار و مناسبات کنونی به آن را سازمان دهند بدون آنکه خود در میانه راه نقش بر زمین گردند. مشکل اصلی این طیف از قدرت در مسیر یاد شده، نداشتن طرح و برنامه برای قالب ریزی "نظام اسلامی" بر اساس آن در دوران جدید است. هم از این روست که الگوی ایده آل خود را در شکل "دوران طلایی امام خمینی" و "ولایت مشروطه" اختراع می کند تا حامی سیاسی - ایدئولوژیک برای استراتژی و تاکتیک سیاسی خویش بتراشد و راهکارش را بر آن سوار کند. تازه ترین نمونه از تلاش طیف مزبور در این جهت، داستان سرایی یکی از پایوران ارشد باند "اصلاح طلب" حکومتی، آقای مصطفی تاج زاده، از دوران مزبور است. او به بهانه پاسخگویی به جناح رقیب که برخورد باند آقای خامنه ای با منتقدان خود را در مقایسه با معامله آقای خمینی با همین دسته، "نجیبانه" توصیف کرده بود، مُد "طلایی" را بار دیگر روی میز "نظام" زهر خورده گذاشته است.

شریک ناگزیر

نوشته وی تا آنجا که به دستبرد به واقعیت و وارونه جلوه دادن دوره صدارت ولی فقیه پیشین "نظام" برمی گردد، از انواع مشابه خود متمایز نمی شود؛ توجه پذیر تنها کوشش ریاکارانه ای است که در آن برای فاصله گرفتن از جنایت هولناکی که رژیم جمهوری اسلامی در تابستان ۶۷ مرتکب شد، به عمل آمده است. در این سال به فرمان آیت الله خمینی، هزاران زندانی سیاسی به گونه دسته جمعی به قتل رسیدند.

بقیه در صفحه ۳

یادداشت سیاسی

اهداف واقعی در پس ادعاهای مزورانه

مهدی سامع

صفحه ۲

اول ماه مه در ایران

و در برخی کشورهای دیگر

زینت میرهاشمی

صفحه ۴

کارورزان سلامت

امید برهانی

صفحه ۹

چالشهای معلمان

در اردیبهشت ماه

فرنگیس بایقره

صفحه ۱۱

دانشگاه در ماهی که گذشت

کامران عالمی نژاد

صفحه ۱۳

زنان در مسیر رهایی

اسد طاهری

صفحه ۱۵

جهان در آینه مرور

سازماندهی جنبش های عصر جدید پس از

جنگ سرد (۴۱)

یورش نو - لیبرالیسم و پایان پوپولیسم چپ

در آمریکای لاتین (بخش ۱، برزیل)

لیلا جدیدی

صفحه ۵

بیانیه سازمان

چریکهای فدایی خلق ایران

به مناسبت اول ماه مه،

روز همبستگی جهانی کارگران

صفحه ۱۶

پروین اعتصامی، صدای فرودستان،

وجدان بیدار شعر پارسی

(قسمت سوم، پایان)

م. وحیدی

صفحه ۲۱

"اپل را دولت پشتیبانی مالی کرد"

TAZ

برگردان: بابک

صفحه ۷

رویدادهای هنری ماه

لیلا جدیدی

صفحه ۲۲

برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و

مزدبگیران در اردیبهشت ۱۳۹۵

زینت میرهاشمی

صفحه ۸

رویدادهای هنری ماه

لیلا جدیدی

صفحه ۲۲

«ما بی شمارانیم و برای سرنگونی رژیم استبدادی مذهبی ولایت فقیه متحد و متشکل می شویم»

«مرگ بر دیکتاتوری، مرگ بر خامنه ای، زنده باد آزادی»

یادداشت سیاسی

اهداف واقعی در پس ادعاهای مزورانه

مهدی سامع

۲۶ میلیون زن سرپرست خانوار..... ۸۰۰ هزار زندانی ثابت و غیر ثابت و ۳۰ هزار کشته در تصادفات رانندگی در سال داریم» (رادپو زمانه)

خامنه ای از این واقعتهای فاجعه بار و البته از اختلاف طبقاتی فاحش در جامعه باخبر است. او همانند کسی است که در ده راهش نمی داند، اما سراغ خانه کدخدا را می گرفت، مدعی برتری الگوی توسعه اش بر انواع دیگر توسعه می شود. خامنه ای این را هم می داند که الگوی مورد نظرش پوچ و بی ارزش است، اما مثل همه مستبدان تاریخ همه

اردیبهشت ۱۳۹۵) نه این تشابه میان ادعاهای احمدی نژاد و خامنه ای تصادفی است و نه محصول حکمرانی آنان پنهان شدنی. خامنه ای محصول ناکارآمدی الگوهای رایج توسعه را «بیکاری، فقر و اختلاف طبقاتی شدید» اعلام می کند. آمار و ارقام و مهمتر از آن واقعیات جامعه ایران درجه تزویر و ریاکاری خامنه ای را برملا می کند. در کشوری با جمعیت ۸۰ میلیونی فقط ۲۲ میلیون شغل دارند و از این تعداد حدود ۱۶ میلیون شغل رسمی دارند.

فرمولبندی می کند. این همان سیاست گذار از «جمهوری اسلامی» به «ولایت اسلامی» است که چند سال قبل خامنه ای برای آن خیز برداشت. برنامه او که در گام اول ناکام ماند، حذف انتخابات مستقیم ریاست جمهوری بود. خامنه ای شرایط کنونی را «تشکیل دولت اسلامی» می داند که هنوز به طور کامل محقق نشده است. بنابراین می توان فهمید که کامل شدن این مرحله با حذف واژه «جمهوری» عملی خواهد شد. بیان صریح تر تشکیل دولت اسلامی ایجاد و تکمیل «ولایت مطلقه خامنه ای» است. اگر خامنه ای بتواند این مرحله را به طور کامل عملی کند، «تشکیل جامعه اسلامی» و «تمدن اسلامی» که همان «امپراطوری اسلامی» و یا «ولایت جهانی خامنه ای» است، در دستور کار او قرار خواهد گرفت. یادمان نرفته است که محمود احمدی نژاد ادعا می کرد که جهان در حال احمدی نژادی شدن است. توسل احمدی نژاد به مساله «ظهور» برای تحقق همین امر یعنی احمدی نژادی شدن جهان بود. خامنه ای البته بلاهت گماشته سابق اش را ندارد. اما بدون آن که خود بیان کند، ایادی ذی نفوذ اش بر پیوند مقام معظم با مساله ظهور که به گمان آنان اوج «تمدن اسلامی» است تاکید می کنند. ناصر مکارم شیرازی که یکی از کهنه مراجع مذهبی است، یکی از دلایل «موفقیت» خامنه ای را «ارتباط با امام زمان» در مسجد جمکران اعلام کرد. وی این سخنان را در دوازدهمین همایش بین المللی دکتین مهدویت در قم بیان کرد و گفت: «ما امیدواریم در آستانه ظهور باشیم.» (سحام نیوز، پنجشنبه ۳۰

علی خامنه ای در روز دوشنبه ۶ اردیبهشت در دیدار اعضای شورای عالی مرکز الگوی اسلامی- ایرانی پیشرفت، ضمن مخالفت با مدل‌های شناخته شده توسعه به تشریح هدف انقلاب اسلامی و توسعه مورد نظرش پرداخت. او «تحقق تمدن اسلامی» را مرحله نهایی انقلاب اسلامی نامید. او «اسلامی بودن» الگوی پیشرفت را اساس کار خواند. خامنه ای برای تحقق اهداف انقلاب اسلامی پنج مرحله ردیف کرد. مرحله اول فرآیند شکل گیری انقلاب اسلامی و مرحله دوم تشکیل نظام اسلامی است که به گمان ولی فقیه، این دو مرحله از «هنرهای بزرگ» خمینی بوده که به سرانجام رسیده است.

خامنه ای مرحله سوم را که به نظر او اکنون جریان دارد «تشکیل دولت اسلامی» یعنی «تشکیل دولتی بر اساس الگوها و معیارهای کاملاً اسلامی» خواند. او گفت تا وقتی این مرحله به طور کامل محقق نشده، نوبت به مرحله چهارم که «تشکیل جامعه اسلامی» است، نمی رسد. ولی فقیه «گام نهایی» یا مرحله پنجم را تحقق «تمدن اسلامی» دانست. خامنه ای «تولید الگوی پیشرفت اسلامی- ایرانی» را لازمه تحقق «تمدن اسلامی» دانست و در مخالفت با انواع دیگر توسعه گفت: «الگوهای رایج توسعه، از لحاظ مبانی، غلط و بر پایه اومانیسم و اصول غیر الهی هستند و از لحاظ آثار و نتایج نیز توانسته اند وعده هایی را که در خصوص ارزشهای نظیر آزادی و عدالت داده بودند، محقق کنند.» او آثار این ناکارآمدی را «بیکاری، فقر و اختلاف طبقاتی شدید» دانست.

سوال اساسی در رابطه با این سخنان این است که در پس این مرحله بندی و توضیحات پیرامون آن چه اهدافی کمین کرده است؟

اساس الگوی توسعه مورد نظر خامنه ای «اسلامی بودن» است. اسلام مورد نظر او و ارگانی که باید «اسلامی بودن» عناصر توسعه را تأیید کنند کاملاً مشخص است. نظر فقهای شورای نگهبان که دست نشاندهگان او هستند بدون اما و اگر باید پذیرفته شود و خود ولی فقیه نیز در همه امور «فصل الخطاب» است. این بدان معنی است که اسلامی بودن یعنی خامنه ای بودن. خامنه ای در این سخنرانی از واژه «جمهوری اسلامی» استفاده نکرده و حتی تشکیل جمهوری اسلامی توسط خمینی را «تشکیل نظام اسلامی»

اسلامی بودن یعنی خامنه ای بودن. خامنه ای در این سخنرانی از واژه «جمهوری اسلامی» استفاده نکرده و حتی تشکیل جمهوری اسلامی توسط خمینی را «تشکیل نظام اسلامی» فرمولبندی می کند. این همان سیاست گذار از «جمهوری اسلامی» به «ولایت اسلامی» است که چند سال قبل خامنه ای برای آن خیز برداشت. برنامه او که در گام اول ناکام ماند، حذف انتخابات مستقیم ریاست جمهوری بود.

چیز باید در خدمت بقای فرمانروایی اش باشد. دغدغه او به هیچوجه «تمدن اسلامی» نیست. او این رویا را مزورانه برای این مطرح می کند تا بقای ولایت مطلقه اش را تضمین کند. مساله ظهور اسم رمز اقدامات چابکارانه مقام معظم در عراق و سوریه و... است. قدرت به هر قیمت حتی به قیمت کشتار چند صد هزار مردم ایران، سوریه، عراق که اکثر آنان خود را مسلمان می دانند، سیاست خامنه ای در کل و جزء را تشکیل می دهد. هر حرف و نظر دیگری که خامنه ای مطرح کند، تزویر مطلق است.

مشاور وزیر کشور، بهمن مشکینی در یک سخنرانی در روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت گفت: «۱۱ میلیون حاشیه نشین و بیش از هفت میلیون ساکن مناطق بافت فرسوده در کشور وجود دارد که جمعا ۱۸ میلیون حاشیه نشین را تشکیل می دهد... با در نظر گرفتن نرخ میانگین بین خوشبینانه ترین و بدبینانه ترین حالت، حدود ۴ میلیون نفر معتاد داریم و این به معنای درگیری این تعداد خانواده با معضل اعتیاد و تبعات آن است... باید حداکثر آمار طلاق در کشور ۱۰ درصد باشد که این میزان در کشور ما ۲۳ درصد است... ما

Photo By : Saeed Daneshvar - Mansoorah Ramyar

"اعتدال - اصلاح" در باتلاق دولت دینی

بقیه از صفحه ۱

آقای تاج زاده در برخورد با این تبهکاری گامی به عقب نهاده و دیگر در پی توجیه مستقیم آن بر نمی آید. وی که تا پیش از این نقش قاتلان (حکومت) در ارتکاب این تبهکاری را "حاشیه ای" ارزیابی می کرد، اینک آن را "غیرقانونی" خوانده و می گوید: "جمهوری اسلامی یک پوزش خواهی و حلالیت طلبی به خانواده های زندانیان بدهکار است."

این واقعیت که وی موضوع "پوزش خواهی" را در کادر نوشته ای مطرح کرده که به طور اختصاصی برای تبریه آیت الله خمینی از جنایات ارتكابی و مطلوب نشان دادن دوران سیاه ولایت وی نگارش شده، خود به تنهایی برای میزان جدی بودن آن بسنده می کند. پایور "اصلاح طلب" کمی جلو تر دلایل مشخص تری برای درستی این ارزیابی ارائه کرده است؛ بدینگونه که متد قبلی خویش برای نسبی کردن جنایات رهبر پیشین جمهوری اسلامی را دوباره به کار می گیرد، این بار اما به جای شریک کردن قربانیان با آقای خمینی، مُصدق و امیرکبیر را کنار وی می نشاند و ریاکارانه استدلال می کند: "مگر آنها خطا نداشته اند؟"

نزدیک به سه دهه پس از قصابی هزاران زندانی سیاسی، آقای تاج زاده گریزی از ادامه مشارکت در جنایت ۶۷ به این یا آن شکل ندارد، زیرا نظمی که چنین تبهکاری را سازمان داده، افق سیاسی او است. وی می کوشد با ژست "پوزش و حلالیت طلبی"، درجه پذیرش الترناتیو امتحان پس داده ای که ارائه کرده را بالا برده و راه را برای گمراه کردن مخاطبانش بگشاید.

با همین شدت و ضرورت، وی گریزی از تغییر گویش در باره نقاط سیاه تر "دوران طلایی" و نرم کردن استدلالتهای توجیه گرانه خود ندارد. باندها و دسته بندیهای رقیب باند آقای خامنه ای، برای جا انداختن طرح سیاسی خود که از گذشته به حال آورده اند، ناچارند چشم در چشم تناقضهای آن بدوزند. این اجبار از کجا سرچشمه می گیرد؟

زیر سایه شکست

بازماندگان آقای خمینی ناچار به دست و پنجه نرم کردن با آثار و پیامدهای دو شکست خردکننده هستند. از یکسو نظام جمهوری اسلامی در همه پهنه هایی که بر آنها فرمانروایی می کند، کارنامه دفاع ناپذیری از خود برجا گذاشته و در پیامد آن، صف بندی سیاسی، ایدئولوژیک و فرهنگی جامعه را در برابر خویش برانگیخته است. "نظام" در همان حال که کشور را به ویرانه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

بدل ساخته، در تار و پود فساد همه گیر و انحطاط ساختاری نیز دست و پا می زند.

از سوی دیگر، استراتژی امنیتی "نظام" برای تضمین بقا که بر ریل تنش خارجی و تولید ابزار اقتدار برای مدیریت آن حرکت می کرد، با شکستی پُرهنه و رُسوایی بار روبرو شده است. حاکمان کشور پس از دستکم سیزده سال ناچار شدند ستون اصلی این سیاست، یعنی دستیابی به جنگ افزار هسته ای را کنار بگذارند و وارد دوران جدیدی در مَناسبات خارجی خود شوند که تنها نکته روشن در آن برای آنها، ضرورت سازگار سازی "نظام" و روابط آن با شرایط "پساتحریم" و "برجام"ها است. مفهوم عملی و برنامه ای این درک، عوض کردن ریل به گونه ای است که قطار واژگون نشود. به بیان دیگر، طراحی مدلی باید در دستور کار باشد که با وجود ادابته شدن با ضرورتهای سیاسی و اقتصادی "برجام"ها، چارچوبها و مَناسباتی که منافع کلان طبقه حاکم را برآورده و تضمین می کند را نیز دست نخورده باقی بگذارد. شوربختی مُدافعان "میانهِ" و "اصلاح طلب" این تحول آن است که با صف بندی جامعه علیه دستگاه حاکم روبرو هستند؛ عملی که نه تنها دشواری گذار را به چالشی در "بالا" محدود نمی سازد، بلکه مهار جامعه و عقب نگه داشتن آن در این پروسه را نیز در لیست وظایف مُبرم آنان می گذارد. بنابراین آنها باید چنان الگویی از قدرت ارائه کنند که در همان حال که هضم پذیر در بازار جهانی و نظم بین المللی است، از توانایی کنترل جامعه و تضمین پیروگی انحصاری حاکمان بر منابع قدرت و ثروت نیز برخوردار باشد. آیا به راستی چنین مدلی وجود دارد؟

الگوهای اسلام سیاسی

همانگونه که مثال آقای تاج زاده و شیوه پردازش وی از گشتار ۶۷ نشان می دهد، مُدل پیشنهادهی "اعتدالی - اصلاحی"، در جوهره همان الگویی است که هم اینک مَناسبات "نظام" در درون و برون را شکل می دهد. دلیل این همانی انگاشت مزبور به سادگی آن است که در چارچوب نظم دینی، مُدل دیگری وجود ندارد!

در همه گزینه های جدی که باندهای رقیب جناح حاکم جمهوری اسلامی تاکنون ارائه داده اند، پایه مَناسبات ارتجاعی حاکم و منبع قدرت استبدادی برآمده از آن، یعنی نظم دینی سرسختانه حفظ شده و بدون تغییر باقی مانده است. از "ولایت فقیه مشروطه" تا "دوران طلایی"، همه جا همه راههای "اصلاح طلبان" و "میانهِ" روها" به رُم ختم می شود و مُدل مدیریت سیاسی آنها با مرزهای اسلام سیاسی و دولت دینی تعریف و خط کشی می شود. مُصفاانه همینجا باید گفت، دایره انتخاب رُفرمیستهای ولایتی تا آنجا که

به نظم دینی جامعه و استفاده از مذهب برای اجبار آن به اطاعت و فرمانبری برمی گردد، چندان فراخ نیست. پروژه اسلام سیاسی جُز سه مُدل امارات اسلامی طالبان، حکومت اسلامی داعش و جمهوری اسلامی ولی فقیه، الگوی دیگری که همه فواید دولت دینی در پهنه فرمانروایی، بدون زندگی تجربه عملی آن در گستره اجتماعی را داشته باشد، عرضه نکرده است و چنین نیز نمی نماید که جناح میانهِ حکومت بتواند یا بخواهد چرخ را دوباره اختراع کند.

اسلام سیاسی در هر جُغرافیایی که پدیدار شده، به فاجعه مُنتهی گردیده است. از ایران تا افغانستان و از عراق تا سوریه و نیجریه، خلفا و فقها با خود انحطاط مدنی، فروپاشی اقتصادی و تراژدی انسانی به ارمان آورده اند. با این وجود، نه حُجت الاسلام روحانی و نه آقای تاج زاده به عنوان باورمندان به ادغام دین و دولت، از کاربرد این پروژه گریزی ندارند، زیرا در انگاشت آنها دولت دینی هدفی در خود است. اسلام آنان هم دین است و هم دولت؛ یک برنامه فراگیر که هر خواسته تابعی از آن است و هر اصلاحی در خدمت آن قرار دارد.

از این رو در نگاه همه اجزای دستگاه قدرت جمهوری اسلامی، از "مُحافظه کار" تا "تندرو" و از "اصلاح طلب" تا "میانهِ رو"، خواست جدایی دین از دولت آنگونه که ائتلاف شورای ملی مقاومت ایران و گروه مرکزی آن، سازمان دین باور مجاهدین خلق ایران خواهان آن هستند، چیزی بیشتر از یک مُطالبه سکولاریستی به شمار آمده و به گونه روشن، خواسته ای رادیکال، کفر آمیز و ضد مذهبی ارزیابی می شود. حال پُرسش این است که سرچشمه این پافشاری بر مَناسبات اجتماعی مُبتنی بر دین کجاست؟ دغدغه ملکوتی یا منافع خاکی؟

پلاتفرم ارتجاع خُرده بورژوازی

ناگفته پیداست که "جمهوری اسلامی"، "امارات اسلامی" و جُز آنها در جوهره خود جُز یک پروژه سیاسی نیستند که منافع سیاسی و اجتماعی معینی را بیان و با ابزار دین از آن پاسداری می کنند. برنامه سیاسی آیت الله خمینی، آرزوها و خواسته های ارتجاعی خُرده بورژوازی را بازتاب می داد که از نمایندگان سرمایه بزرگ، از مُدرنیزم غربی، دستاوردهای اجتماعی آن و از ایدئولوژی هر دو قطب جامعه سرمایه داری، طبقه کارگر و سرمایه دار، به یکسان نفرت دارد و ایده آل خود را در بازگرداندن گردونه تاریخ به عقب می بیند.

تفاوت آیت الله خمینی با دیگر سُخنگویان طبقه مزبور این بود که به گونه دقیق می دانست عقربه تاریخ را تا کجا باید عقب کشید تا مسیر قدرت فقها را هموار کند و برای آن مشروعیت بخرد. او بازگشت به چهارده قرن پیش

را هدف قرار داد؛ زمانی که نخستین دولت اسلامی شکل گرفت و راهبران دین، راهبران و مُجربان نظم نوین هم بودند. فقط به این وسیله بود که رژیم اسلامی می توانست بر مُطالبات دموکراتیک قیام ۵۷ مَهر کفر و ضد دین بزند، با توسل به آموزه های دینی، به پدیده های اجتماعی و سیاسی مُشخص، ماهیت دروغین ایدئولوژیک بدهد و بر این اساس جامعه را به "خودی" و "غیر" خودی" تقسیم کند.

با برجسته سازی قهری عُصر دین بود که آقای خمینی و "چپ اسلامی" که آقای تاج زاده از طریق عُصویت در باند امنیتی - فاشیستی مُجاهدین انقلاب اسلامی در زمره شان قرار داشت، موفق شدند صف بندی عینی علیه ستم سیاسی و اقتصادی آمریکا را به بیراهه جهاد اسمائی علیه "شیطان بزرگ" بدون بدیل زمینی آزادی و عدالت بکشاند.

بی تردید همین نیز مُهمترین دلیلی بود که غرب را در فرآیند سرنوشتی گریز ناپذیر شاه در سال ۵۷، راضی به انتقال قدرت به آقای خمینی کرد. آمریکا و اروپا استقرار پوپولیسم مذهبی و ناقص اینان را به نسبت توسعه مَناسبات دموکراتیک و ملی، خطر کمتری به حساب می آوردند.

برآمد

عُذرخواهی ریاکارانه آقای تاج زاده، گامی رو به جلو و برای بُشت سر نهادن گذشته ای خونبار و ننگین نیست، بلکه کوششی برای بازگشت بدان و بازسازی اش زیر تابلوهای جدید و غیرواقعی به نام "دوران طلایی امام خمینی" و یا "ولایت فقیه مشروطه" است. با این آفسون حتی پاسداران "نظام" - همانها که وی در پاسخ به تمسخر "دوران طلایی" توسط شان دست به قلم برده - را هم نمی توان گمراه کرد.

او برای جا انداختن این پروژه اندکی از مواضع پیشین اش عقب نشسته و انتظار می رود زیر فشار از این هم بیشتر عقب بکشد. اما چرخشهای دلبخواهی این مفسران تازه کار، پاسحگوی هیچیک از چالشهای جامعه کنونی ایران نیست. زیر هر تابلویی، دولت دینی دشمن سرسخت حقوق بشر، پلورالیسم سیاسی و فرهنگی، آزادیهای دموکراتیک و ارزشهای تمدن هزاره دُوم است. مُدل سیاسی آنها هر برجسی که داشته باشد، برای توجیه و مشروعیت بخشیدن به "حق" سلطه سیاسی - ایدئولوژیک خود، راهی جُز نفی اجتماعی زنان، اقلیتها، دیگرباوران و دگراندیشان نمی شناسد.

مُنقدان "خودی" باند آقای خامنه ای در باتلاق دولت دینی فرو رفته اند و توانایی کنده شده از آن را ندارند. حال آنکه خواست و حرکت در جهت جدایی این دو فاکتور از یکدیگر، عُصر بُنیادین هر تحول در ایران است.

اول ماه مه در ایران و در برخی کشورهای دیگر

زینت میرهائمی

در سایر شهرهای فرانسه همچون نانت، بوردو و مارسه نیز اول ماه مه برگزار گردید. در پاریس فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در این تظاهرات شرکت کردند.

در سئول، پایتخت کره جنوبی تظاهرات پرشکوهی برگزار شد. در این تظاهرات بیش از ۳۰۰ هزار تن از کارگران و مزدبگیران شرکت کردند.

در اسپانیا به مناسبت اول ماه مه دهها هزار تن تظاهرات پرشکوهی برگزار کردند. بزرگترین تظاهرات در مادرید و بارسلون انجام شد و این تظاهرات با

خواندن سرود انترناسیونال به پایان رسید.

در شهرهای مختلف آمریکا همچون نیویورک، واشنگتن، لس آنجلس، پورتلند، سیاتل، کلیولند، سان فرانسیسکو، اوکلند، میامی و... دهها هزار تن با راهپیمایی روز جهانی کارگر را برگزار کردند. در شهر سیاتل، پلیس برای متفرق کردن تظاهر کنندگان به صفوف آنان حمله کرده و تعدادی از تظاهر کنندگان را دستگیر کرد.

در واشنگتن فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران در تظاهراتی که در این شهر برگزار شد شرکت کردند.

در مسکو، پایتخت روسیه دهها هزار تن در میدان سرخ تجمع کردند. شعار «اتحاد، همبستگی و حقوق کارگر» بر پوسته‌های روز کارگر در روسیه نقش بسته بود.

اول ماه مه در شهرهای مختلف آلمان با تظاهرات گردهمایی برگزار شد. در شهرهای برلین، کلن، مونیخ، هامبورگ و... تظاهرات گوناگونی برگزار شد. در کلن فعالان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران با برگزاری ستاند، نمایشگاه عکس و میز کتاب به تشریح مواضع پرداختند. در مونیخ نیز هواداران سازمان به طور فعال در مراسم روز کارگر شرکت کردند.

در پراگ، پایتخت جمهوری چک نیز طرفداران گروههای مختلف سیاسی تجمعاتی در نقاط مختلف شهر برگزار کردند.

در استانبول و آنکارا، نیروهای ویژه پلیس ترکیه به صفوف کارگران و زحمتکشان حمله کرده و با استفاده از ماشینهایی آب پاش و اسپری فلفل به تظاهر کنندگان حمله کرد.

فدراسیون اتحادیه کارگری ژاپن در بیانیه‌ای اعلام کرد که حدود ۳۰ هزار تن در راهپیمایی سالانه اول ماه مه در توکیو شرکت کردند. شعار اصلی تظاهرات، مطالبه دستمزد بیشتر و بهبود استانداردهای معیشتی کارگران بود.

گل گشت، این مراسم در اطراف کرج توسط تعدادی از کارگران و خانواده‌های شان برگزار شد. در این مراسم ابتدا تاریخچه ای از روز جهانی کارگر توسط یکی از کارگران خوانده شد. سپس یکی دیگر از کارگران گزارشی از آمارهای موسسات جهانی در رابطه با

تمرکز بیش از نیمی از ثروتهای دنیا در بین ۶۰ تن از سرمایه داران در سال ۲۰۱۶ و همچنین آمار آن در سالهای گذشته ارائه کرد. سپس یکی دیگر از کارگران در رابطه با مسائل محیط زیست سخنان کوتاهی ایراد کرد. همچنین یکی از کارگران گزارشی از وضعیت کارگران بازنشسته و شرایط زندگی شان به حاضران ارائه کرد. در فواصل مختلف بین برنامه حاضران با خواندن ترانه و سرود و دکلمه و اجرای موسیقی فضایی دوستانه و صمیمی بر برنامه حاکم کردند. همچنین در انتها کارگران ضمن گذراندن یک روز در طبیعت با خانواده‌های شان و صرف ناهار، در گروههای چند نفره به بحث و گفتگو در رابطه با مسائل جنبش کارگری پرداختند. در این مراسم حدود ۱۰۰ تن حضور داشتند.

اول ماه مه در سایر کشورها

روز یکشنبه اول ماه مه ۲۰۱۶ کارگران و مزدبگیران در بسیاری از شهرهای جهان مراسم روز کارگر را با تظاهرات و راهپیمایی برگزار کردند. این مراسم در شهرهای مختلف فرانسه، آلمان، روسیه، ایتالیا، چک، آمریکا، ترکیه، اسپانیا، کره جنوبی، ژاپن و... به شکل با شکوه برگزار شد.

در رُم اول ماه مه با گردهمایی و تظاهرات همراه بود. در تظاهرات رم و کنسرتی که به این مناسبت برگزار شد، نزدیک به یک میلیون از شهروندان ایتالیا شرکت کردند.

کارگران ایتالیایی در این مراسم از "جولیو رچینی"، دانشجوی ایتالیایی که در حین پژوهش درباره مسائل کارگری مصر، در این کشور به قتل رسید، تجلیل کردند. در فوریه ۲۰۱۶، جسد رچینی در حواشی پایتخت مصر که آثار شکنجه بر بدن او به خوبی هویدا بود، پیدا شد.

در پاریس دهها هزار تن در یک راهپیمایی شرکت کردند. در پایان راهپیمایی پلیس با شلیک گاز اشک آور با گروهی از تظاهر کنندگان درگیر شد. امسال بیشترین شعارها علیه تغییر قانون کار بود. علاوه بر سندیکاهای چپ کارگری، اتحادیه‌های دانشجویان و دانش آموزان نیز نمایندگان و رهبران خود را به صف اول راه پیمایان فرستاده بودند.

بر اساس گزارش رسیده در روز ۱۱ اردیبهشت مراسم روز جهانی کارگر در دفتر سندیکای خبازان سقز با حضور دهها تن از کارگران خباز برگزار گردید. به گزارش کمیته هماهنگی برای کمک به ایجاد تشکلهای کارگری، در این مراسم رئیس سندیکای خبازان در باره وضعیت سازمان تامین اجتماعی و مشکلات معیشتی کارگران سخنرانی کرد. سپس یکی از کارگران حاضر قطعه شعری قرائت کرد و در ادامه جلال حسینی فعال کارگری، قطعنامه سندیکاها و تشکلهای مستقل کارگری (سندیکای شرکت واحد، سندیکای هفت تپه، سندیکای نقاشان البرز، کمیته پیگیری و کمیته هماهنگی) را قرائت کرد که مورد استقبال حاضران قرار گرفت.

همچنین به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، روز یکشنبه ۱۲ اردیبهشت برابر با اول ماه مه، جمعی از کارگران و مردم سنج به طور مستقل و هماهنگ با دست داشتن پلاکاردهایی بمناسبت اول ماه می روز جهانی کارگر به خیابان آمدند. این راهپیمایی که تقریباً از اول خیابان انقلاب شروع شده بود تا نزدیک چهار راه سپروس ادامه داشت. شرکت کنندگان با شعارهای «کارگر زندانی آزاد باید گردد، دستمزدهای معوقه کارگران باید فوری پرداخت گردد، بیمه بیکاری برای تمامی کارگران بیکار و آماده به کار، اول ماه مه روز جهانی کارگر باید تعطیل رسمی اعلام گردد»، این روز بزرگ را با تکیه به اراده و تصمیم مستقل خود، گرامی داشتند.

عصر روز شنبه ۱۱ اردیبهشت مراسمی به مناسبت روز جهانی کارگر در محل سندیکای کارگران خباز سنج برگزار گردید. این مراسم در حالی برگزار شد که ظهر شنبه فشار بر نمایندگان کارگران خباز منجر به احضار دو نفر از کارگران خباز به اسامی یدالله صمدی و جمیل شهبایی گردید.

به گزارش کمیته هماهنگی، در اقدامی نمادین در استقبال از اول ماه مه روز جهانی کارگر (۱۲ اردیبهشت) جمعی از اعضای کمیته هماهنگی و دیگر کارگران و فعالان کارگری شهر سنج، آسمان این شهر را نورباران کردند. بنا بر این گزارش این نورافشانی در ساعت ۹ شب در اکثر نقاط شهر از جمله میدان انقلاب، خیابانهای ناصر خسرو، سپروس، محله غفور، شریف آباد، میدان گاز، شهرک بهاران و روبروی زندان مرکزی انجام شد. این مراسم با استقبال گرم مردم روبرو شد. در هنگام نورافشانی شهر سنج نیروهای امنیتی و اطلاعاتی در بسیاری از خیابانها و محلات شهر حضور چشمگیری داشتند.

مراسم گلگشت خانوادگی به مناسبت

روز جهانی کارگر (اول ماه مه)

هر ساله مراسم گلگشت خانوادگی به مناسبت روز جهانی کارگر (اول ماه مه) توسط گروههای کوهنوردی کارخانجات استان البرز و تهران برگزار می گردد. بر این اساس در آخرین جلسه اداره کار و رفاه اجتماعی با مسئولان گروههای کوهنوردی کارگری کارخانجات قرار بر این شد که مراسم گل گشت خانوادگی در روز جمعه ۱۰ اردیبهشت با میزبانی کارخانه قالبهای بزرگ صنعتی سایپا در کرج اجرا شود. اما در روز چهارشنبه دو تن از مسئولان کوهنوردی کارگران البرز از طریق ستاد خبری (اطلاعات) دعوت می شوند و به آنها می گویند که برنامه گل گشت خانوادگی نایستی اجرا شود. به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، علیرغم تلاش برای عدم برگزاری این

جهان در آینه مرور

سازماندهی جنبش های عصر جدید پس از جنگ سرد (۴۱) یورش نو - لیبرالیسم و پایان پوپولیسم چپ در آمریکای لاتین (بخش ۱، برزیل)

که سفیدها هستند، دارا و نیم دیگر از نژادهای گوناگون و به ویژه سیاهان، فقیر می باشند. مهمترین اقدام دولت پرداخت پول نقد به مردم کم درآمد و زیر خط فقر بود، با این شرط که آنها ثابت

منفی، "دیلما روسف" (Dilma Rousseff)، رییس جمهور این کشور را استیضاح کرد. شواهد و رویدادهای پیش آمده نشان می دهد که اگر چه خانم روسف برای تنها ۱۸۰ روز از حکمرانی ممنوع شده

هنگامی که تولیدات کالا به دلیل تقاضای سیراب نشدنی چین رونق پیدا کرده بود و یا نفت پر بها و پر سود بود، مردم کشورهای تولید کننده در آمریکای لاتین، دولتهای پوپولیستی چپ را را به امید آنکه ثروت به دست آمده بین آنان تقسیم خواهد شد، انتخاب می کردند. در آن زمان فضای اقتصادی در آرژانتین (۲۰۰۳ - ۲۰۰۷)، برزیل (۲۰۰۲ - ۲۰۱۲) و ونزوئلا (۱۹۹۹ - ۲۰۱۳) شکوفا و گشایش یافته بود و رهبران چپ گرای این کشورها با شعارهای "انقلاب قرن بیست و یکم" و "انقلاب بولیواری" (دمکراسی مردمی، استقلال اقتصادی، توزیع عادلانه درآمدها و پایان دادن به فساد سیاسی) نه تنها در انتخابات پیروز می شدند، بلکه جانشینان خود را نیز تعیین کرده و بر مسند قدرت می نشاندند. اما با سقوط بهای نفت و تولیدات کشاورزی و صنعتی از رونق بازار بکلی کاسته شد و توهم زندگی بهتر در این جوامع رنگ باخت.

از سوی دیگر، در لایه های طبقه حاکمه، جریانی که توسط غولهای مالی بین المللی حمایت می شد، به وجود آمده بود که در سیاستهای اقتصادی و روابط طبقاتی تهدیدهای عمیقی را متوجه کارگران و زحمتکشان می کرد. از دست رفتن مشاغل، بیکاری و تهاجم به حقوق پایه ای مردم و کاهش استانداردهای اولیه زندگی اثرات مهیبی بر جای می گذاشت.

آنچه که امروزه در آمریکای لاتین و به ویژه سه کشور برزیل، ونزوئلا و آرژانتین می گذرد، آینه تمام نمای بحرانی است که حکومتهای پوپولیستی بنام چپ و نه روابط واقعی سوسیالیستی و برنامه آن به وجود آورده اند؛ به طوری که تحت بحران مالی سال ۲۰۰۸، تار و پود اقتصاد و جامعه از هم گسسته شد. در خلاء نیروهای چپ سوسیالیست و با وضعیت ایجاد شده، دست احزاب راست گرا برای غارت هر چه بیشتر مردم این کشورها باز شده است.

پیش از بحران اقتصادی سال ۲۰۰۸، اقتصاد سراسر آمریکای لاتین به ویژه در برزیل شکوفا شده بود. رشد اقتصادی برزیل بین سالهای ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰ به ۴/۴ درصد رسید. "حزب کارگران" حاکم در برزیل توانسته بود دست به برنامه های مدددهای اجتماعی برای مردم فقیر بزند. در عین حال، شرایطی نیز برای کسب سودهای کلان برای کمپانیهای بزرگ و الیگارشسی مالی به وجود آمده بود که در تاریخ این کشور نظیر نداشت. افزون بر برزیل، دولتهای پوپولیستی در آمریکای لاتین که به اصطلاح گرایش به چپ داشتند، از جمله آرژانتین و ونزوئلا هم کمابیش به همین منوال عمل کردند.

این کشورها برنامه ای برای مقابله با بحران مالی جهانی نداشتند و نتوانستند از بیکاری و کاهش دستمزدها جلوگیری کنند. آنها مجبور شدند سیاستهای ریاضت اقتصادی را بر مردم تحمیل کنند تا بتوانند رضایت بازار مالی جهانی را جذب کنند. از این رو، امید به کاهش فقر و بیکاری دود شد و به هوا رفت.

در مرور شرایط و ناگزیریهای دولتهای مزبور، نخست به رویدادهای برزیل، بزرگترین کشور آمریکای لاتین که با ۲۰۰ میلیون جمعیت، هفتمین اقتصاد بزرگ جهان به حساب می آید، می پردازیم:

در برزیل چه می گذرد؟

روز پنجشنبه ۲ ماه مه ۲۰۱۶ / ۱۳ اردیبهشت ۱۳۹۵، مجلس این کشور با ۵۵ رای مثبت در برابر ۲۲ رای

کنند که کودکان شان دستکم ۸۵ درصد مواقع سر کلاس درس حاضر بوده و کاملا واکسن زده اند. این اقدام ۴۵ میلیون نفر را از فقر مطلق نجات داده است. از دیگر اتهامات وارده به روسف، گزینش لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا، رییس جمهوری پیشین به ریاست دفتر خود است. اتهام دیگر پول شویی و دریافت رشوه از شرکت نفتی "پتروبراس" (Petrobras) و جلوگیری از رسیدگی قضایی به پرونده بخشودگی مالیاتی فیفا در سال ۲۰۱۴ میلادی می باشد.

با این حال برکناری یک رییس جمهور در این کشور به انتخابات موکل می شود. نمایندگان مجلس نیز بدون شک بدین امر آگاهند. در این صورت این سوال باقی می ماند که علت اصلی چیست و چه اهدافی پشت پرده است.

نو - لیبرالها و دست راستیهای فاسد صحنه قدرت را اشغال می کنند

در سال ۲۰۱۴ یک قاضی ناشناس بنام "سرجیو مورو" (Sergio Moro) تحقیقاتی پیرامون فساد مالی در برزیل آغاز کرد. این تحقیقات، از رشوه خواریهای گسترده، دست درازی به داراییهای عمومی از سوی همه احزاب بزرگ، فساد و دزدی در شرکت نفتی پتروبراس و غیره پرده برداشت. در پیامد تحقیقات مزبور، ۱۳۳ نفر از ثروتمندان بزرگ این کشور دستگیر شدند. جالب آنکه سیاستمداران موافق و مخالف دولت همگی در این فساد مشارکت داشتند.

ریاکاری نمایندگان مجلس که به استیضاح خانم رییس جمهور رای داده اند از اینجا آشکار می شود که ۴۰ تن از آنان دارای پرونده هستند و تحت تعقیب قضایی می باشند. بکروز پس از استیضاح خانم روسف، بقیه در صفحه ۶

است، اما ۱۳ سال حکومت حزب کارگران (PT) به پایان رسیده است.

دیلما روسف که در گذشته نه چندان دور چریک مبارز و زندانی سیاسی بود، در سال ۲۰۱۱ پس از "لوئیس ایناسیو لولا دا سیلوا" (Luiz Inácio "Lula" da Silva) معروف به "لولا"، رییس جمهور چپ گرای برزیل (۲۰۰۳ - ۲۰۱۱) از حزب کارگران، از درون همان حزب انتخاب شد. خانم روسف اکنون متهم به چندین خلاف شده است که دو مورد آن بحث انگیز تر است.

نخست، دستکاری در بودجه پیش از انتخابات که هدف از آن مخفی کردن کمبود بودجه و بهتر نشان دادن وضعیت مالی این کشور است. اگر چه او به واقع مرتکب چنین خطایی شده است، اما هیچکس باور نمی کند که این علت واقعی استیضاح او باشد، زیرا در برزیل این یک امر معمول به حساب می آید.

دومین اتهام او تخریب و نابودی اقتصاد کشور است. این درست است که اقتصاد برزیل در واقع بحرانی است، اما همانطور که در نقاط دیگر مشاهده می شود، از سال ۲۰۰۸ و بحران جهانی مالی، تمامی کشورهای که اقتصادشان بر پایه صادرات قرار داشته، به علت کاهش تقاضا با چنین مشکلی دست به گریبان شده اند. در این دوره، بین سالهای ۲۰۱۱ تا ۲۰۱۴، رشد اقتصادی برزیل به ۲/۱ درصد کاهش یافت. این در حالیست که بین سالهای ۲۰۰۴ تا ۲۰۱۰، ۴/۴ درصد بود. در حال حاضر رشد اقتصادی برزیل نزدیک به ۴ درصد تنزل یافته است.

در دوران شکوفایی اقتصادی، برنامه حزب کارگر حاکم بدین قرار بود که ثروتمندان ثروتمند تر و فقیرها کمتر فقیر بودند. این مدل اقتصادی دولت روسف هم هست. این امر که مبارزه طبقاتی در برزیل بین دو رنگ سیاه و سفید است، بر کسی پوشیده نیست. نیمی از جمعیت

جهان در آینه مرور

یورش نو - لیبرالیسم و پایان
پوپولیسم چپ در آمریکای لاتین
(بخش ۱، برزیل)

بقیه از صفحه ۵

آلخاندرو ورنر (Alejandro Werner)، مدیر صندوق بین المللی پول در نیم کره غربی نیز می گویند: "برزیل رو به بهبودی است ... زمان مناسب برای پایین آوردن مخارج دولت، آزادی تجارت و روابط مالی فرا رسیده است."

قربانی اصلی کیست؟

بیشترین مسوولیت آنچه حزب کارگران "کودتا" می نامد، بر دوش این حزب است. قربانی اصلی آن رئیس جمهور و دوستان سیاستمدار وی نیستند، بلکه توده های زحمتکش و ستم دیده هستند. پوپولیستهای چپ، حزب کارگران را بین طبقه کارگر به عنوان ابزاری جهت ساختن یک حزب انقلابی مارکسیست جا می زدند و تصویری از خود ارایه می دادند که گویی مشغول هموار کردن جاده سوسیالیسم هستند.

اما برنامه های حکومت نه به نفع زحمتکشان، بلکه برای طبقه متوسط بالا طرح ریزی می شد و از سوی دیگر، جلوگیری از مبارزه طبقاتی و سر بر آوردن تشبهای اجتماعی را هدف قرار می داد و همزمان از سرمایه داری دفاع می کرد.

همچنان که این حزب به تدریج و تحت رهبری لولا داسیلوا، رئیس جمهور پیشین که زمانی رهبر سابق اتحادیه فلزکاران بود، به راست متمایل می شد، بسیاری از گرایشهای چپ حزب به بیرون پرتاب می شدند. دولت جدید خانم روسف همچنان این سیاست را ادامه داد و حتی زمانی که استیضاح شد هیچ نشانی از رهبری انقلابی از او دیده نشد.

نتیجه

برزیل هنوز با وجود تظاهرات و اعتراضات وسیعی که به حمایت یا مخالفت با روسف رخ داده، به خشونت کشیده نشده است.

اگرچه بیشتر جمعیت معترض در خیابانها علیه دولت روسف را سفید پوستان تشکیل می دهند، اما میشل تمر، رئیس جمهور موقت، برای اداره مملکت روزگار

یک مدیر ارشد شرکت چند ملیتی نفت و گاز پتروبراس فاش کرد که "رن کالروس" (Renan Calheiros)، رئیس مجلس سنا، ۶ میلیون دلار از منابع تامین نفت رشوه گرفته است. یک نمونه دیگر، ادواردو کونیا (Eduardo Cunha)، یک راست افراطی مذهبی از متحدان "میشل تمر" (Michel Temer)، جانشین روسف است. وی نیز دارای پرونده فساد است و در بانکهای سوئیس ۷ برابر ثروتی که در برزیل اعلام کرده، اندوخته دارد. این در حالیست که تمامی رسانه ها بر فساد عوامل روسف متمرکز شده اند. اگر چه گفته می شود هیچیک از اعمال شخص خانم روسف تا کنون غیر قانونی نبوده است.

تحت چنین شرایطی، سیاستمداران فاسد و دست راستی دست به اقدامی زدند که اکنون طرفداران حزب حاکم از آن به عنوان "کودتا" یاد می کنند. هنوز فرصت ۱۸۰ روزه ریس جمهور شروع نشده، تمام وزرای این کشور جایگزین شده اند، تمام بخشها در حال منحل شدن است و دستگاه دولتی به طور عمیق تصفیه می شود.

برخی از مجریان این اقدامات، پیشتر متحدان دولت بودند. حزب کارگران برای رهایی از بحران به وجود آمده از یکسو تلاش کرد به همین قشر قول مقامهای بالاتر و قدرت بیشتر دهد، از سوی دیگر کوشید آنها را متقاعد کند که بهتر می توانند ریاضتهای اقتصادی را اجرا کند، زیرا اتوریته بیشتری به خاطر پیروزی در انتخابات دارد.

اما روسف موفق نشد و اکنون میشل تمر، معاون او، امور را در دست گرفته است. وی در نبود روسف با لحنی خودمدارانه و مستبدانه شعارهای "نجات ملی" و "نظم و توسعه" را آویزه دوران جدید کرده است. هدف اما انتقال قدرت به راستها برای ایجاد روابط اقتصادی نو - لیبرالیستی است که بازگشت به مناسبات اقتصادی دیکتاتوری نظامی ۳۰ سال پیش به حساب می آید. تمر طرفدار اقتصاد نو - لیبرال ارتدوکس است. توازن بودجه، افزایش نیافتن دستمزدها و نپرداختن مزایا به طبقه کارگر از جمله اهداف اوست.

بر اساس برخی از اسناد منتشر شده، تمر با برخی از مقامات آمریکایی در سال ۲۰۰۶ گفتگو کرده است. وی در آن زمان نماینده پارلمان برزیل بود و اوضاع سیاسی برزیل را در آستانه برگزاری انتخابات عمومی که لولا داسیلوا متعاقب آن رئیس جمهور برزیل شد، در اختیار مقامات آمریکایی قرار می داده است. در بخشی از مکاتبات وی که در ژوئن سال ۲۰۰۶ "ویکی لیکس" منتشر کرد، آمده است: "لولا به هیچ یک از وزیران کابینه اختیار و قدرت نمی دهد."

روزنامه تایمز مالی در مقاله ای می نویسد: "حکومت آینده می تواند برای سرمایه گزاران خارجی، به ویژه سرمایه گزاران آمریکایی لاتین، یک هدیه خدایی باشد؛ رویدادی که می تواند رهبران چپ و آنها که گرایش به چپ دارند را از صحنه سیاست حذف کند."

سختی را در پیش خواهد داشت. تظاهر کنندگان حامی دیلما روسف و حزب کارگران از هم اکنون رادیکالیزه شده و مبارزات خیابانی آنها اوج گرفته است. تظاهرات بزرگ و وسیع آنها با سنگر بندی برای پیش آمدهای بعدی همه جا به چشم می خورد و مقابله با آنها حتی در زمان برگزاری مسابقات المپیک تابستانی در ماه اوت (۱۵ تا ۳۱ مرداد) به سختی امکان خاموش شدن دارد؛ امری که بی شک به ارتش بهانه اشغال خیابانها را خواهد داد.

شهروندان برزیلی حق دارند که از بازار آزاد، نو - لیبرالیسم و سرمایه گذاری خارجی در وحشت باشند، زیرا آنها دوران دیکتاتوری خشونت آمیز راست گراها را به یاد دارند. چرخش به چپ در آن زمان هم واکنش به رنجی بود که در دوران جنگ سرد با آن روبرو شده بودند.

"جفری وبر" (Jeffery Webber)، نویسنده کتابهای "اکتبر سرخ"، "مبارزات بومیان چپ" و "بولیوی مدرن" در این باره می نویسد: "راستها اکنون به شکل دیگری وارد صحنه شده اند. آنها نخست در ماه ژوئن ۲۰۱۳ با جنبشی به نام "کوزین هاس" که مردان سفید پوست طبقه مرفه را نمایندگی می کرد، وارد صحنه شدند. دهها هزار نفر با در دست گرفتن پرچم ملی برزیل به رنگ سبز و زرد علیه تعرفه اتوبوس به خیابان آمدند و به تظاهر کنندگانی که پرچمی با علامت چپ داشتند، حمله کردند."

وی می افزاید: "راستها اکنون به خوبی سازماندهی نظامی شده اند و دارای کادرهای سیاسی، استراتژی منسجم، تجربه تاکتیکی و آموزش سیاسی از طریق سالها کار در سیستم دانشگاههای دولتی و خصوصی هستند. با این حال آنها اگرچه می توانند روسف را از قدرت خلع کنند، اما فاقد ابزار سیاسی معتبر برای پر کردن خلا قدرت هستند. آنها ناتوان از رقابت با هژمونی هستند که حزب کارگران بدون بر جا گذاشتن آلترناتیو از دست داده است."

در نهایت، دوره ای که این احزاب بتوانند طبقه کارگر را خاموش کنند، گذشته است.

بحرانهای کنونی نشان می دهد که طبقه حاکمه نمی تواند به همان صورت گذشته

حکومت کند و کارگران و زحمتکشان هم نمی توانند تحت شرایط گذشته ادامه بدهند.

این ترکیب، حاصلخیزترین زمین برای خیزشهای انقلابی است.

"اپل را دولت پشتیبانی مالی کرد"

TAZ

برگردان: بابک

"ماریانا مازوکاتو" (Mariana Mazzucato)، اقتصاددان آمریکایی - ایتالیایی می گوید نوآوریها فقط با پول دولت ممکن می شوند، از این رو دولت می باید در سود آن نیز شریک گردد. مازوکاتو پرفسور اقتصاد نوآوری در دانشگاه ساسکس (Sussex University) در جنوب انگلیس است و به همراه توماس پیکتی (Thomas Piketty) و جوزف استیگلیتز (Joseph Stiglitz)، به حزب کارگر و نیز "حزب ملی اسکاتلند" مشاوره می دهد. کتاب مشهور او به نام "دولت کارآفرین" (The Entrepreneurial State) منتشره در سال ۲۰۱۳، به آینده اقتصاد و نقش دولت می پردازد. نگاه او به دولت سرمایه داری، شباهتهای بسیاری به نظرات "کینز" دارد.

خانم مازوکاتو، شما مطرح می کنید که دولتهایی با رشد ضعیف می توانند به سادگی مشکل شان را حل کنند، اما به این منظور باید در رابطه دولت و بازار تجدید نظر شود. چرا؟

من کشورهای دارای رشد بالا را بررسی و چگونگی دستیابی آنها به این امر را مطالعه کردم. بررسی من نشان داد که دولتهای این کشورها به طور فعال بازارهایی را ایجاد و شکل داده اند؛ کشورهایی مثل آمریکا که دست به اقداماتی بیشتر از حل مشکلات بازار به هنگام ورشکستگی می زنند. ما اکنون ما به خاطر این تصور گمراه کننده که دولت متورم مانع رشد است، به کلی دیگر نمی توانیم در باره ضرورت دولت استراتژیک اندیش سخنی به زبان بیاوریم.

شما در کتاب تان می نویسید، داستان موفقیت "اپل" اینگونه نیست که کسانی بدون دخالت دولت توانستند هر چه دلشان خواست اختراع کنند.

دقیقا. البته آنها باهوش هستند، مایل باشید می توانید آنها را نابغه هم بدانید. اما این فقط یک روی سکه است، روی دیگر سکه آن است که هر چیزی که "آی فون" را هوشمند می کند با منابع مالی دولتی به وجود آمده. "استیو جابز" و کارمندان او فقط تعدادی فن آوریهای موجود را کنار هم گذاشتند و در یک قالب شیک و زیبا جا دادند. اینترنت، جی پی اس، صفحه لمسی، سیری (Siri)، تقویم کاری، وجود همه اینها مدیون منابع عمومی است. در روایت رسمی از سرگذشت این شرکت، این بخش دولتی آن به کلی پنهان می شود و سود را تنها به جیب خودش می ریزد.

به نظرم تقریبا متکبرانه و تهاجمی می آید. در یک وضعیت ایستا، بدون مهاجرت، بدون رشد جمعیت، آری می شود جلوی رشد را گرفت. در غیر اینصورت، این امر موجب بیکاری می شود. اما یک نکته خوب دارد: رد رشد به هر قیمت. رشد نباید هیچکس را محروم کند و عقلانی و پایدار باشد. با این حال، رشد سبز برای من فقط به معنای بودجه برای باد و آفتاب نیست، بلکه همچنین به مفهوم تغییر شیوه زندگی ماست. برای این کار باید از پتانسیل انقلاب انفورماتیک تا سر حد کمال بهره برد.

به گونه غیرمنتظره ای شما آمریکا و چین را بزرگترین قاتلان محیط زیست نمی دانید. شما تلاش آنها در جهت تکنولوژی سبز را ستایش می کنید. این به چه معناست؟

امروزه چین تلاش می کند میزان تولید دی اکسید کربن خود را به گونه وسیع کاهش دهد، با وجود آنکه هنوز هم به گونه باورناپذیری محیط زیست آلوده می شود. دولت آمریکا ولی اکنون، پس از یک برنامه سبز محرک اقتصادی بزرگ، با پشتیبانی از استخراج نفت توسط تکنولوژی فرکینگ (Fracking) - ایجاد ترک در سطحهای زیر زمین) دوباره تا حدودی به عقب برگشته است. من از هیچکس ستایش نمی کنم، من می خواهم نشان دهم که دولتها - اگر بخواهند - می توانند تاثیر گذار باشند. طبیعی است که این دلیل خوبی برای با دقت نگرستن به اعمال آنهاست. اگر یک دولت دست به اقدامات بلاهت بار زد، آنوقت چه؟ در هر حال ما نمی توانیم تکنولوژیهای زیست محیطی را به بخش خصوصی واگذار کنیم. سرمایه گذارهایی آنان بسیار کوتاه بینانه است. چشم اندازهای بزرگ به دولت نیاز دارد.

شما در کتاب تان پیشنهاد می کنید برای اینکه دولت بتواند این تکنولوژیها را تامین مالی کند، شرکتها می توانند به آن حق امتیاز استفاده بپردازند. این امر چگونه باید حل و فصل شود؟

من که حقوقدان نیستم. اما به خودی خود مهم است که سوال شود پول از کجا باید بیاید. مساله جبران هزینه باید حل شود. این امر می تواند از طریق خرید سهام ترجیحی، اعطای وامی که بازپرداخت آن به سود احتمالی مشروط شده (کاری که برخی دولتها هم اکنون می کنند)، به وسیله پرداخت حق امتیاز یا افزایش مالیات صورت بگیرد.

شبهه توماس پیکتی حرف می زنید. بله، اما پیکتی به طور انحصاری از مالیات بر دارایی به عنوان راه حل حرف می زند. من برعکس معتقدم باید به راههای گوناگون برای تامین مالی دولت فکر کرد. هوشمندانه این است که نه فقط ریسک، بلکه سود هم هر چه بیشتر اجتماعی شود.

آیا شرکتها تهدید به مهاجرت به کشورهای دیگر نخواهند کرد؟

چرا، ولی آنها جایی نمی روند. شرکتها که انسان مایل به حفظ آنها باشد، خواهند ماند. پول تاکسی بقیه را باید داد و روانه شان کرد به جایی که می خواهند. نه، این تهدید توخالی در حقیقت دلیل تن دادن دولتها به همه حماقتهایی است که مرتکب می شوند.

اپل ولی مالیات می دهد
نه، اپل از هر حفره مالیاتی که فکرش را بتوان کرد، استفاده می کند. با این شیوه ها اپل یا گوگل شاخه ای که بر آن نشسته اند را از دست می دهند. این شرکتها همراه مجمع سرمایه گذاران ریسک پذیر (Venture Capitalist Association) سالها برای کاهش مالیاتهای لابی گری کردند. اکنون در آمریکا مالیات بر سود فقط حدود ۱۵ درصد است.

این رقم شاید قابل بحث باشد. ولی هیچکس منکر اصل جبران هزینه نیست. آیا شما هدفی اشتباهی را نشانه نگرفته اید، به ویژه در نظر به اروپا؟

در اروپا اصطلاح "دولت چابک" حتی بسیار بدتر به زبان آورده می شود. آلمان به کشورهای ضعیف اروپایی مانند یونان، اسپانیا یا ایتالیا مرتب می گوید باید صرفه جویی کنند تا توانایی رقابت داشته باشند. اما تا جایی که بتواند به آنها نمی گوید که برای جاهایی مثل انستیتو آلمانی "فراون هوف" (Fraunhofer) یا بانک دولتی سرمایه گذاری آلمانی KfW (موسسه اعتباری برای بازسازی - Kreditanstalt für Wiederaufbau) باید منابع اختصاص داد. نا توازی در اروپا به این علت به وجود نیامده که آلمان هنگام رایج شدن یورو کلک زده و همچنین به دلیل دستمزدهای پایین در این کشور یا "دستور کار ۲۰۱۰" هم نیست. دلیل به سادگی این است که آلمان یک اکوسیستم نوآوری کارآمد دارد.

بر این اساس دولتها باید برای رشد باید پول بیشتری صرف تحقیقات و توسعه کنند؟

نه، آنها باید در امتداد مجموع فرآیند نوآوری فعال باشند. نه فقط در پهنه تحقیق و توسعه، بلکه همچنین در بخش کاربرد و نیز در پشتیبانی اولیه از شرکتها. "سیلیکن ولی" (Silicon Valley) در حقیقت با این سیستم کار می کند. همه به آنجا خیره شده اند و آنچه می بینند فقط انعطاف بازار کار است. در حالی که سیلیکن ولی مقادیر عظیمی سرمایه گذاری دولتی دریافت کرده است، در فن آوری اطلاعات - چیزی که بدان مشهور است - اما همچنین در بخشهای دیگری مانند بیوتکنولوژی.

برخی در اصل به رشد اقتصادی به دیده انتقادی می نگرند. نظر شما در باره جنبش مهار رشد چیست؟

"اپل را دولت پشتیبانی مالی کرد"

بقیه از صفحه ۷

و واقعی نیست؟

شرکت بیوتکنولوژی "فایزر" (Pfizer) برای مثال یک شعبه خود را در اینچا، "کنت" (Kent) - شهری در جنوب شرقی انگلیس) تعطیل کرد و به "پوستون" رفت. اما نه به دلیل مالیات و نه به خاطر اینکه آنجا قوانین و مقررات کمتری دارد، بلکه به خاطر ۳۲ میلیاردی که دولت آمریکا در نوآوری این بخش سرمایه گذاری کرده است. شرکتی که برای مثال فقط دنبال نیروی کار ارزان می گردند را فراموش کنید.

منابع تامین مالی طرح شما هنوز برای من روشن نیست. آیا نباید در کوتاه مدت یا شرکتهای به گونه وسیع تری پای صندوق پرداخت آورده شوند یا اینکه قرضهای دولتی بیشتر شود؟

افزایش مالیات در حال حاضر به هیچ وجه واقعی نیست. من فقط می گویم روش هوشمندانه تری از کاستن دایمی هزینه های دولت هم وجود دارد. من نمی گویم باید طور دیگری باشد، فقط نشان می دهم در نقطه ای که این کار اجرا می شود، نتایج بهتری به دست می آید.

شاید دیگران منبع مالی ندارند؟

آیا تا به حال شنیده اید که کشوری گفته باشد ما برای لشکرکشی به عراق پول نداریم؟ کسی که برای جنگ به پول نیاز داشته باشد، راهی هم برای کسب آن پیدا می کند.

آیا برای باز شدن گره بحران اروپا در سال جاری شانس می بینید؟

برای این کار آلمان باید دست از اجبار کشورهای ضعیف تر به صرفه جویی بردارد. اقدام بانک مرکزی اروپا در خرید اوراق اعتباری، هدر دادن هنگفت پول است، مگر اینکه این پول در اقتصاد واقعی سرمایه گذاری شود و به جیب بانکها نرود. تا زمانی که قصه تغییر نکند و پول را در نقاطی خرج نکنیم که برای آینده توانایی رقابت اروپا تعیین کننده نیست، راه حلی برای بحران در اروپا هم وجود نخواهد داشت.

شما در کتاب خود به استراتژیهای سست در مورد چرخش انرژی حمله می کنید و همزمان به ستایش از آلمان می پردازید که چگونه موفق به ایجاد رشد سبز شده است...

... دانمارک هم نمونه بدی نیست.

آیا بقیه اروپایبها هم باید همین راه را بروند؟

چرخش انرژی فقط روی محور تکنولوژی سبز قرار ندارد، مساله همچنین این است که چگونه هر بخش عمل می کند. موتور جدید برای خودروها، شهرهای سبز، دیگر کشورها هم باید کار زیادی در این مسیر انجام دهند. برای من اما کشورها به طور منفرد مهم نیستند. حرف من این است: کشورها باید انتخاب کنند. آینده می تواند سبز، زرد، قرمز یا آبی باشد. تصمیمی که آنها در این رابطه می گیرند، به میزان زیادی تعیین کننده است. به این یا آن شکل آنها باید خود را برای دخالت وسیع دولت آماده کنند. اگر آنها گمان می کنند با چند سرمایه گذاری یا گذاشتن چند اهرم مالیاتی کار تمام می شود، شکست خواهند خورد.

برخی از حرکت های اعتراضی کارگران و مزدبگیران در

اردیبهشت ۱۳۹۵

گردآوری و تنظیم: زینت میرهاشمی

اراضی روستانشینان توسط اداره کل منابع طبیعی و آبخیزداری آذربایجان شرقی به بخش معدن در مقابل این اداره تجمع کردند. به گزارش آنجا، تجمع کنندگان خواستار بازگرداندن زمینهای تصرف شده بوده و اعلام کردند که این اراضی طبق سند به نام خودشان است و به صورت غیر قانونی و بدون پرداخت مبلغی به بخش معدن واگذار شده است.

* عصر روز شنبه ۴ اردیبهشت، بیش از سه هزار راننده ماشینهای سنگین و کامیون در بندرعباس تجمع اعتراضی برگزار کردند. به گزارش ایران خبر، معترضان خیابان بابا غلام بندرعباس که به پایانه حمل و نقل این شهر می رسد را بسته و مانع هر تردد به این پایانه شدند. هفته گذشته کارگران رژیم به این رانندگان قول دادند که مطالبات آنها را حل و فصل کنند، اما نه تنها کاری نکردند بلکه سخنگوی رانندگان را دستگیر کردند.

* روز شنبه ۴ اردیبهشت، متقاضیان مسکن مهر مقابل سازمان همیاری شهرداریهای استان کهگیلویه و بویراحمد تجمع کردند. به گزارش کینانیز، در این تجمع تعدادی از این متقاضیان که سالها پیش ثبت نام نموده اند نسبت به آنچه سهل انگاری سازمان همیاریها و ناهماهنگی ادارات استان می نامیدند اعتراض داشتند.

* صبح روز یکشنبه ۵ اردیبهشت، تعدادی از بازنشستگان راه آهن استان یزد در اعتراض به عدم پرداخت عیدی و عدم تمدید بیمه مقابل استانداری یزد تجمع کردند. به گزارش تابناک، این بازنشستگان، عیدی سال گذشته خود را نگرفته اند و بیمه آنها نیز تمدید نشده است. آنها از نحوه مدیریت و عدم پیگیری دهقان پور مدیرکل راه آهن یزد شکایت داشتند.

* روز دوشنبه ۶ اردیبهشت، کارگران و کارمندان شهرداری نالوس در اعتراض به عدم پرداخت ۷ ماه حقوق با دست کشیدن از کار مقابل ساختمان شهرداری تجمع کردند. به گزارش شوباس، یکی از کارمندان تجمع کننده گفت: ۷ ماه است شهرداری نالوس به دلیل مشکلات مالی از پرداخت حقوق کارگران و کارمندان خود ناتوان است. این کارمند شهرداری نالوس اظهار کرد: متأسفانه مدیریت نادرست و نداشتن منبع درآمدی برای شهرداری نالوس منجر به ایجاد مشکلات زیادی مانند ناتوانی در پرداخت حقوق پرسنل شهرداری شده است.

* تعدادی از دستفروشان خیابان سلمان فارسی (نادری) در اعتراض به مصوبه شورای اسلامی این شهر مبنی بر برچیدن بساط دستفروشان و انتقال آنها به پارک ربيع، در شنبه و یکشنبه شب، ۴ و ۵ اردیبهشت، در این خیابان تجمع کردند. به گزارش ایرنا، به اعتقاد این دستفروشان محلی که برای استقرار آنها در پارک ربيع در نظر گرفته شده، بسیار دور افتاده است و محل مناسبی برای کسب نیست.

* صبح روز دوشنبه ۶ اردیبهشت، اهالی روستای پی زرد بهرام بیگی با حضور در محل استانداری کهگیلویه و بویراحمد به دلیل خطر رانش زمین و ریزش کوه تجمع کردند. به گزارش کینانیز، ۲۳ سال پیش روستای پی زرد بهرام بیگی دچار رانش زمین و ریزش کوه شد که در همین راستا قطعه زمینی به مساحت ۱۰ هکتار جهت اسکان اهالی این روستا توسط مسئولان کهگیلویه و بویراحمد در نظر گرفته شد و بنیاد مسکن اقدام به قطعه بندی آن کرد و تحویل مردم روستا داد. مردم این روستا از نظر مالی بضاعت کافی ندارند و این روستا فاقد آب و برق و سایر خدمات رفاهی است.

بقیه در صفحه ۱۸

۹۷ حرکت اعتراضی

* روز چهارشنبه اول اردیبهشت، کارگران اخراجی کارخانه روغن نباتی گلناز کرمان در اعتراض به اخراج از کار و بیکار شدن دست به تجمع زدند. به گزارش جوان، مدیر عامل دفتر تهران کارخانه روغن نباتی گلناز درباره مشکل پیش آمده گفت: با کاهش شدید تولید از ۸۰۰ تن به ۶۰۰ تن در روز، این شرکت به صورت موقت ناچار به کاهش شیفتها از سه شیفت کاری به یک شیفت در روز و تمدید نکردن قرارداد تعدادی از پرسنل شده است.

* روز چهارشنبه اول اردیبهشت، اهالی شهر مرزن آباد از توابع چالوس در غرب استان مازندران در اعتراض به خاطر پرداخت عوارض برای استفاده از آزاد راه چالوس - کرج در برابر عوارضی این مسیر تجمع کردند. به گزارش ایرنا، تجمع کنندگان خواستار کاهش عوارض پرداختی مردم شهرستان برای تردد در این آزاد راه شدند.

* روز چهارشنبه اول اردیبهشت، اهالی روستای هزارود در سالروز هوای پاک در مقابل شهرداری شهر «آب بر» در اعتراض به ریختن نخاله توسط شهرداری «آب بر» به اراضی روستا انجام شد. به گزارش برگ زیتون، متأسفانه ریختن زباله در سطح معابر فرهنگ غلطی است که از سوی بزرگ ترها انجام می شود و وقتی فرزندان ما بستر مناسب و آموزشهای لازم در این زمینه را نمی بینند، چگونه باید انتظاری از آنان داشت. توجه به محیط زیست و حفظ سلامتی انسان و همه موجودات کره زمین یکی از اصول اساسی در بقای زندگی است.

* روز آدینه ۳ اردیبهشت، کارگران اخراجی پتروشیمی کارون در اعتراض به اخراج و برای بازگشت به کار مقابل دفتر مدیریت منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی ماهشهر تجمع کردند. به گزارش مانا، این کارگران گفتند: پس از چهار سال کار و تلاش در مجتمع پتروشیمی کارون، بدون هیچ گونه دلیلی از کار اخراج شده و به صف بیکاران پیوسته ایم.

* کارگران بیکار شده معدن زغال سنگ چشمه پودنه برای بازگشت به کار و اعتراض به عدم پرداخت مطالبات شان در روز شنبه ۴ اردیبهشت، دست به تجمع در جاده ترانزیتی زردن - راور زدند. به گزارش فارس، کارگران معترض مسیر زردن به راور در دو راهی دشتخاک و مسیر زردن به کوهپان را مسدود کردند و از تردد خودروها و کامیونهای ترانزیتی جلوگیری کردند.

* روز شنبه ۴ اردیبهشت، چند صد کارگر اخراجی پارس سرام در شهرستان قرچک مقابل کارخانه تجمع کردند. به گزارش قرچک آنلاین، کارخانه تولیدی چینی بهداشتی پارس سرام با وجود تولید خوب و سابقه فروش محصولات خود در داخل و خارج از کشور، از سال ۱۳۸۹ شروع اخراج سربالی کارگران کرده است.

* روز شنبه ۴ اردیبهشت، کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت در پی عدم پرداخت حقوق و پاداش شان دست به اعتصاب زدند. به گزارش آرمان کرمان، این مشکل ناشی از بی انضباطی مالی دانشگاه است و به نظر می رسد این موضوع باعث زیاندهی دانشگاه گردیده است.

* روز شنبه ۴ اردیبهشت، جمعی از اهالی روستای سفیدان عتیق در اعتراض به واگذاری غیر قانونی

کارورزان سلامت

امید برهانی

عینک طبی توسط مرکز متعلق به وزیر بهداشت خبر داد.

حمید ثابت قدم گفت: "میزان عینک مورد نیاز کشور سالیانه ۳۰ میلیون زوج لنز است که از این مقدار ۷ میلیون آن به صورت قانونی از کشورهای آلمان، ایتالیا، فرانسه، ژاپن و چین وارد می شود.

حمید ثابت قدم ادامه داد: "ما به عنوان یک نهاد مجوز دار و نماینده بخش خصوصی تنها از بخش کمی از این واردات با خبر هستیم و بخش عمده ای از آن توسط وزارت بهداشت و اگر بخواهیم دقیق تر بگوییم، "کلینیک نور" صورت می گیرد."

وی ادامه داد: "در حالیکه فروشندهگان دارای مجوز از این اتحادیه هر ساله مالیات و عوارض خود را پرداخت می کنند و به زحمت روزی ۳ عینک سفارش می گیرند، اما کلینیک نور روزانه به اندازه ۲۰۰ مغازه عینک سازی فروش عینک دارد به همین سبب است که این اتحادیه هیچ اطلاعی از میزان واردات لنز در کشور و خصوصاً این کلینیک ندارد." ثابت قدم تصریح کرد: "در مورد بقیه مراکز درمانی نیز همین است، به طوری که بینایی سنجیها روزانه ۲۰ تا ۳۰ عدد و مراکز چشم پزشکی بیش از ۳۰ عدد در روز سفارش عینک سازی می گیرند. این درحالی ست که مطابق رای دیوان عدالت اداری فروش هرگونه عینک طبی و لنز در مراکز پزشکی و درمانی ممنوع است.

رییس اتحادیه صنف سازندگان و فروشندهگان عینک تصریح کرد: "ما قبل از انقلاب ۵ واحد تولید فریم عینک داشتیم که به دلیل نبود تکنولوژی روز و عدم حمایت دولت از آنها تعطیل شدند و اکنون ۵ واحد عدسی تراشی داریم که سفارشات نسخه ای را تامین می کنند که این واحدها فقط تامین توانایی ۵ درصد از نیاز کشور را دارند."

افسردگی و فاصله طبقاتی دو عامل

خودکشی

ایرنا، ۱۹ اردیبهشت - نشست بررسی آسیبهای اجتماعی با موضوع خودکشی با حضور کارشناسانی از حوزه روانشناسی، جامعه شناسی و روانپزشکی در وزارت بهداشت برگزار شد.

میر طاهر موسوی، استاد جامعه شناسی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، در این نشست گفت: "نباید از رسانه ها انتظار داشته باشیم آسیبهای اجتماعی را کتمان کنند، این مسایل باید در جامعه مطرح شود تا مسوولان به فکر راه حل بیفتند." وی افزود: "نظام رانت و فساد در کشور سیستمی شده است، جامعه بین فقیر و غنی دو قطبی شده است، لشکر تهی دستان افزایش یافته است و باید مساله فرادستان و فرودستان بقیه در صفحه ۱۰

احمد آریایی نژاد گفت: "بی توجهی به مشکلات اقتصادی جامعه پرستاری و همچنین عدم اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری، موجب افزایش مهاجرت این قشر به خارج از کشور شده است." وی اجرای قانون تعرفه گذاری خدمات پرستاری را در جلوگیری از مهاجرت پرستاران به خارج از کشور موثر خواند و افزود: "اگرچه این قانون ۹ سال پیش تصویب شده، ولی همچنان دولت در اجرای آن تعلل می کند و عامل اجرایی نشدن آن را عدم تامین بار مالی عنوان می کند. وی در مورد راههای تامین مالی این قانون گفت: "با استفاده از ظرفیت بخش خصوصی، خیرین سلامت و صرفه جویی در منابع حوزه سلامت به راحتی می توان این قانون را اجرایی کرد."

تاخیر چند ماهه در پرداخت کارانه پرستاران

پانا، ۶ اردیبهشت - قائم مقام سازمان نظام پرستاری از تاخیر چند ماهه در پرداخت کارانه پرستاران خبر داد. محمد شریفی مقدم گفت: "مهمترین دلیل در پرداخت دیر هنگام کارانه ها نبود بودجه و بدهی بیمه ها به مراکز درمانی است که باعث شده تا کارانه پرستاران با تاخیر چند ماهه روبرو شود." وی افزود: "پرداخت کارانه در بیمارستانها متفاوت است که در برخی بیمارستانها مدیریت مالی وجود دارد، اما در قالب بیمارستانها به دلیل بدهکاری بیمه های درمانی مشکلات جدی پیش آمده است که یکی از آنها عدم پرداخت چند ماهه کارانه کادر پرستاری است."

لغو همایش نقد طرح تحول سلامت

پایگاه اطلاع رسانی سازمان نظام پرستاری، ۶ اردیبهشت - برگزاری "دومین همایش ملی نقد عملکرد دولت یازدهم در حوزه سلامت" به زمان دیگری موکول گردید. این در حالی است که اجرای طرح تحول نظام سلامت، به عنوان پاشنه آشیل دولت یازدهم تلقی می شود.

کمیته اطلاع رسانی همایش با صدور اطلاعیه ای از لغو دومین همایش ملی نقد عملکرد دولت یازدهم و برگزاری آن در آینده ای نزدیک خبر داد.

متن اطلاعیه بدین شرح است: "به اطلاع شرکت کنندگان در فراخوان و مدعوین دومین همایش ملی نقد عملکرد دولت یازدهم می رساند برگزاری همایش که مقرر گردیده بود اوایل اردیبهشت ماه ۹۵ برگزار شود، به زمان دیگری در سال جاری موکول شد."

کلینیک خصوصی وزیر بزرگترین وارد کننده

لنز و عینک طبی

ایرنا، ۱۶ اردیبهشت - رییس اتحادیه صنف سازندگان و فروشندهگان عینک واردات بخش عمده ای از لنز و

در ماههای گذشته همان طور که چندان دور از انتظار نبود، حرکات اعتراضی عمده ای از سوی پرستاران دیده نشد و این ناشی از چند دلیل است:

۱- در مقایسه با کارگران که این روزها در سونامی تعطیلی و ورشکستگی کارگاهها و اخراجهای دسته جمعی به سر می برند، پرستاران شاغل در حال حاضر بر سر کار خود هستند و به ندرت گرفتار اخراج و بیکاری اجباری می شوند.

۲- سازمانهای نظام پرستاری منتخب این دوره در شهرهای مختلف مطالبات جمعیت پرستاری را طرح و از فرصتهای پیش آمده در رسانه ها، سمینارها و مجلس برای نقد عملکرد وزارت بهداشت در زمینه حقوق این کارورزان استفاده ممکن را می کنند.

۳- "طرح تحول سلامت" که زمانی در کنار طرح مذاکرات هسته ای، کارت برنده و شاخص "تدبیر و امید" (به زعم کلید دارش) محسوب می شد، اکنون پس از دو سال به پاشنه آشیل دولت کلید گم کرده تبدیل شده و کم کم دارد از کنار گور طرحهایی چون "هدفمندی یارانه ها" و "مسکن مهر" سر بیرون می آورد و پیراهن عثمان مناسبی برای دعوی دولت و مخالفان اش (در کنار "برجام") شده است. در واقع توپ اعتراضات پرستاری در زمین دولت و حاکمیت فرود آمده است.

با این حال بدنه جامعه پرستاری نباید به این دعوای زرگری دل خوش کرده و انتظار معجزه از این امام زاده های قلابی داشته باشد. بلکه باید تجربه کارگران و معلمان ایرانی را در پیش چشم داشته، همچنان مصمم تر از گذشته در کنار این دو جمعیت بزرگ بر ایفای حقوق خود پای فشارد.

بودجه و چالش در طرح تحول سلامت

خبرگزاری صدا و سیما، ۳۰ فروردین - رسول خضری، نماینده مجلس، با اشاره به رشد ۸۲ درصدی بودجه عمومی کشور گفت: "این در حالی است که رشد بودجه سلامت در لایحه دولت ۷۵ درصد بوده و این یعنی رشد بودجه سلامت کمتر از رشد بودجه عمومی کشور است."

خضری با انتقاد از عملکرد دولت در اختصاص بودجه در بخش سلامت خاطرنشان کرد: "با وجود اجرای طرح تحول سلامت باید حداقل ۱۵ تا ۲۰ درصد افزایش بودجه سلامت را می داشتیم که یک سوم مبلغ مورد انتظار محقق شده است."

وی تصریح کرد: "رشد بیمه ها نیز متناسب با تورم نبوده است، در حالی که در بیمه سلامت ایران حدود ۷ هزار میلیارد تومان کسری بودجه داریم."

خضری به تلاش نمایندگان مبنی بر خلق منبع برای کسری بودجه در حوزه سلامت در لایحه بودجه ۹۵ اشاره کرد و گفت: "بحث مالیات و عوارضی که بر خرده فروشی سیگارهای داخلی و خارجی گذاشته شد، در راستای ترمیم این کسری بودجه بود ولی در نهایت دولت این مبلغ را در بودجه ۹۵ جای نداد." وی توصیه کرد: "دولت واقع بین باشد و متناسب با امکانات مورد نیاز برای اجرای طرح تحول سلامت پول در اختیار متولی امر بگذارد."

افزایش ۳۰۰ درصدی مهاجرت پرستاران

خبرگزاری فارس، ۱ اردیبهشت - یک نماینده مجلس از افزایش ۳۰۰ درصدی مهاجرت پرستاران ایرانی به خارج از کشور خبر داد.

بین سطرهای نامه ۲۳۰ روزنامه نگار چه نوشته شده؟

منصور امان

بسا زودتر از آنچه که آقای روحانی می پنداشت، دوران ماه عسل او در سواحل توافق هسته ای در حال رسیدن به انتها است. جناح میانه حکومت همزمان با آنکه توانسته است در نتیجه نوشتن "جام زهر" به باند رقیب، موقعیت خود در هیرارشسی قدرت و ثروت را بهبود بخشد، به شتاب زیر فشار جامعه و حتی بدنه اجتماعی خود قرار می گیرد که به نوبه خویش خواهان لمس آثار "برجام" می باشد. مضمون نامه ۲۳۰ روزنامه نگار، این تحول را به کارگزاران هسته ای یادآوری می کند.

این روزنامه نگاران در یک نامه سرگشاده خطاب به حجت الاسلام حسن روحانی، ضمن اعتراض به حبس و صدور محکومیت‌های سنگین علیه کوشندگان رسانه ای تاکید کرده اند که به "تدبیر و امید" رای داده اند تا شاهد تغییر این رویه باشند "و نه بالعکس!".

فاکت این است که در دوره صدارت آقای روحانی، ده ها روزنامه نگار و کوشنده رسانه ای دستگیر شده و هم اکنون دستکم سی تن از آنها در زندان بسر می برند. "تدبیر" حجت الاسلام روحانی در این راستا بیشتر بر جارو کردن موضوع زیر فرش و بستن "امید" به مشمول مرور زمان شدن آن و کاسته شدن از حساسیت اش خلاصه شده است.

یک مُشارحه دوره ای تبلیغاتی با باند رقیب یا قوه قضاییه آن و سپس به بایگانی سپردن موضوع تا نوبت بعد، مجموع کارنامه وی در برخورد به تاخت و تازهای سرکوبگرانه در این پهنه را تشکیل می دهد؛ یک بازی به ظاهر بُرد - بُرد برای هر دو طرف! بدین گونه که آقای روحانی اندکی خود را با وعده هایش می آراند و اطرافیان را آرام می سازد، در مقابل باند حاکم نیز سیاست خشونت بار خویش علیه ابزارهای اطلاع رسانی و کوشندگان آنها را بدون هیچگونه تغییری به پیش می برد.

نامه سرگشاده روزنامه نگاران نشانگر این واقعیت است که ترفند مزبور به گونه فراینده ای کارایی خود در راضی ساختن مخاطبان اش را از دست می دهد. گرایشهایی از روشنفکران و کوشندگان که تا پیش از این پابرجا ماندن رژیم پلیسی - امنیتی با وجود عقب نشینی باند حاکم را با مصلحت پیشرفت مذاکرات هسته ای تخفیف می دادند، اینک که شاهد کشیده شدن شرایط مزبور به دوران "پسا برجام" شده اند، به تدریج از این محاسبه زبان بار فاصله می گیرند.

در همین حال، انتظار دگرگونی داوطلبانه رویکرد "دولت اعتدال" در برابر رسانه های چاپی و دیجیتال و کوشندگان آن واقعی نیست. جناح میانه حکومت اگر چه اختلافهای تاکتیکی معینی با باند رقیب در کنترل، سانسور و مهار رسانه ها دارد، اما به همان خوبی هم آماده است برای مصالح "نظام" و نیز باقی ماندن در زمین بازی قدرت، این اختلافها را کنار بگذارد. سال گذشته وقتی آقای مُحمدجواد ظریف در گفتگو با خبرنگاران خارجی مدعی شد در ایران روزنامه نگار زندانی وجود ندارد و تاکید کرد کسانی که در زندان هستند، قانون شکن هستند و پشت این عنوان پنهان شده اند، این انعطاف تاکتیکی را در شکل تعظیم بُلند بالا به چُمق سرکوب باند حاکم به نمایش گذاشت.

بین خطوط نامه ۲۳۰ روزنامه نگار به دولت کارگزاران هسته ای این هشدار را می توان خواند که توافق اتمی و عقب نشینی خارجی، به طور مُجرد و بدون دیده شدن آثار عینی آن در حیات سیاسی - اقتصادی جامعه، ارزشی به حساب نمی آید و امتیازی به پای کسی نمی نویسد. حرکت‌های اعتراضی کارگران، مُعلمان، پرستاران، دانشجویان، کاسبان خرد، دستفروشه‌ها و جُر آنها که بر تعداد و حجم شان به گونه مُنظم افزوده می شود، بیان مادی این آگاهی است. فراسوی خبر... یکشنبه ۱۹ اردیبهشت

چشم وزارت بهداشت به دنبال صندوق بیمه کارگران

ایرنا، ۲۵ اردیبهشت - کامبیز لعل، کارشناس تأمین اجتماعی با اشاره به طرح تجمیع بیمه ها اظهار کرد: "وزارت بهداشت همیشه بر تجمیع بیمه ها تاکید داشته است، اما تاکنون مستنداتی در زمینه آسیب شناسی وضع موجود و مدل تحلیلی که بر اساس آن توضیح دهد مشکلات سیستم بهداشت و درمان با تجمیع بیمه ها حل می شود ارائه ن داده است."

وی ادامه داد: "به نظر می رسد؛ آنچه که در پس خواسته وزارت بهداشت وجود دارد، دسترسی به منابع بیمه ای است که قطعیت وصول آن از منابع دولتی بیشتر است."

وی تصریح کرد: "این امکان و حق وجود ندارد که حق بیمه ای که کارگران در طی دهه های مختلف به تأمین اجتماعی پرداخت کرده اند را در اختیار نهاد دیگری قرار دهیم." لعل گفت: "با تجمیع بیمه‌ها، منابع، امکانات و تعهدات صندوق تأمین اجتماعی با بقیه صندوقها که مدل خود را دارند مختلط می شود و این مساله نه تنها به لحاظ حقوقی، بلکه به لحاظ شرعی هم مساله دارد." وی با بیان اینکه مدل وزارت بهداشت در تجمیع بیمه ها مبنی بر آن که عرضه کننده خدمات، تأمین کننده مالی خدمات نیز باشد، در نظامهای بهداشتی در دنیا که مبتنی بر تأمین مالی از طرق بیمه ها هستند وجود ندارد، گفت: "متأسفانه پیشنهاد وزارت بهداشت مبتنی بر هیچ یک از مبانی نظری یا تجارب جهانی نیست و اگر هست، شواهد آن ارایه نشده است."

لعل افزود: "مسئولان وزارت بهداشت تاکنون در این زمینه به جای کار کارشناسی فقط حرف زده اند و متأسفانه کسانی که هم که در مجلس راجع به این مساله نظر می دهند یا نمایندگانی هستند که اطلاع کافی از نظام سلامت ندارند یا پزشکی هستند که منافع آن با منافع وزارتخانه به شدت درگیر است و این قضیه را مساله دار می کند."

تجمع کارکنان خدماتی و درمانی بیمارستان هشتگرد

ایسنا، شنبه ۲۵ اردیبهشت، کارکنان خدماتی و درمانی بیمارستان شهرستان هشتگرد برای چندمین بار به علت پرداخت نشدن مطالبات خود اعم از اضافه کاری، کارانه و دیگر مطالبات خود دست به تجمع اعتراضی زدند. یکی از پرستاران بیمارستان هشتگرد گفت: اگر مطالبات خودم را از بیمارستان دریافت نکنم از اول خرداد به هیچ عنوان یک ساعت هم اضافه کار نخواهم کرد. در این تجمع اعتراض آمیز رئیس بیمارستان در محل حضور نداشت و مدیر بیمارستان نیز جوابگوی معترضان نبود.

کارورزان سلامت

بقیه از صفحه ۹

را در تحلیل خودکشی لحاظ کنیم." موسوی گفت: "جامعه ما با اکثریت فقیر و اقلیت ثروتمند مواجه است، مهاجرت، اسکان غیر رسمی و نبود برنامه ریزی اجتماعی و فرهنگی در بروز موارد خودکشی موثر بوده است. ۱۵ میلیون نفر حاشیه نشین در کشور داریم که سالها مورد بی توجهی قرار داشته اند و به همین علت آسیبهای اجتماعی و از جمله خودکشی در این مناطق بیشتر است."

وی افزود: "نمایش رژه ثروت، جامعه را تهدید می کند و خودکشی را افزایش داده است، افرادی که با خودروهای ۳ میلیاردی و خانه های ۵۰ میلیاردی در جامعه هستند، حسادت و افسردگی را در جامعه گسترش می دهند به همین علت ۷۰ تا ۸۰ درصد خودکشیها در شهرهاست."

استاد جامعه شناسی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی ادامه داد: "حسادت نه به معنای عامیانه، بلکه به معنای عقب ماندن در رقابتهای اجتماعی به این مساله دامن می زند، در حالی که کشورهای پیشرفته با ایجاد نظام حقوق شهروندی از گسترش این مسائل جلوگیری کرده اند."

هزینه های پرداختی مردم در طرح تحول سلامت کاهش نیافته است

خبرگزاری مهر، ۲۰ اردیبهشت - دکتر محمد حسن طریقت منفرد در "همایش نقد و بررسی واقعی طرح تحول نظام سلامت" که در کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان برگزار شد، اظهار داشت: "تا سال ۱۳۶۸ خدمات بیمارستانی رایگان بود، از سال ۶۹ درمان تأمین اجتماعی دوباره پایه گذاری شد و درصدی به عنوان فرانشیز از مردم دریافت می شد. از سال ۱۳۷۵ سازمان خدمات درمانی تشکیل شد که قرار بود همه اقشار را تحت پوشش بگیرد.

وزیر سابق بهداشت در ادامه گفت: از فروردین ۹۳ تا دی ماه ۹۳ بالغ بر ۹۰۰ هزار تومان بر هزینه های بستری افزوده شده است که در مقابل فقط چند ده هزار تومان کاهش پرداختی از جیب بیمار داشته ایم." وی با بیان این مطلب که ۸۰ درصد خدمات بستری در بخش دولتی و ۲۰ درصد در بخش خصوصی است، گفت: "این در حالی است که ۸۰ درصد خدمات سرپایی در بخش خصوصی و ۲۰ درصد در بخش دولتی ارایه می شود."

وزیر سابق بهداشت با اعلام اینکه نزدیک به ۵۲ درصد هزینه درمان صرف خدمات سرپایی می شود، اظهار داشت: "با توجه به روند اجرای طرح تحول سلامت در هیچ کجا پرداخت از جیب مردم کم نشده است."

چالشهای معلمان در اردیبهشت ماه

فرنگیس باقره

امیدواریم که گوش شنوا و وجدان بیداری برای این تظلم خواهی وجود داشته باشد. تاریخ و وجدان ملت آگاه ایران در آینده بر این روزها قضاوت خواهند داشت."

قطعهنامه فعالان مستقل صنفی فرهنگیان

سنندج به مناسبت ۱۲ اردیبهشت، روز معلم

حقوق معلم و کارگر، ۱۱ اردیبهشت - فعالان مستقل صنفی فرهنگیان سنندج در قطعهنامه ای اشاره به روز معلم از مشکلات معیشتی و امنیتی معلمان سخن گفته و به دیگر مشکلات آموزش و پرورش اشاره کرده اند. آنها در این قطعهنامه ضمن محکوم کردن سیاستهای نادرست، خواسته های خود را از دولت و مسوولان برشمردند:

- افزایش حقوق و مزایای فرهنگیان به بالاتر از خط فقر

- تجهیز و نوسازی مدارس به طوری که معلمان و دانش آموزان در مدارس احساس امنیت کنند، نه اینکه هر لحظه منتظر حادثه ای ناگوار باشند

- برقراری عدالت آموزشی در مناطق حاشیه و رسیدگی بیشتر به اوضاع دانش آموزان این مناطق

- برقراری بیمه تکمیلی مناسب و پایین آوردن هزینه های درمان برای فرهنگیان و خانواده های آنان

- برداشتن فضای امنیتی از روی دوش معلمان و فعالان صنفی و قطع ارباب، تهدید و احضار فعالان صنفی فرهنگیان

- برقراری دادگاه علنی با حضور هیات منصفه برای فعالان صنفی معلمان و آزادی بی قید و شرط آنان از زندان در صورتی که فعالیت آنان از مدار صنفی خارج نشده است

- پرداخت کامل و یکجای پاداش پایان خدمت بازنشستگان زحمتکش فرهنگی به محض اتمام سنوات خدمت و زحمتهای و مشقات فراوانی که در این راه کشیده اند

- پرداخت حق الزحمه اضافه کاری و تصحیح اوراق امتحانی فرهنگیان به طور کامل، بدون شائبه خبری و فراقکتی رسانه ای

- رسیدگی به وضعیت معلمان حق التدریس و مربیان پیش دبستانی و نیروهای خرید خدمت در آموزش و پرورش

- تمکین به اصل ۳۰ قانون اساسی و تحصیل رایگان کودکان و نوجوانان و جوانان کشور

- تمدید مجوز کانونهای صنفی و صدور مجوز فعالیت برای تشکلهای صنفی مستقل جدید فرهنگیان

- برقراری حق مسکن و وامهای کم بهره و بلندمدت همانند سایر کارکنان دولت

بقیه در صفحه ۱۲

بدایق که به خاطر فعالیتهای صنفی در سال ۱۳۸۸ در محل کار خود بازداشت شده بود، با حکم اولیه به شش سال زندان محکوم شد، این دوران محکومیت در مرداد ماه ۱۳۹۴ پایان می یافت که در همان زمان (و در زندان) به سه سال حکم تعزیری دیگر محکوم شد. بدایق بعد از طی کردن هشت ماه از حکم جدید خود دیشب آزاد شد.

رسول بدایق در تمام مدت زندان خود حتی یک ساعت به مرخصی نیامده بود. لازم به ذکر است که هم اکنون تعداد دیگری از فعالان صنفی معلمان در زندان به سر می برند. اسماعیل عیدی، محمود بهشتی لنگرودی، علیرضا هاشمی. همچنین علی اکبر باغانی که در تبعید به سر می برد.

خانواده محمود بهشتی لنگرودی: از روز معلم

اعتصاب غذا می کنیم

حقوق معلم و کارگر، ۱۱ اردیبهشت - اعضای خانواده بهشتی لنگرودی، معلم زندانی که از اول اردیبهشت در اعتراض به حکم ناعادلانه دادگاه در اعتصاب غذا به سر می برد، اعلام کرده اند از ۱۲ اردیبهشت مصادف با روز معلم دست به اعتصاب غذا خواهند زد.

آنها در نامه ای که به همین مناسبت خطاب به مقامات قضایی و اجرایی نوشته اند، تاکید کرده اند: "از آنجا که عزیز دربندمان، محمود بهشتی لنگرودی، معلم و فعال صنفی محبوس در بند هفت زندان اوین، در اعتراض به احکام ظالمانه ای که توسط قضات دادگاه انقلاب علیه ایشان صادر شده از روز چهارشنبه اول اردیبهشت ۹۵، تن رنجور، نحیف و بیمار خود را محروم از غذا گذاشته و برای سومین بار در هشت ماه اخیر، دست به اعتصاب غذا زده است، ما خانواده این آزاده در بند جهت همراهی با ایشان از روز ۱۲ اردیبهشت، مصادف با روز معلم و آغاز هفته معلم، در اعتصاب غذا با ایشان همراهی خواهیم نمود و از آنجا که اراده و ایمان تزلزل ناپذیر ایشان را در خود سراغ نداریم، این همراهی به مدت ۲ روز ادامه خواهد داشت.

سخنگوی زندانی کانون صنفی معلمان ایران اعلام اعتصاب غذا کرد

حقوق معلم و کارگر، ۱۱ اردیبهشت - محمود بهشتی لنگرودی، در نامه ای اعلام کرد در اعتراض به صدور حکم ظالمانه علیه خود دست به اعتصاب غذا خواهد زد. دبیرکل پیشین و سخنگوی فعلی کانون صنفی معلمان ایران نوشت: "اینجانب محمود بهشتی لنگرودی در اعتراض به احکام ظالمانه ای که توسط قضات دادگاههای انقلاب، آقایان صلواتی و مقیسه برایم صادر گردیده و مجموعاً بنده را به ۱۴ سال حبس محکوم کرده اند، از روز چهارشنبه اول اردیبهشت ماه ۱۳۹۵ تا زمان توقف اجرای حکم و برگزاری دادگاه علنی و قانونی مطابق اصل ۱۶۸ قانون اساسی، دست به اعتصاب غذا خواهم زد و به جز آب، چای، قند و نمک چیز دیگری نخواهم خورد. لازم به ذکر است مسوولیت هر اتفاق ناگواری که طی مدت اعتصاب غذا و یا پس از آن برایم پیش آید، متوجه تمام کسانی خواهد بود که در برابر نظام خواهی اینجانب سکوت یا بی اعتنایی کنند."

کمبود معلم مرد در تهران

ایستنا، ۷ اردیبهشت - مدیر کل آموزش و پرورش شهر تهران گفت: "امسال در برخی دروس جدید و دروس علوم پایه دچار کمبود معلم هستیم." اسفندیار چهاربند ادامه داد: "در حال حاضر دچار کمبود نیروی آموزگار هستیم و به نیروی انسانی مرد در هر سه دوره ابتدایی، متوسطه اول و متوسطه دوم نیاز داریم." وی درباره نیاز به نیروی انسانی برای دروس جدید التالیف مقطع متوسطه دوم اظهار کرد: "در برخی مواد درسی جدید و دروس علوم پایه کماکان کمبود معلم داریم. همچنین کمبود نیروی تربیت بدنی مرد نیز احساس می شود و نیازمند ۲۷۰ مربی تربیت بدنی مرد جدید در تهران هستیم."

رسول بدایق آزاد شد

حقوق معلم و کارگر، ۱۰ اردیبهشت - رسول بدایق، عضو کانون صنفی معلمان ایران (تهران)، پس از هفت سال تحمل زندان آزاد شد.

پیام اعتصاب زندانیان: "من درد مشترکم، مرا فریاد کن"

لیلا جدیدی

علت این که زندانیان سیاسی برای اعتراض اقدام به اعتصاب غذا می کنند روشن است؛ همه راه های حق خواهی به روی آنها بسته شده و تنها امکان باقیمانده، نهادن جان خود بر کف است. این چنین رسوایی برای رژیم ولایت فقیه، به عکس نشان از سطح مقاومت و جانفشانی پیشگامان مبارزات زحمتکشان دارد. مبارزانی که تا سرحد رنجی سخت و یا مرگ می روند، به خوبی می دانند هیچ واکنش مثبتی از سوی رژیم که ارزشی برای جان شهروندان قائل نیست، روی نخواهد داد. اما آنها به این امید هستند که رنج خود را سرچشمه انرژی در جامعه قرار دهند. آنها می گویند، "من درد مشترکم مرا فریاد کن".

اعتصاب اقدامی بس خطرناک است که می تواند موجب بروز برخی از بیماریهای بدون درمان شود و یا به مرگ ختم گردد. بنابراین باید آخرین ابزار باشد که زندانی برای رساندن نظر یا تحقق خواسته خود به آن روی می آورد. در واقع اعتصاب غذا یک اعتراض عمومی است. به زبان ساده، سلاحی علیه سیستم خشونت است. مارتین لوتر کینگ، رهبر جنبش ساهوستان آمریکا، اعتصاب غذای زندانیان سیاسی را به درستی "صدای خاموش شده علیه خشونت و حشیانه" توصیف کرده است.

جمهوری اسلامی به این امید که اعتصاب غذای زندانیان سیاسی به تدریج در درک عمومی "عادی" شود، به ظاهر بدان بی اعتنایی می کند، اما از ژرفای اثرات آن در جامعه در هراس است.

پس از قتل عام دهه ۶۰ و رسوایی رژیم از این جنایت علیه بشریت، زندانیان مقاوم سیاسی همچنان شکنجه و مخفیانه یا علنی اعدام شده اند. آنها کماکان در برابر تندر ایستاده اند و خانه را روشن نگه داشته اند. بسیاری از آنها در زندانها تحت شرایط وخیم و برخی با بیماریهای که به درمان فوری نیاز دارد، بی مداوا رها شده اند. تا کنون صدها نفر دست به اعتصاب غذاهای کوتاه و بلند مدت زده اند.

اعتصاب غذای زندانیان مقاوم را که برای زندگی بهتر همه افراد جامعه تلاش می کنند، با همبستگی و پشتیبانی همه جانبه در سطح داخلی و جهانی ارج می گذاریم.

دروغ به جعفر عظیم زاده، اسماعیل عبدی، محمود بهشتی لنگرودی، بهنام ابراهیم زاده و ده ها زندانی سیاسی دیگر که پیشگام مبارزات به حق زحمتکشان هستند.

فراسوی خبر... شنبه ۱۸ اردیبهشت

محمود بهشتی لنگرودی آزاد شد

حقوق معلم و کارگر، ۲۲ اردیبهشت - بر اساس اطلاعات دریافتی، محمود بهشتی لنگرودی، پس از ۲۲ روز اعتصاب غذا از بیمارستان ترخیص شد و در حال حاضر در راه رسیدن به منزل است.

پس از چندین روز اعتصاب غذا حال جسمی او چندان خوب نیست. محمود بهشتی لنگرودی با درخواست اعاده دادرسی از اول اردیبهشت اعتصاب غذا را آغاز کرده بود.

جامعه معلمان و خانواده بهشتی از این آزادی ابراز خوشحالی و خرسندی نمودند.

تجمع مریبان سازمان فنی و حرفه ای در برابر مجلس

ایلنا، ۲۱ اردیبهشت - جمعی از مریبان مشمول قانون تعیین تکلیف استخدامی سازمان فنی و حرفه ای در اعتراض به وضعیت استخدامی شان در مقابل درب ورود مجلس تجمع کردند.

به گفته تجمع کنندگان، مجلس شورای اسلامی در تاریخ ۸ مرداد ۱۳۹۱ قانونی را در خصوص تعیین تکلیف وضعیت استخدامی آنها به تصویب رسانده که در تاریخ ۱۰ دی ۱۳۹۳ به تصویب هیات وزیران رسیده، اما همچنان اقدامی در راستای حل مشکل استخدامی آنها انجام نشده است.

اعتصاب معلمان دبیرستانی در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق

اطلاعات روز، ۲۴ اردیبهشت - معلمان دبیرستان دخترانه امام حسن در استان البرز در اعتراض به عدم دریافت ۳ ماه حقوق دست به اعتصاب زدند و از حضور در کلاسها خودداری کردند.

آزادی اسماعیل عبدی با قرار وثیقه سیصد میلیونی

حقوق معلم و کارگر، ۲۵ اردیبهشت - اسماعیل عبدی، دبیر کل کانون صنفی معلمان ایران (تهران)، که از ششم تیر ماه ۱۳۹۴ در بازداشت به سر می برد، با قرار وثیقه سیصد میلیونی آزاد شد.

عبدی که قرار بود در کنگره ی هفتم سازمان جهانی معلمان ای - آی شرکت کند. پس از توقیف پاسپورت به دادستانی زندان اوین فرآ خوانده شد و از همان زمان بازداشت و تحت بازجویی قرار گرفت. در اسفند ماه ۱۳۹۴ دادگاه او تشکیل شد و به اتهام اقدام علیه امنیت ملی به شش سال حبس محکوم شد.

عبدی که به جز فعالیت صنفی در چهارچوب قواعد قانونی هیچ فعالیت دیگری نداشت، از دهم اردیبهشت ۱۳۹۵ با خواست برداشتن اتهام امنیتی از پرونده فعالان صنفی، دست به اعتصاب غذا زد.

پس از گذشت چندین روز از این اقدام، امروز مقامات قضایی با تبدیل قرار بازداشت وی به قرار وثیقه، مقدمات آزادی او را تا تشکیل دادگاه تجدید نظر فراهم ساختند.

چالشهای معلمان در اردیبهشت ماه

بقیه از صفحه ۱۱

تجمع آموزشیاران نهضت سواد آموزی در مقابل مجلس

ایسنا، ۱۲ اردیبهشت - تعدادی از آموزشیاران نهضت سواد آموزی در اعتراض به وضعیت شغلی و استخدامی خود در مقابل مجلس تجمع کردند.

این چندمین بار است که آموزشیاران نهضت سواد آموزی در مقابل مجلس تجمع می کنند.

خواسته اصلی این افراد رسیدگی به وضعیت استخدامی با توجه به سابقه کار آنان است.

ادامه تجمعهای اعتراضی معلمان پیش دبستانی

ایلنا، ۱۳ اردیبهشت - جمعی از معلمان و آموزش دهندگان مقطع پیش دبستانی برای چندمین بار و در اعتراض به وضعیت استخدامی شان در مقابل درب مجلس تجمع کردند و خواستار تعیین تکلیف هر چه سریع تر در این خصوص شدند.

به گفته نماینده این تجمع کنندگان، حداقل خواسته معلمان پیش دبستانی استخدام آنها به صورت حق التدریسی است و با وجود اینکه سالها چندین بار در مقابل درب مجلس تجمع کرده اند و با تعدادی از نمایندگان در این خصوص صحبت کرده اند، همچنان در وضعیت استخدامی نا مشخصی قرار دارند.

ضرب و شتم رسول بدایق و تشکیل پرونده جدید برای او

خبرگزاری هرانا، ۲۰ اردیبهشت - رسول بدایق، فعال صنفی معلمان که اخیرا از زندان آزاد شده بود، در زمان مراجعه به بیمارستان با هدف ملاقات با محمود بهشتی لنگرودی، معلم زندانی که در بیمارستان به سر می برد، توسط ماموران بازداشت و به زندان اوین منتقل شد.

آقای بدایق هنگام بازداشت مورد ضرب و شتم قرار گرفت و امروز نیز با حضور در دادسرای "شهید مقدس" اوین مورد تفهیم اتهام قرار گرفت و برای او تعیین وثیقه شد.

یک منبع نزدیک به این فعال صنفی معلمان با تایید این خبر افزود: "صبح امروز جلسه بازپرسی آقای بدایق در دادسرای شهید مقدس زندان اوین برگزار و برای وی وثیقه ۷۰ میلیون تومانی صادر شده است و همکاران وی پیگیر روند قضایی و آزادی او هستند."

دانشگاه در ماهی که گذشت

کامران عالمی نژاد

نمی تواند رسالت انسان سازی خود را ایفا کند. وقتی بنا شد در کلاس درس پسری کنار دختری بنشیند که این دختر آرایش کرده و موهایش پریشان است و بوی عطر آن در بینی این پسر پیچیده، این معلم چگونه می تواند از این ۲ جوان ۲ انسان بسازد. علم الهی ادامه داد: فضای دانشگاه را ناهنجاریها گرفته است، به رییس یکی از دانشگاهها گفتم شما مدیر یک معبد هستی، شما مدیر یک عبادتگاه هستی و اینجا باید انسان سازی صورت گیرد، چرا می گذارید این مکان مرکز فسق و فجور شود، خیلی از دانشگاههای تهران این کار را کرده اند و حراست دانشگاه از طریق نگهبانی از ورود دختران دانشجوی ناهنجار و آرایش کرده و با قیافه نامناسب جلوگیری می کنند.

نماینده ولی فقیه در استان خراسان رضوی با اشاره به اینکه بعد از دو هفته من از رییس دانشگاه پیگیر این مطالبه شدم، اضافه کرد: "او گفت ما جلوی این دانشجویها را گرفتیم، اما بعد از آن پلاکارد بلند کردند و گفتند آپارتاید جنسی محکوم است و ما هم آنها را رها کردیم."

وی تاکید کرد: "بی حجابی آپارتاید جنسی است نه حجاب، اینکه یک بی حجاب می خواهد خود را ملعبه یک عده قرار دهد آپارتاید جنسی است نه باحجابی بانوان."

امام جمعه مشهد گفت: من یک دانشگاه ساز در این مملکت و در رابطه با موضوعات دانشگاهی اجنبی نیستم. پشت این قضیه یک جریان عوضی، ناهنجار و ضد دین می آید و بعضی دانشجویهای زمینه دار را عمده منویات خودش می کند چون فکر کرده آنجا می تواند یک گروه ضد فرهنگی به وجود بیاورد. دانشجویان نباید عمده جریانهای انحرافی بیرون دانشگاه شوند." (انتخاب، ۱۷ اردیبهشت)

حمایت دانشجویان دانشگاه گوهردشت کرج

از زندانیان در بند

گروهی از دانشجویان دانشگاه گوهردشت کرج با انتشار بیانیه ای از خواسته های کارگران و معلمان زندانی حمایت کرده و خواهان آزادی آنها شدند. دانشجویان در این بیانیه نوشتند: "امروز در ایران اگر کارگر به دستمزد زیر خط فقر، به قرارداد موقت و نداشتن امنیت شغلی، به پرداخت نشدن حقوق، به اخراج و به بیکاری اعتراض کند، امنیت ملی به خطر می افتد. اگر معلم به حقوق پایین و به طرح حق التدریسی و در دسترس همگانی بودن امکان آموزش اعتراض داشته باشند، امنیت ملی به خطر می افتد و اگر دانشجو و دیگر فعالان اجتماعی خواهان آزادی بیان و اندیشه باشند، باز هم امنیت ملی به خطر می افتد! ما می پرسیم که این امنیت ملی چیست که باید به بهای فقر و گرسنگی و خفقان برای اکثر جمعیت جامعه تامین شود؟"

اکنون دهها فعال کارگری و معلمی و دانشجویی و اجتماعی به خاطر اعتراض به مصایب معیشتی و اجتماعی در زندان هستند که اتهام شان اقدام علیه امنیت ملی است. از جمله فعالان زندانی، اسماعیل عبدی، دبیر کانون صنفی معلمان و جعفر عظیم زاده، دبیر اتحادیه آزاد کارگران ایران هستند که در اعتراض به این پرونده سازیهای امنیتی علیه فعالان صنفی و اجتماعی دست به اعتصاب غذا زده اند.

بقیه در صفحه ۱۴

اند که طبق "بیانات مقام معظم رهبری که فرمودند بارها به مسوولان و کسانی که می توانند جلوی این چیزها را بگیرند، تذکر داده ام"، با این افراد برخورد قاطع و سریع شود. آنها تاکید کرده اند: "ما با آن سه قطره خون اهورایی عهد بسته ایم که دانشگاه محل قاصدان آزادی و ازادگی است و اجازه نخواهیم داد جولانگاه عده ای اقتدارگرا و دانشجو نما شود و در اصلاح این مسیر هر روز استوارتر خواهیم بود.

پیش از این گزارش شده بود که جلسه سخنرانی کاندیداهای "فهرست امید" توسط گروهی در دانشگاه آزاد تبریز به تشنج کشیده شد. پیش از آغاز این برنامه، بسیج با انتشار بیانیه ای خواستار لغو برنامه انجمن شده بود. (کلمه، ۹ اردیبهشت)

چهار ماه از قول اولویت استخدام

دانشجویان صنعت نفت گذشت

مشکل استخدامی دانشجویان دانشگاه صنعت نفت هنوز حل نشده است و این دانشجویان در نامه های سرگشاده ای خطاب به رییس جمهور و قائم مقام وزارت نفت، خواستار بررسی این موضوع شدند.

بعد از اعتصاب چندین روزه دانشجویان دانشگاه صنعت نفت واحدهای آبادان و تهران در دی ماه که سر و صدای زیادی در فضای رسانه ای و دانشگاهی کشور به راه انداخت، مسوولان دانشگاه قول حل این مشکل را دادند اما با گذشت نزدیک به ۴ ماه هنوز دانشجویان بلا تکلیفند

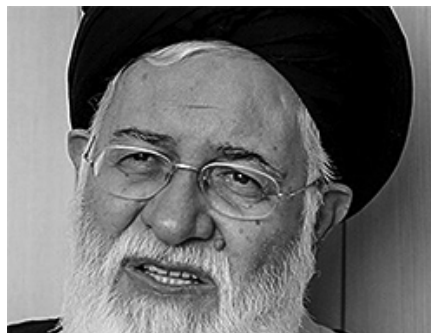
وزارت نفت در پی اعتراضات دانشجویان ابلاغیه ای در ۲۷ دی ۱۳۹۴ صادر کرد که بر اساس آن اولویت استخدام به دانشجویان ممتاز دانشگاه صنعت نفت باز می گشت و روند کاربایی فارغ التحصیلان ممتاز در صف استخدام از همان روز شروع می شد.

متأسفانه علی رغم گذشت ۴ ماه از صدور ابلاغیه ۲۷ دیماه و پیگیری مستمر، تغییری در وضعیت استخدامی دانشجویان حاصل نشده و مسوولان مربوطه پاسخ روشنی در قبال این تأخیر و نابسامانی وضعیت موجود فارغ التحصیلان ارایه نداده اند.

بنابراین دانشجویان و فارغ التحصیلان در نامه هایی سرگشاده خطاب به حسن روحانی و کاظم وزیر همامانه، معاون وزیر نفت، خواهان رسیدگی به بی توجهی و کوتاهی مسوولین شدند. (خبرنامه دانشجویان ایران، ۱۵ اردیبهشت)

امام جمعه مشهد: دانشگاهها مرکز فسق و

فجور شده

آیت الله سیداحمد علم الهدی در نماز جمعه مشهد تصریح کرد: "اگر بنا شد فضای تعلیم و تربیت فضای آلوده و ناهنجار فرهنگی شود، معلم و استاد دانشگاه

اعتصاب کارکنان دانشگاه آزاد جیرفت در

اعتراض به پرداخت نشدن حقوق

کارکنان دانشگاه آزاد اسلامی واحد جیرفت در پی عدم پرداخت حقوق و پاداش خود دست به اعتصاب زدند. این مشکل ناشی از بی انضباطی مالی دانشگاه است و به نظر می رسد این موضوع باعث زیان دهی دانشگاه گردیده است.

قطعا با حل مشکلات مدیریتی، حذف پادشاهای غیر واقعی و کاهش حق ماموریتهای غیرضروری، دانشگاهها از زیان دهی خارج شده و این قبیل مشکلات برای کارکنان رخ نمی دهد. (آرمان کرمان، ۴ اردیبهشت)

تجمع اعتراضی دانشجویان دانشکده

تجسمی پردیس

دانشجویان دانشکده تجسمی پردیس هنرهای زیبا دانشگاه تهران برای بیان مطالبات خود جمعی اعتراضی برگزار کردند. این تجمع مقابل ساختمان دانشکده تجسمی آغاز شد و سپس با اضافه شدن دانشجویان باقی رشته ها، به سمت حیاط مرکزی و مقابل دفتر ریاست پردیس ادامه یافت.

سپس بیانیه ای خوانده شد و به امضای جمع کثیری از حاضران رسید. از این بیانیه سه نسخه تهیه و به دفتر ریاست پردیس، معاونت دانشجویی و ریاست دانشکده تجسمی ارسال شد.

در ادامه پس از موافقت جمع، ۸ نفر از حاضران از رشته های نقاشی، عکاسی و مجسمه سازی و یکی از اعضای شورای صنفی، برای طرح اعتراض و خواسته های شان به دفتر عزیزی، ریاست پردیس رفتند.

بحثها با ریاست پردیس حول سه محور زیر انجام شد: - تامین امکانات و جلوگیری از تخریب و تقسیم فضاهای آموزشی رشته نقاشی و رشته های دیگر - درخواست جلسات حضوری ادواری برای دخیل کردن دانشجویان در تصمیم گیریها و اعلام تصمیمات ریاست دانشکده تجسمی

- رسیدگی به مشکلات بین دانشجویان و اساتید بدون واهمه از عواقب آن برای دانشجویان (خبرنامه دانشجویان ایران، ۵ اردیبهشت)

پنج تشکل دانشجویی: اجازه نمی دهیم

دانشگاه جولانگاه اقتدارگرایان شود

پنج تشکل دانشجویی دانشگاه آزاد در نامه ای به رییس دانشگاه تبریز به تشنج کشیده شدن برنامه دانشجویان در روز سه شنبه توسط گروه فشار را محکوم کرده و خاطرنشان کردند که عده ای در لباس دانشجو با غوغا سالاری و تمامیت خواهی حرمت مقدس دانشگاه را دچار خدشه می کنند.

تشکلهای دانشجویی مشهد، کاشمر، بروجرد، ارومیه و آیت الله آملی در نامه خود از رییس دانشگاه خواسته

دانشگاه در ماهی که گذشت

بقیه از صفحه ۱۳

ما خواهان حذف اتهام بی اساس اقدام علیه امنیت ملی از پرونده های فعالان صنفی و اجتماعی و آزادی فوری آنان می باشیم. بدیهی است که مسوولان قضایی و زندان در قبال هر گونه آسیبی که در جریان اعتصاب غذا بر اسماعیل عبدی و جعفر عظیم زاده وارد آید، مسوول خواهند بود." (اتحادیه آزاد کارگران ایران، ۱۸ اردیبهشت)

تجمع و اعتصاب فارغ التحصیلان دانشگاه صنعت نفت

جمعی از دانشجویان و فارغ التحصیلان دانشگاههای صنعت نفت در اعتراض به بدقولی دولت در زمینه استخدام دانشجویان مقابل وزارت نفت تجمع کردند. یکی از تجمع کنندگان درباره این تجمع گفت: "با توجه به پیگیریها و نامه نگاریهایی که تاکنون انجام شده و پاسخ مناسبی به آن داده نشده بود، فارغ التحصیلان دانشگاه صنعت نفت مجددا دست به اعتصاب و تجمع روبروی ساختمان اصلی وزارت نفت زدند."

وی ادامه داد: "منابع انسانی وزارت نفت ابهام در ابلاغیه ۲۷ دیماه را مانع از اجرایی شدن آن معرفی می کنند. با توجه به گذشت بیش از سه ماه از این ابلاغیه، فارغ التحصیلان دانشگاه صنعت نفت با تجمع مقابل این وزارتخانه خواستار جلسه نمایندگان شان با رئیس تدوین مقررات شدند که پاسخ مثبتی به رفع ابهامات موجود بگیرند. تا این لحظه نمایندگان موفق به گرفتن زمان ملاقات از مسوول مربوطه نشده اند." (خبرنامه دانشجویان ایران، ۱۸ اردیبهشت)

اقامت دانشجویان تبعه افغانستان در ۱۹ استان ایران ممنوع شد

سازمان سنجش و آموزش ایران اقامت آن دسته از متقاضیان ورود به دانشگاههای ایران را که تبعه افغانستان هستند در سطح ۱۹ استان ممنوع اعلام

کرد. این دانشجویان همچنین اجازه ندارند که در رشته های مرتبط با فیزیک و هواپیما در ایران تحصیل کنند.

سازمان سنجش و آموزش ایران نسخه ویرایش شده تازه ای از فهرست شهرها و رشته های ممنوعه برای تحصیل اتباع غیر ایرانی منتشر کرد.

این سازمان اعلام کرد که چنانچه داوطلبان غیر ایرانی در رشته ها و شهرهایی که در این فهرست آمده در دانشگاهها و موسسات آموزش عالی پذیرفته شوند، پذیرش آنها "کان لم یکن" تلقی خواهد شد.

رشته های فیزیک اتمی، فیزیک هسته ای، فیزیک مولکولی (پلاسما)، فیزیک ذرات بنیادی، مهندسی پلاسما، مهندسی ایمنی (گرایش بازرسی فنی و حفاظت هواپیما)، مهندسی تعمیر و نگهداری (هلیکوپتر و هواپیما)، مهندسی هوا فضا، مهندسی هوانوردی (خلبانی، ناوبری هواپیما، تعمیر و نگهداری هواپیما، خلبانی هلیکوپتر و مراقبت پرواز)، علوم نظامی، الکترونیک هوایمایی، تعمیر و نگهداری هواپیما، مراقبت پرواز، مخابرات هواپیما، فناوری اطلاعات IT (گرایش مخابرات امن) و مهندسی فناوری ماهواره از جمله رشته هایی هستند که برای اتباع غیر ایرانی ممنوع اعلام شده اند.

همچنین بر اساس این فهرست، اتباع افغانی مجاز نیستند در هیچ یک از شهرهای ۱۹ استان ایران اقامت داشته باشند و اقامت آنها تنها در سه استان البرز، تهران و قم و چند شهر در هفت استان دیگر "بلا مانع" است.

دیگر اتباع غیر ایرانی، از جمله اتباع عراقی نیز مجاز نیستند در بسیاری از شهرها به ویژه شهرهای مرزی استانها اقامت کنند. (رادپو زمانه، ۲۵ اردیبهشت)

دیگر اتباع غیر ایرانی، از جمله اتباع عراقی نیز مجاز نیستند در بسیاری از شهرها به ویژه شهرهای مرزی استانها اقامت کنند. (رادپو زمانه، ۲۵ اردیبهشت)

تجمع دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند در اعتراض به وضع غذا

شماری از دانشجویان دانشگاه صنعتی سهند در اعتراض به وضع غذای سلف دانشگاه تجمع اعتراضی برگزار کردند.

روزانه حدود هزار پرس ناهار در سلف این دانشگاه به دانشجویان عرضه می شود که امروز ظهر بیش از نیمی از دانشجویانی که غذا رزرو کرده بودند، غذای خود را از مقابل سلف تا مقابل اتاق مسوول امور دانشجویی روی زمین چیدند و پس از آن با برگزاری تجمعی در یکی از معابر دانشگاه، اعتراض مسالمت آمیز خود را نشان دادند.

یکی از دانشجویان معترض گفت: "وضع غذای این دانشگاه چندان خوب نبود، ولی از ماههای اخیر این وضع بدتر شده و کیفیت غذاها بسیار پایین آمده است."

وی عنوان کرد: "هدف اصلی ما از این اعتراض بهبود وضع غذاست و مسوولان دانشگاه باید به اعتراض ما پاسخ داده و کیفیت غذاها را بهبود بخشند، زیرا که اکثر دانشجویان این دانشگاه خوابگاهی هستند و هر روز از غذای سلف تغذیه می کنند و با این کیفیت غذا انرژی لازم برای نشستن در کلاس وجود ندارد."

دانشجویان در این تجمع اعتراضی با سر دادن شعارهایی مانند "غذای بی کیفیت نمی خواهیم، نمی خواهیم"، "مسوول باید بیاد" و "دانشجو می میرد، ذلت نمی پذیرد" اعتراض خود را نشان دادند و در پایان با خواندن بیانیه ای خواستار رسیدگی مسوولان شدند. (ایسا، ۲۵ اردیبهشت)

پایان تحصن و تجمع ۶ روزه دانشجویان دانشگاه زنجان

جمعی از دانشجویان دانشگاه زنجان در اعتراض به مشکلات صنفی رفاهی که در راس آنها مشکلات

تغذیه ای بود، تجمع اعتراض آمیزی در سلف پسران دانشگاه برگزار کردند و جمعی از دانشجویان نیز شب را در محل سلف پسران گذراندند.

این تحصن همچنان نیز در جریان است و بنابر تصمیم کمیته های متحصنان و رای دانشجویان قرار است تا زمان رسیدن به مطالبات ادامه داشته باشد.

دانشجویان این دانشگاه همواره اعتراضاتی به کیفیت غذاهای سرو شده در این دانشگاه داشته اند و این مساله با تغییر پیمانکاران سلف دانشگاه، تغییر معاونتهای دانشجویی و حتی تغییر ریاست نیز ثابت مانده است؛ زیرا دانشجویان معتقدند دانشگاه توان ارائه غذاهای با کیفیت مطلوب و متناسب با خواست دانشجویان را دارد، اما به علت کسب سود بیشتر یا برخی دلایل از جمله تعداد زیاد دانشجویان، از این امر سر باز می زند. این جرکت اعتراضی که از روز ۲۴ اردیبهشت آغاز شد، در روز ۲۹ اردیبهشت به دنبال پذیرفته شدن خواسته های دانشجویان پایان یافت. (خبرنامه دانشجویان ایران، ۲۹ اردیبهشت)

پایان تجمع شبانه روزی و سه روزه دانشجویان دانشگاه نوشیروانی بابل

پیداشدن کرم در درون غذای دانشجویان دانشگاه نوشیروانی بابل موجب تحصن دانشجویان این دانشگاه شد. دانشجویان معترض معتقدند در یکی از غذاها کرم پیدا شده است و البته این موضوع سابقه نیز داشته و قبلا دندان، آدامس و زیپ نیز در غذای دانشجویان مشاهده شده بود. دانشجویان برای نشان دادن اعتراض خود، ظروف غذای خود را از سلف تا اتاق ریاست دانشگاه ردیف کردند. این تحصن در روز ۳۱ اردیبهشت با جریمه کردن پیمانکار سلف خاتمه یافت. (جوان، ۳۱ اردیبهشت)

منتشر شد

زیر محک زمان

قطعه نامه های سه

اجلاس شورای

عالی سچفخا

(۱۳۸۸ - ۱۳۹۱ - ۱۳۹۳)

ناشر: سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

چاپ اول: ۱۳۹۴

چاپ و صحافی: چاپخانه باقر مرتضوی، آلمان - کلن

برای دریافت این کتاب با آدرس زیر مکاتبه کنید

NABARD/ B.P. 77 / 91130 Ris orangis/

France

می توانید با آدرس ای میل زیر تماس بگیرید

nabard@iran-nabard.com

بهای کتاب ۷ یورو

هزینه پستی ۲ یورو

زنان در مسیر رهایی

اسد طاهری

استعفای معاون پارلمان فرانسه در پی اتهام آزار جنسی

شبکه اطلاع رسانی افغانستان، ۲۱ اردیبهشت - نایب رییس پارلمان فرانسه در پی متهم شدن به اذیت و آزار جنسی از سوی دیگر سیاستمداران این کشور، از سمت خود استعفا کرد.

به گزارش خبرگزاری رویترز، این اتفاق در فرانسه که اغلب در آن بر چنین اقداماتی سرپوش گذاشته می‌شود، نادر است.

"دنیس بوپن"، قانونگذار مجلس ملی فرانسه و نایب رییس این مجلس، در بیانیه‌ای که در وبسایتش منتشر کرد، ضمن اعلام استعفا از این سمت، اتهام آزار جنسی مطرح شده علیه خود را رد کرد و گفت که کرسی نمایندگی خود در این مجلس را حفظ می‌کند. وی در این بیانیه می‌گوید به منظور "حفظ شهرت پارلمان فرانسه و برای دفاع از خودش" از سمت نایب رییس استعفا می‌دهد. بوپن تأکید کرده اتهامات "دروغهای بی اساس و افترا" هستند.

بوپن، شوهر "امانوئل کاس"، وزیر مسکن فرانسه، نیز هست. او اخیراً حزب سبزه‌های فرانسه را نیز در پی اختلافاتی که با مقامهای این حزب بر سر راهبردهای حزب داشت، ترک کرد. او از سوی هشت زن از جمله چهار نماینده مجلس، متهم به "دست درازی" و فرستادن پیامهای کوتاه تلفنی با محتوای جنسی شده است.

"ساندرین روسو"، سخنگوی حزب سبزه‌های فرانسه، در مصاحبه با شبکه رادیویی "فرانس اینتر" و رسانه اینترنتی "مدیپارت" گفت که دنیس بوپن در اکتبر ۲۰۱۱ وی را مورد اذیت و آزار جنسی قرار داده است.

اخراج به دلیل نپوشیدن کفش پاشنه بلند

رسانه ها، ۲۴ اردیبهشت - یک شرکت در پایتخت انگلیس، کارمند زنی را به دلیلی آنچه "نپوشیدن کفش پاشنه بلند" عنوان کرده، از کار اخراج کرده است.

بر اساس گزارش روزنامه انگلیسی "ایندیپندنت"، بقیه در صفحه ۱۶

جلوگیری از حضور نوازندگان زن در کنسرت ناظری

ایسنا، ۱۸ اردیبهشت - زنان عضو ارکستر حافظ ناظری اجازه حضور در کنسرت اصفهان را پیدا نکردند. دور سوم تور کنسرت "ناگفته" اثر حافظ ناظری ۳۰ و ۳۱ اردیبهشت ماه از شهر اصفهان شروع می‌شود. این در حالی است که اعضای زن ارکستر نتوانستند روی صحنه حضور پیدا کنند و حافظ ناظری با تغییر در اعضای ارکسترش روی صحنه می‌رود.

سالار غفار بجویی به جای آتنا اشتیاقی در این کنسرت ویلن سل خواهد نواخت و شیوا سروش، مهرناز شاه محمدی و الهه حیدری که همسران اجرا بودند، از کنسرت اصفهان حذف شدند. این در حالی است که شنیده می‌شود، کنسرت یادشده در شهر نیشابور هم که مقصد بعدی این تور خواهد بود، با همین ساختار روی صحنه می‌رود.

سالانه بیش از ۲۲۰ هزار سقط جنین

غیرقانونی در ایران انجام می‌شود

خبرگزاری مهر، ۲۱ اردیبهشت - یک کارشناس دولتی با اشاره به اینکه ۲۲۰ هزار سقط جنین در سال گذشته انجام شده است، گفت: "کمتر از ۶ هزار سقط در کشور قانونی بوده است."

دکتر حسین مروتی در مورد علت افزایش آمار سقط جنین گفت: "به نظر بنده علت محوری افزایش آمار این آسیب اجتماعی، فرهنگ تنظیم خانواده است. یعنی قریب به سه دهه است که ما به مردم گفته ایم: فرزند کمتر، زندگی بهتر. یعنی کودک و در حقیقت انسان را ابزاری کرده ایم برای مدیریت مسایل خانواده."

وی در ادامه صحبت‌هایش افزود: "برخلاف تصور عموم مردم، علت عمده سقط جنین، روابط نامشروع نیست و اکنون بیش از ۹۰ درصد آمار سالانه سقط مربوط به پدر و مادرهایی است که تصمیم به قتل فرزندشان می‌گیرند."

مروتی در مورد وضع فعلی سقط جنین گفت: "طبق آمار وزارت بهداشت، خوشبختانه در دو - سه سال اخیر سقط جنین کاهش یافته و سال گذشته، نسبت به سال ۹۲، سی هزار مورد از آمار سقط کاسته شده است."

کارشناس دولتی در ادامه گفت: "مردم باید باور کنند که "فرزند کمتر، زندگی بهتر" یک دروغ بزرگ است. به عنوان یک نمونه، در حالی که فرزندآوری مادران ایرانی در سه دهه اخیر یک چهارم شده است، آمار نسبی طلاق قریب به ۵ برابر شده است. یعنی با پیچه کمتر، شاید آسایش بیشتری نصیب مردم شده باشد، ولی قطعا از آرامش خانواده‌ها کاسته شده است."

تصویر یک زن فعال حقوق سیاهان روی اسکناس ۲۰ دلاری آمریکا

صدای آمریکا، ۱ اردیبهشت - برای اولین بار، تصویر یک زن روی اسکناسهای آمریکا چاپ می‌شود. "جک لو"، وزیر خزانه داری آمریکا اعلام کرد تا سال ۲۰۲۰ میلادی در اسکناسهای ۲۰ دلاری، به جای "اندرو جکسون"، هفتمین رییس جمهوری آمریکا، عکس "هریت تابمن"، زن مبارز علیه برده داری نقش خواهد بست. این اولین باری خواهد بود که عکس یک زن به عنوان چهره اصلی روی اسکناس دلار آمریکا چاپ می‌شود.

این تصمیم بعد از آن گرفته می‌شود که از یک سال پیش سازمان غیر دولتی زنان **Women on 20s** پس از یک رای گیری، خواستار انتشار تصویر "هریت تابمن" روی اسکناسهای ۲۰ دلاری شد.

همزمان، در پشت اسکناس ۱۰ دلاری، تصویری از فعالان حقوق زنان نقش خواهد بست؛ زنی چون "لوکریشا مات"، "سوجرنر تروث"، "سوزان آنتونی"، "الیزابت استنتون" و "الیس پال".

هریت تابمن دو قرن پیش از چهره‌های مشهور مبارزه علیه برده داری بود، او یکی از رهبران شبکه مخفیانه راه آهن بود که به بردگان کمک می‌کرد از ایالت‌های جنوبی خود را به شمال که برده داری ممنوع بود، برسانند.

تابمن در مریلند آمریکا به دنیا آمد و از بچگی برده بود. او در ۲۴ سالگی با یک مرد سیاه پوست آزاد ازدواج کرد و به فیلادلفیا رفت. او بعد به جنبش کمک به رهایی بردگان پیوست و به حدود ۳۰۰ برده برای فرار از بردگی کمک کرد.

او در جنگ داخلی آمریکا به ارتش ایالت‌های شمالی پیوست و به عنوان اولین زن، فرماندهی یک عملیات نظامی علیه جنوبیها را بر عهده گرفت که در آن ۷۰۰ برده آزاد شدند.

خانم تابمن به جنبش فعالان زن در آمریکا پیوست. او در سال ۱۹۱۳ و پیش از آنکه زنان حق رای بدست آورند، درگذشت.

بیانیه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران به مناسبت اول ماه مه، روز همبستگی جهانی کارگران

اول ماه مه، روز همبستگی جهانی نیروهای کار را به تمامی کارگران و مزدبگیران جهان شادباش می گوئیم و برای مبارزه کارگران و زحمتکشان علیه استثمار، استبداد و عقب ماندگی موفقیت‌های بزرگ آرزو می کنیم. ما همبستگی خود را با مبارزه اردوی کار و زحمت که سازندگان اصلی جهانی انسانی و عاری از تمامی اشکال استبداد، ستم، جهل، تبعیض و استثمار هستند، اعلام می کنیم.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران ضمن همبستگی با کارگران، مزدبگیران، معلمان و پرستاران ایران که علیه شرایط فلاکت بار خود مبارزه می کنند، سرکوبی و دستگیری اعضای سندیکاهای تشکلهای مستقل کارگران، معلمان و پرستاران و صدور احکام زندان برای فعالان نیروهای کار را محکوم می کند و خواستار آزادی بی درنگ تمام زندانیان سندیکایی، سیاسی و اجتماعی است.

طی سال گذشته نیروهای کار در تمامی کشورها با ادامه تعرض به سطح زندگی و معیشت خود روبرو بودند. نظام جهانی سرمایه داری هم در کانونهای اصلی و هم در مناطق پیرامونی به وحشیانه ترین شیوه ها به استثمار و غارت مردم زحمتکش ادامه داد. تهاجم بدون وقفه انحصارات امپریالیستی به سطح کار و زندگی زحمتکشان و محرومان و پایمال کردن حقوق کارگران و مزدبگیران در ضد انسانی ترین شکل ادامه پیدا کرد. هزینه های سرسام آور جنگ، نظامیگری، انباشت سلاحهای مخرب، تروریسم و بنیادگرایی بر دوش زحمتکشان بود. در حالی که سودهای سرشار نصیب انحصارات سرمایه داری گردید، شاخصهای زیست و کار توده های محروم هر چه بیشتر سقوط کرد و جهانی شدن بربریت و توسعه فقر با همه ی ابعاد مخرب آن، سیمای عوامفریبانه مدافعان لیبرالیسم اقتصادی جدید را نمایان کرد. بیهوده نیست که ما همچنان شاهد جنبشهای اجتماعی و حرکت‌های اعتراضی بیشماران در هر گوشه جهان هستیم.

بقیه در صفحه ۱۷

زنان در مسیر رهایی

بقیه از صفحه ۱۵

شرکت "پی دبلیو سی" (PWC) در توجیه این اقدام خود مدعی شده است که بر اساس آنچه در قرارداد با کارمندان زن این شرکت ذکر شده، آنها موظفند با کفش پاشنه بلند سر کار حاضر شوند.

شرکت "پی دبلیو سی" (PWC) کارمندان زن طرف قرارداد این شرکت را موظف کرده است که از کفشهایی با پاشنه ۵ تا ۱۰ سانتی متری برای حضور در سر کار استفاده کنند.

خانم تورپ گفت: "چه امروز که از کار اخراج شدم و چه روزی که برای نخستین بار وارد این شرکت شدم و درباره این رویکرد به من اطلاع داده شد، شوکه شدم، اما فکر نمی کردم که آنها تا این اندازه در امور شخصی افراد دخالت کنند."

وی افزود: "کارفرماها اجازه دارند که مقررات متفاوتی درباره پوشش به کارکنان خود تحمیل کنند و این اختیار غیرعادلانه است. حرف من این است که با تحمیل کفش پاشنه بلند به زنان در واقع بین آنها با مردان تبعیض قابل می شوید، چرا که نوع کفشی که آنها باید بپوشند در کارشان تاثیری ندارد."

خانم «تورپ» با راه انداختن کمپینی به مقابله با کارفرمایان خود رفته است. کمپین او بیش از صد و بیست هزار امضا جمع کرده است. وی همچنین دادخواستی را در این رابطه و برای جلوگیری از کارفرمایی که کارمندان شان را مجبور می کنند آنگونه که آنها می خواهند لباس بپوشند، آماده کرده است.

در انگلیس به دادخواستهایی که بیش از ۱۰۰ هزار امضا داشته باشد، رسیدگی می شود و احتمالاً موضوع تبعیض جنسیتی از طریق تحمیل نوع پوشش در پارلمان بریتانیا مورد بحث قرار خواهد گرفت.

در پی امضای طومار، شرکت "پی دبلیو سی" (PWC) مقررات مربوط به پوشش خود را تغییر داد و از این پس کارکنان زن ملزم به پوشیدن کفش پاشنه بلند نیستند.

۱۷ وزیر زن سابق فرانسوی: در برابر آزار جنسی سکوت نمی کنیم

دوپیچه وله، ۲۷ اردیبهشت - با برملا شدن چند مورد آزار جنسی توسط سیاستمداران فرانسوی، ۱۷ وزیر سابق زن اعلام کردند که دیگر در برابر آزار جنسی

همکاران مرد خود سکوت نمی کنند. چندی پیش معاون سخنگوی پارلمان فرانسه به آزار جنسی نمایندگان پارلمان متهم شد.

این سیاستمداران که از احزاب مختلف فرانسه هستند، در بیانیه ای که در روزنامه "ژورنال دو دی-مانش" منتشر شد، تاکید کردند: "طغنه های جنسی و حرکات و رفتار ناشایست باید در آینده به صورت نظام مند محکوم شود."

نام رییس کنونی صندوق بین المللی پول، "کریستین لاگارد" و شماری از سیاستمداران احزاب محافظه کار، سوسیالیست و حزب سبزهای فرانسه در پایان این بیانیه به چشم می خورد.

این سیاستمداران در بیانیه خود خاطر نشان کردند: «همه ما زنانی که در محیطهایی قرار گرفتیم که پیشتر انحصاراً به مردان تعلق داشت، از تبعیض جنسی رنج کشیده ایم و با آن مبارزه کرده ایم.»

آنها در ادامه خطاب به زنان نوشتند: "بر عهده زنان نیست که با این محیطها سازگار شوند، بلکه رفتار برخی مردان خاص است که باید تغییر کند."

این وزرای سابق از همه قربانیان آزار جنسی خواسته اند شهادت داشته باشند و در مورد "دست درازیها" حرف بزنند و به مراجع قانونی مراجعه کنند.

آنها همچنین از احزاب خود خواسته اند، بررسی کنند که آیا چنین مواردی در حزب آنها اتفاق افتاده یا خیر و در صورت نیاز به قربانیان کمک کنند تا از حقیقت پرده بردارند.

آنها تصریح کرده اند که برای مقابله با چنین سوو رفتارهایی ابزارهای قانونی وجود دارد، اما در قوانین حقوقی به اندازه کافی از این ابزارها استفاده نمی شود.

در ادامه بیانیه آنها همچنین تاکید شده که قوانین کار حامی زنان است، اما این قوانین اغلب مورد احترام قرار نمی گیرد. از آن گذشته، تنها تعداد اندکی از زنانی که مورد تبعیض و آزار جنسی قرار گرفته اند، شکایت می کنند و در موارد بسیار اندکی این شکایتها به محکوم کردن فرد متهم ختم می شود.

رسانه های قندهار حق پخش آهنگ با صدای زن را ندارند

خبرگزاری بحدی، ۳۰ اردیبهشت - نهاد غیر دولتی حمایت کننده رسانه های آزاد افغانستان (نی) خبر داده که پخش آهنگ زنان در ولایت قندهار در جنوب کشور از سوی ریاست اطلاعات و فرهنگ این ولایت ممنوع اعلام شده است.

این نهاد گفته که ریاست اطلاعات و فرهنگ قندهار به تمام رسانه ها دستور داده است که از نشر آهنگ به صدای زنان جداً خودداری کنند. در باره دلیل این ممنوعیت چیزی گفته نشده است.

این نخستین بار پس از سقوط رژیم طالبان است که پخش صدای خوانندگان زن در حاکمیت حکومت افغانستان ممنوع می شود.

خبرگزاری بحدی تلاش کرد در این باره با ریاست اطلاعات و فرهنگ ولایت قندهار گفتگو کند، اما موفق به انجام مصاحبه با مسوولان این ریاست نشد.

"نی" با انتشار اعلامیه ای ایجاد محدودیت تازه بر رسانه های قندهار را به شدت محکوم کرده و آن را خلاف قانون اساسی کشور خوانده است.

گزارشها حاکیست که پس از شکل گیری حکومت وحدت ملی، فشار بر رسانه های آزاد در افغانستان بیشتر شده است و قبلاً نیز خبرنگاران گفته بودند که به سبب فشار ادارات دولتی مجبور به خود سانسوری شده اند.

بیانیه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران به مناسبت اول ماه مه،

روز همبستگی جهانی کارگران

بقیه از صفحه ۱۶

در سال گذشته وخامت شرایط زیست نیروهای کار در ایران ابعادی دوچندان و شتابی سرسام آور یافت. فقر، رنج، بیکاری، بی خانمانی و بی آینده‌گی، زندگی میلیونها نیروی کار و خانواده های شان را به فلاکت کشید. تعطیل زنجیره ای واحدهای تولیدی، اخراجهای دسته جمعی، نرخ تورم دو رقمی و عدم پرداخت دستمزد ناچیز کارگران، شرایط زندگی زحمتکشان را روز به روز دشوار تر کرده است.

اقتصاد مقاومتی ولی فقیه در عمل جیب سرمایه داران و چپاولگران را فربه تر کرده و ضمن تلاشی تولید، زندگی توده های مردم را به قهقرا کشانده است.

هزینه پیوستن رژیم به اردوی جهانی سازی نو - لیبرال و تعرض افسار گسیخته سرمایه داران به سطح زندگی و معیشت نیروهای کار، سفته نیروهای کار را تهی تر کرده است.

در حالی که هیچ سرمایه گذاری خارجی جدی در عرصه تولید و اشتغال صورت نگرفته، بار اصلی حذف بارانه ها و خصوصی سازیهای گسترده که در جهت

پیروی رژیم از پیشنهادات صندوق بین المللی پول و بانک جهانی صورت می گیرد، بر دوش زحمتکشان گذاشته شده است. نیروهای کار ایران به خوبی دریافته اند که عقب نشینی هسته ای و سیاست «تعامل با جهان» دستاوردی برای آنان نداشته و تنها صاحبان قدرت و ثروت از شرایط پسا برجام سود برده اند.

دستاورد اقتصاد مقاومتی ولی فقیه فقط چپاولهای کلان و بی سابقه نیست. بیکاری افزایش یافته یکی دیگر از رهاوردهای رژیم ولایت فقیه است.

رئیس اتاق بازرگانی ایران از وجود ۵ میلیون بیکار در کشور خبرداد و گفت: «برای از بین بردن بیکاری ظرف ۵ سال، هر دقیقه باید ۵ شغل ایجاد کنیم.»

به گزارش روز شنبه ۲۱ فروردین ۱۳۹۵ خبرگزاری حکومتی مهر، محسن جلال پور گفت: «اگر هرساعت ۱۵۰ شغل ایجاد کنیم، تنها می توانیم از رشد و افزایش بیکاری جلوگیری کنیم در حالی که اگر بخواهیم طی پنج سال آینده، بیکاری را به عدد صفر نزدیک کنیم، باید دو برابر یعنی ۳۰۰ شغل در ساعت و ۵ شغل در دقیقه ایجاد کنیم.»

رئیس مرکز آمار رژیم نرخ بیکاری تحصیل کردگان را ۱۸ و نیم درصد اعلام کرد. (تلویزیون شبکه خبر، سه شنبه ۲۴ فروردین ۱۳۹۵)

مرکز آمار ایران اعلام کرد که در دو سال گذشته، حداقل ۱۶۶ هزار تن در بخش صنعت بیکار شده اند (رادپو فردا، دوشنبه ۲۳ فروردین ۱۳۹۵)

اقتصاد مقاومتی ولی فقیه در عرصه پارامترهای کلان نیز فاجعه بار است. کاهش نرخ رشد اقتصادی، فقدان سرمایه گذاری موثر در تولید صنعتی و در حوزه های اشتغال زا، ورشکست شدن شرکتهای صنعتی، رانت خواری باندهای تشکیل دهنده هرم قدرت و گسترش اقتصاد دلالی و سوداگری، زندگی نیروهای کار را به نابودی سوق داده است.

نقدینگی به عنوان مهم ترین شاخص اقتصادی که بی واسطه بر افزایش نرخ تورم تاثیر می گذارد، از حدود ۶۰ هزار میلیارد تومان در سال ۱۳۸۴، به حدود هزار میلیارد تومان در پایان سال ۱۳۹۴ رسید. افزایش نقدینگی و واردات بی رویه کالا چنان ضربه مهلکی به اقتصاد ایران وارد کرده که با هیچ دوران دیگری در تاریخ معاصر ایران قابل مقایسه نیست.

پیرامون واردات انبوه و پوک شدن صنعت، دبیر کمیسیون امنیت مجلس ارتجاع اعتراف می کند که «امروز حتی چوب بستنی هم وارد می کنیم.» (تسنیم، سه شنبه ۲۴ فروردین ۱۳۹۴)

یک جنبه دیگر از اقتصاد مقاومتی، نپرداختن دستمزدها برای ماههای طولانی، اخراجهای دسته جمعی و گسترش شرکتهای چپاولگر پیمانکاری است که زندگی نیروهای کار را به تباهی کشانده است. فشار و تبعیض جنسیتی بر کارگران زن و اعمال محرومیت بر فرزندان آنان و کودکان کار به طور تصاعدی افزایش پیدا کرد. در چنین شرایطی حداقل حقوق کارگران برای سال جاری کمتر از یک چهارم میزان خط فقر تعیین شده است.

به موارد بالا باید نقش فزاینده سپاه و بسیج در اقتصاد تاکید کرد. به لطف اقتصاد مقاومتی، قرارگاه بازسازی خاتم الانبیاء و بنیاد تعاون سپاه به طور مستقیم و یا از طریق صدها شرکت اقماری در مهمترین پروژه های کشور مشارکت دارند. این سهم کلان سپاه در اقتصاد در کنار نهادها، موسسات و شرکتهای تحت امر ولی فقیه که به طور کلی هیچ گونه مالیاتی هم پرداخت نمی کنند، در عمل اقتصاد کشور را با معضلات بدون راه حل مواجه کرده است. تلاش رژیم برای صدور تروریسم و بنیادگرایی و حمایت بی دریغ از دیکتاتوری بشار اسد، بار سنگینی بر دوش اقتصاد تحریف ایران گذاشته و برای مردم ایران و به ویژه برای زحمتکشان ارمنی جز توسعه فقر و خانه خرابی نداشته است.

پیکار روزمره برای رهایی

در سال گذشته همچون سالهای قبل، کارگران، مزدبگیران، معلمان و پرستاران در مقابل سیاستهای ضد بشری و ضد کارگری حکومت مدافع سرمایه داران ساکت ننشستند. آنان برای نجات از گرسنگی، بیکاری، بی خانمانی، استبداد و عقب ماندگی به اشکال گوناگون مبارزه و مقاومت کردند. طرح شکایات به طور علنی و خطاب به گردانندگان رژیم، تجمع اعتراضی، اعتصاب، تحصن، بستن جاده ها، راه پیمایی و... شیوه هایی بود که کارگران در مبارزه خود به کار بستند. نیروهای سرکوبگر رژیم گرچه در مقابل اعتراضهای خرد کارگری با احتیاط برخورد می کردند، اما در حرکتهایی که جنبش کارگری گامهایی بزرگ به جلو بر می داشت، با سرکوب دامنشانه رژیم مواجه می شد و همزمان در زندانهای جمهوری اسلامی فشار بر فعالان سندیکایی به طور آشکار جریان دارد. در اثر همین فشارهای بی حد تاکنون تعدادی از زندانیان سیاسی و سندیکایی همچون زنده یادان شاهرخ زمانی و کوروش بخشنده جان باخته اند.

دبیرخانه سازمان چریکهای فدایی خلق ایران بیان برخی حرکتهای اعتراضی کارگران و مزدبگیران در سال ۱۳۹۴ را منتشر کرده است. بر اساس این گزارش، در سال گذشته ۱۵۸۶ حرکت اعتراضی از جانب کارگران، مزدبگیران، معلمان و پرستاران صورت گرفته است. در این بیان بسیاری از حرکتهای اعتراضی که در رسانه های جمعی پوشش خبری نداشته و یا ما از آن اطلاع پیدا نکردیم، وجود ندارد. بنابراین، این لیست نمی تواند کامل باشد و مجموعه حرکتهای اعتراضی نیروهای کار چندین هزار مورد است.

طی چهار سال گذشته، حرکتهای نیروهای کار (کسانی که در تولید، توزیع و خدمات کار یدی و فکری می کنند و در مقابل فروش نیروی کار خود مزد دریافت می کنند) از نظر کمی هر سال نسبت به سال قبل افزایش قابل توجهی داشته است.

در حالی که ۳۵۰ حرکت اعتراضی در سال ۱۳۹۰ و ۴۴۶ حرکت اعتراضی در سال ۱۳۹۱ و ۹۹۵ حرکت اعتراضی در سال ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ صورت گرفته ما شاهد بیش از ۱۵۶۸

حرکت اعتراضی از جانب نیروهای کار در سال ۱۳۹۴ بودیم.

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران حمایت کامل خود را از خواسته های برحق کارگران، مزدبگیران، معلمان و پرستاران اعلام می دارد و از تمامی اتحادیه ها، سندیکاها و سازمانهای جهانی کارگری و نیروهای سیاسی مترقی جهان می خواهد که به مبارزه برحق نیروهای کار در ایران برای کسب حقوق اولیه شان یاری رسانند.

ما از شورای حقوق بشر سازمان ملل و از سازمان جهانی کار می خواهیم که فشار بر جمهوری اسلامی را برای به رسمیت شناختن حقوق حقه کارگران بیش از پیش افزایش دهند.

ما تمامی کارگران، کارکنان و مزدبگیران شاغل در مراکز دولتی و خصوصی و تمامی مدافعان آزادی و توسعه پایدار را فرا می خوانیم که برای سرنگونی نظام ننگین ولایت فقیه متحد و متشکل شوند.

زنده باد اول ماه مه روز

همبستگی بین المللی کارگران

سازمان چریکهای فدایی خلق ایران

چهارشنبه ۸ اردیبهشت ۱۳۹۵ -

۲۷ آوریل ۲۰۱۶

* بیان ۱۵۸۶ حرکت اعتراضی کارگران در سال ۱۳۹۴

<http://www.iran-nabard.com/etelayeha/1394%20bilan%20jonbesh%20kargari.pdf>

این بیان همراه با خواسته های اولیه کارگران، معلمان و پرستاران در ضمیمه نبردخلق شماره ۳۷۰ درج شده و در آدرس زیر قابل مشاهده و مطالعه است.

- نبردخلق در هر ماه فشرده حرکتهای اعتراضی کارگران، معلمان، پرستاران و دانشجویان را منتشر می کند. برای اطلاع از این اخبار به سایت ایران نبرد در آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.iran-nabard.com>

- برای اطلاع و شنیدن رویدادهای مهم هر هفته به ویژه اعتراضات نیروهای کار به سایت رادیو پیشگام مراجعه کنید:

<http://www.radiopishgam.com>

- برای اطلاع روزانه از چالشها و حرکتهای کارگران و مزدبگیران ایران به سایت جنگ خبر در آدرس زیر مراجعه کنید:

<http://www.jonge-khabar.com>

برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و مزدبگیران

بقیه از صفحه ۸

*روز سه شنبه ۷ اردیبهشت، کارگران شرکت مخابرات کهگیلویه در اعتراض به پرداخت نشدن حق و حقوق پنج ماهه خود دست به تجمع زدند. به گزارش ایلنا، معترضان جلوی این شرکت واقع در گلستان ۱۳ تجمع کرده و نسبت به پرداخت نشدن حقوق و بیمه‌های خود در پنج ماهه گذشته اعتراض کردند.

*صبح روز چهارشنبه ۸ اردیبهشت، کارگران کارخانه چوکا در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و مطالبات شان دست به تجمع مقابل دفتر مدیر عامل زدند. به گزارش رضوان خبر، این کارگران از سال گذشته به دلیل عدم دریافت به موقع حقوق خود و مطالبات گذشته با مشکلاتی مواجه بوده و بارها اقدام به تجمع و تحصن نمودند اما هر بار با دادن وعده و وعید و یا با تزریق مسکنی در برابر اجحافها سکوت کردند تا شاید گذر زمان مشکلات این کارخانه را حل کند.

*روز چهارشنبه ۸ اردیبهشت، کارگران کارخانه ریزدانه‌های شب تاب در اعتراض به بلاتکلیفی شغلی و حقوقی در اداره تعاون، کار و رفاه اجتماعی فراهان تجمع کرده و خواستار پیگیری دریافت موافات شان از کارفرمایی سابق شرکت شدند. به گزارش فراهان خبر، این شرکت اولین تولیدکننده رنگ دانه هایی است که در خط کشی خیابانها و معابر کاربرد دارد و محصولات شرکت توسط راه و شهرسازی خریداری می شود.

*روز پنجشنبه ۹ اردیبهشت، اعتصاب و تجمع شبانه روزی کارگران آلومینیوم المهدی هرمز آل سومین روز خود را پشت سر گذاشت. کارگران این کارخانه وعده های کمیسوین کارگری فرمانداری شهرستان بندرعباس را فاقد اعتبار خوانده و اعلام نمودند تا حصول نتیجه مطلوب به تجمع شان ادامه خواهند داد. به گزارش ایلنا، خریدار شرکت اعلام نموده که هیچ کدام از وعده های کمیسوین کارگری فرمانداری را قبول نداشته و باید بخش زیادی از کارگران اخراج شده و الباقی نیز از شرایط سخت و زیان آور خارج شوند. روز آدینه ۱۰ اردیبهشت، کارگران کارخانه آلومینیوم المهدی هرمز آل در چهارمین روز اعتراض شان دست به راهپیمایی در سطح شهر بندرعباس زدند.

*روز شنبه ۱۱ اردیبهشت، در آستانه روز جهانی کارگر، کارگران آی.تی.آی شیراز در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و سنوات، مقابل کارخانه تجمع کردند. به گزارش تسنیم، یکی از کارگران این کارخانه گفت: چند تن از کارگران در بیمارستان بستری هستند و باید برای پیوند کلیه و کبد هزینه بالایی پرداخت کنند اما چون هنوز هیچ اقدامی برای احقاق حقوق آنها نشده، قادر به پرداخت هزینه درمان نیستند.

*به گزارش ایسنا، صبح روز شنبه ۱۱ اردیبهشت، تعدادی از آتش نشانان بخش خصوصی در اعتراض به میزان دریافتی و

عدم امنیت شغلی خود مقابل ساختمان شورای اسلامی شهر مشهد تجمع کردند.

*روز یکشنبه ۱۲ اردیبهشت، کارگران شهرداری خرمشهر برای دومین روز متوالی مقابل سازمان منطقه آزاد اروند تجمع کردند. به گزارش فیدوس، کارگران شهرداری خرمشهر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق ماههای بهمن و اسفند سال گذشته و کاهش حقوق شان در سال جاری دست به تجمع زدند.

*روز یکشنبه ۱۲ اردیبهشت، تعدادی از جوانان بیکار جویای کار در شهر آبادان با تجمع در مقابل پالایشگاه آبادان خواستار به کارگیری در این پالایشگاه شدند. به گزارش ایرنا، حاضران در این اجتماع اعتراضی ضمن بیان اینکه با داشتن زن و بچه و نداشتن امرار معاش از بیکاری رنج می برند، خواستار به کارگیری در این پالایشگاه شدند.

*صبح روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت، جمعی از کارگران شرکت حفاری ژئو تکنیک سد چم شیر گچساران در اعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه حقوق خود مقابل فرمانداری این شهرستان تجمع کردند. به گزارش تسنیم، یکی از کارگران این شرکت اظهار داشت: ۵ ماه است که حقوق ما پرداخت نشده و امروز به همراه جمعی از کارگران در مقابل فرمانداری برای مشخص شدن وضعیت خود تجمع کردیم.

*روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت، تعدادی از کارگران فضای سبز شهرداری نیشابور در اعتراض به عدم پرداخت مطالبات شان دست از کار کشیده و در محل باغ امین الاسلامی شهر نیشابور تجمع کردند. به گزارش روزنه، نماینده کارگران معترض گفت: از ۲۷ اسفند سال گذشته هیچ حقوقی دریافت نکرده ایم و سرمنده خانواده های خود برای تأمین مخارج آنها هستیم.

*روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت، نیروی انتظامی تجمع متقاضیان کار مقابل شرکت کشت و صنعت هفت تپه را برهم زد. به گزارش قانون، یکی از کارجویان که در محل بود گفت: در ورودی شرکت پلاکاردی زده شده که کارجویان به اداره کار شهرستان شوش مراجعه کنند. پس از مراجعه به اداره کار، آنجا به ما گفتند هیچ استخدای وجود ندارد. پس از آن ما تصمیم گرفتیم در شرکت تجمع کنیم.

*کارگر بازنشسته شهرداری سراوان که از سال ۸۶ حقوق دریافت نکرده است در روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت برای چهارمین روز با لحاف و تشک مقابل درب شهرداری این شهرستان تحصن کرد. به گزارش شستون، عبدالله محتاج زهی کارگر بازنشسته شهرداری با اشاره به وضع معیشتی خود و بیان این که پولی جهت خرید نان برای خانواده خود ندارد، چند روز است که برای گرفتن حق خود با لحاف و تشک داخل شهرداری تحصن کرده ام.

*صبح روز سه شنبه ۱۴ اردیبهشت، جمعی از کارگران سابق شرکت غدیر به دلیل دیر پرداخت شدن مطالبات آنان از سوی این شرکت با حضور در کارخانه ضمن قطع برق و بستن درب ورودی آن مانع فعالیت این کارخانه به مدت حدود دو ساعت شدند. به گزارش صدای زرنه، کارگران سپس با تجمع در دفتر مرکزی این شرکت مراتب

اعتراض چندین مرتبه ای خود را نسبت به شرایط ایجاد شده برای آنان را به مسئولان این شرکت اعلام کردند.

*روز سه شنبه ۱۴ اردیبهشت، کارگران خدمات شهری شهرداری خرمشهر که بیش از ۵ ماه است حقوق و مزایای خود را دریافت نکرده اند و از بهمن سال ۹۴ چندین بار اعتصاب کرده اند، برای چهارمین روز متوالی در منطقه آزاد اروند و مقابل درب این سازمان تجمع کردند. به گزارش تسنیم، کارگران خدمات شهری شهرداری خرمشهر هم‌زمان با روز کارگر مقابل منطقه آزاد اروند تجمع کرده و خواستار پرداخت حقوق معوق خود شدند.

*روز دوشنبه ۱۳ اردیبهشت، تعدادی از بازنشستگان ذوب آهن اصفهان در اعتراض به عدم پرداخت به موقع حقوقهای معوق و برای بازگشت به نظام بیمه ای گذشته خود دست به تجمع مقابل وزارت کار زدند. به گزارش اعتماد، بازنشستگان این شرکت از ابتدای سال حقوقی دریافت نکردند. مطالبه اصلی معترضان دریافت به موقع حقوقهای شان، بازگشت به نظام بیمه ای گذشته و دریافت حقوق معوقه است.

*روز سه شنبه ۱۴ اردیبهشت، دستفروشان هسته مرکزی شهر اهواز که چندی پیش با تصمیم مسئولان محلی به پارک ربیع واقع در منطقه آخر اسفالت این شهر منتقل شدند به دلیل استقبال کم شهروندان از این محل، به نشانه اعتراض مقابل فرمانداری اهواز تجمع کردند. به گزارش ایرنا، این دستفروشان خواستار مشخص شدن محل مناسب تری برای استقرار خود شدند. یکی از این دستفروشان اظهار کرد: پارک ربیع از مناطق کم تردد اهواز است و استقرار ما در این محل بیشتر از این که به سود ما باشد برای ما ضرر دارد.

*به گزارش خبرگزاری مجلس، جمعی از متقاضیان مسکن مهر در اعتراض به بی توجهی وزارت راه و شهرسازی و عدم واگذاری مسکنها به متقاضیانی که هزینه آن را پرداخت کرده اند، در روز سه شنبه ۱۴ اردیبهشت مقابل مجلس رژیم تجمع کردند.

*روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت، کارگران کارخانه آرتا تجارت زرین (سبلان پارچه) در اعتراض به عدم پرداخت ماهها حقوق شان مقابل استانداردی اردبیل تجمع کردند. به گزارش مهر، در این تجمع کارگران با اشاره به مشکلات معیشتی به دلیل عدم دریافت مطالبات طی چند سال گذشته، خواستار حضور و پاسخگویی شخص استاندار اردبیل و رسیدگی به مشکلات خود شدند.

*به دنبال وقوع دو مورد حادثه منجر به فوت برای کارگران واحد الفین پتروشیمی ایلام، کارگران این بخش در روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت با تجمع خواستار بازمیابی شرایط و کاهش ساعات کار روزانه خود شدند. به گزارش ایلنا، در حال حاضر عمده ترین خواسته کارگران واحد الفین پتروشیمی کاهش ساعات روزانه کار است و در همین رابطه گروههایی از کارگران از طریق چند تجمع اعتراضی این موضوع را مطرح کردند.

*صبح روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت، حدود ۱۰۰۰ تن از کارگران شرکت آلومینیوم المهدی هرمز آل به همراه خانواده های شان و جمع کثیری از شهروندان هرمزگانی در اعتراض به اخراج ۶۲۰ تن از کارگران این

مجمع، حذف حقوق شرایط سخت و زیان آور محیط کار، افزایش ساعات کاری، عدم وجود امنیت شغلی، عدم پرداخت به موقع حقوق، عدم پرداخت حق بیمه تکمیلی و عدم پرداخت مزایای مصوب از قبیل بهره وری و عیدانه در مقابل استاتنداری هرمزگان تجمع کردند. این تجمع در روز پنجشنبه ۱۶ اردیبهشت برای دومین روز متوالی ادامه یافت.

*کارگران چاههای نفت تنگ بیجار و کمانکوه در روز چهارشنبه ۱۵ اردیبهشت، در اعتراض به بلاتکلیفی شغلی مقابل استانداردی ایلام تجمع کردند. به گزارش قدس آنلاین، یکی از این کارگران که درخواست نامش فاش شود گفت: ۲۰۰ کارگر طرح توسعه چاههای نفت تنگ بیجار و کمانکوه ایلام، حدود ۲ هفته است که در بلاتکلیف بسر می بریم و پیمانکار توجهی به ما کارگران ندارد و هیچ مقام مسئولی در استان هم پاسخگویی ما نیست. حرکت کارگران این کارگران در روز پنجشنبه ۱۶ اردیبهشت برای دومین روز متوالی ادامه یافت.

*صبح روز شنبه ۱۸ اردیبهشت، جمعی از کارگران نی بر کشت و صنعت نیشکر هفت تپه در اعتراض به نامشخص بودن وضعیت استخدامی شان دست از کار کشیده و با تجمع جلوی درب ورودی کارخانه، مانع ورود و خروج شدند. به گزارش ایرنا، کارگران معترض همچنین با ورود به ساختمان اداری و نگهبانی این شرکت به اموال و ساختمان اداری خسارت وارد کردند. گفته می شود در پی این اعتراض برق کارخانه نیشکر هفت تپه از صبح روز شنبه برای چند ساعت به دلیل نامعلوم قطع گردید و تولید شکر در این کارخانه متوقف شد. همچنین گفته می شود شیشه های چند خودرو در ورودی شرکت با سنگ شکسته شده است.

*روز شنبه ۱۸ اردیبهشت، کارگران کارخانه آجر ماسه آهکی شهرستان پلدختر در اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه و مطالبات خود، مقابل این کارخانه تجمع کرده و از مسئولان کارخانه خواستار پرداخت حقوق و مطالبات خود شدند. به گزارش تسنیم، پس از تجمعات اعتراضی کارگران کارخانه پارسلیون خرم آباد و نساجی بروجرد این بار نوبت به کارگران کارخانه آجر و ماسه پلدختر رسید و این کارگران برای دریافت مطالبات خود دست به تجمع اعتراضی زدند.

*روز شنبه ۱۸ اردیبهشت، جمع کثیری از راهبران متروی تهران در مقابل شرکت مترو واقع در زیر پل کالج تجمع کردند. به گزارش فارس، کمبود راهبر، اضافه کار اجباری بدون حقوق و نبود پایانه بخشی از مشکلات رهبران شرکت بهره برداری مترو تهران است.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، جوانان جویای کار در شهرستان جاجرم برای چندمین روز متوالی مقابل کارخانه آلومینا جاجرم تجمع کردند. به گزارش سایت جاجرم، جوانان به دلیل فضای بی اعتمادی جوانان شهرستان جاجرم به مسئولان کارخانه آلومینا خود دست به کار شدند و با تجمع در جلو درب کارخانه آلومینا خواهان کار در این کارخانه شدند.

بقیه در صفحه ۱۹

برخی از حرکت‌های اعتراضی کارگران و مزدبگیران

بقیه از صفحه ۱۸

*شماره‌ی از کارگران ساختمانی فاز ۶ شهر پرنده، صبح روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت در اعتراض به تأخیر در پرداخت مطالبات مزدی خود مقابل ساختمان شرکت عمران پرنده تجمع کردند. به گزارش اینستا، یکی از کارگران معترض درباره دلایل این تجمع گفت: ما بیش از ۱۰۰ کارگر ساختمانی شاغل در پروژه‌های تجاری فاز ۶ شهرک پرنده هستیم که که تحت مسئولیت چند شرکت پیمانکاری از پنج ماه قبل دستمزد نگرفته ایم.

*عصر روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، جمعی از بازرسان سازمان تاکسیرانی رشت به منظور اعتراض به عدم پرداخت حقوق معوقه خود مقابل ساختمان شورای اسلامی این شهر تجمع کردند. به گزارش فارس، عضو شورای اسلامی شهر رشت در حاشیه تجمع اعتراض آمیز بازرسان سازمان تاکسیرانی گفت: تعدادی از شهروندان در نیمه دوم سال گذشته به عنوان بازرسان سازمان تاکسیرانی وارد این نهاد شدند. با توجه به مشکلات مالی که شهرداری با آن دست به گریبان است، شهردار توانست نسبت به انجام تعهدات در مقابل بازرسان اقدام کند.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، تجمع مهمانداران و سرمهمانداران سازمان هواپیمایی کشور در اعتراض به وضعیت معیشتی و سختی کار در یکی از مساجد غرب تهران برگزار شد. به گزارش همشهری، حاضران در این تجمع با اعتراض به وضعیت معیشتی و سختی کار مهمانداران هواپیمای اعلام کردند که پیگیر شکایتهای خود از هواپیمایی جمهوری اسلامی تا احقاق حقوق خود خواهند بود.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، گروهی از کارگران فضای سبز شهرداری منطقه دو اهواز در اعتراض به عدم دریافت مطالبات معوقه خود مقابل ساختمان شهرداری مرکزی اهواز تجمع کردند. به گزارش اینستا، این کارگران که در استخدام شرکت پیمانکاری «صنعتگران جوان نادر کارون» هستند در این تجمع خواستار پاسخ قاطع مسئولان شرکت پیمانکاری در خصوص پرداخت کردن دستمزد ماههای اسفند ۹۴ و فروردین سال جاری شدند.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، کشاورزان رودباری که زحمات و سرمایه گذاری یک ساله خود را بر باد رفته می دیدند با تجمع در محل خرید بار در ابتدای جاده زهکلتوت با مسدود کردن جاده اعتراض خود را به وضعیت موجود به نمایش گذاشتند. به گزارش رودبار ما، یک جوان حاضر در این تجمع گفت: من مدرک لیسانس دارم ولی به دلیل نبود کار شروع به کشاورزی کردم و الان تا خرخره در قرض هستم و این هم عاقبت قیمت محصول امسال که باید به فکر برگشت چکها و زندان باشم و مسئولان به خصوص متولیان کشاورزی جنوب که سال گذشته در ابتدای مسئولیت شان می گفتند نمی گذاریم یک گرم محصول روی زمین بماند اکنون جواب دهند.

*شماره‌ی از صیادان و لنج داران هندیجانی، روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت در اعتراض به بی توجهی مسئولان به مشکلات آنان، مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند. به گزارش اینستا، پایگاه دریایی ۴ حدود ۴ ماه پیش به صیادانی که از تعاونی صیادان مجوز صید می گیرند اجازه صید و ورود به دریا را نمی دهد. این در حالیست که تعاونی صیادی برای صدور دفترچه صید، مبلغ ۲۰۰ هزار تومان از صیادان می گیرد، ولی پایگاه دریایی آن را قبول نمی کند.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، کارگران رستوران خلیج فارس که در جاده فشم میگوین قرار دارد در اعتراض به عدم پرداخت چهار ماه دستمزد، در محل کار خود تجمع کردند. به گزارش اتحادیه آزاد کارگران ایران، تجمع کنندگان ضمن بحث و تبادل نظر در مورد مشکلات معیشتی و زندگی طاقت فرسای کارگران، حمایت خود را از فعالان کارگری زندانی ابراز داشته و از خواسته آنها مبنی بر حذف اتهامات "امنیتی" از فعالیتهای حق طلبانه معیشتی فعالان کارگری و معلمان پشتیبانی کردند.

*روز یکشنبه ۱۹ اردیبهشت، تعدادی از زنان منطقه ای از نیشابور در اعتراض به قطع آب آشامیدنی و نداشتن گاز برای چندمین بار مقابل فرمانداری این شهر تجمع کردند. به گزارش عطاریشاپور، نماینده بانوان معترض درباره مشکلات منطقه خود گفت: ۱۳ روز است که آب مصرفی این منطقه را قطع کرده اند و در جواب این مشکل می گویند که شما در محدوده شهری نیستید، در حالی که منازل ما با منازل مسکن مهر و خوابگاه دانشگاه آزاد ۳۰۰ متر فاصله دارد.

*روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت، کارگران کارخانه چوب و کاغذ اسالم (چوکا) برای دومین بار در سال جاری در اعتراض به نداشتن قرارداد کاری و عدم پرداخت ماهها حقوق و حق بیمه دست به تجمع در کارخانه زدند. به گزارش رضوان خیر، این تجمع منتهی به درگیری با دو تن از مسئولان اداری و بیرون انداختن شان از محوطه ی کارخانه شد.

*روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت، حدود ۲۵۰ کارگر کارخانه ریخته‌گری ماشین سازی تبریز (درشهرک صنعتی فراملک) در اعتراض به واگذاری این کارخانه به بخش خصوصی، نداشتن امنیت شغلی و عدم پرداخت ۲ ماه حقوق و حق بیمه در محوطه کارخانه تجمع کردند. به گزارش اینستا، شرکت ریخته گری ماشین سازی تبریز تا قبل از اسفند ۱۳۹۴ پولی بود (سازمان گسترش نوسازی)، بعد از آن در راستای سیاستهای اصل ۴۴ به بخش خصوصی (به صندوق بازنشستگی فولاد) واگذار شد و از آن زمان تاکنون وضعیت مالی کارخانه و کارگران بدتر شده و عمده مزایای شغلی کارگران نیز قطع شده است.

*روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت، کارگران شاغل در بخشهای خدمات شهری محدوده منطقه آزاد اروند (زیر مجموعه شهرداری خرمشهر) در اعتراض به پلاتیفیکه قرارداد کاری و عدم پرداخت حقوق و مطالبات شان در برابر سازمان منطقه آزاد اروند تجمع کردند. به گزارش ایرنا، این کارگران اعلام کردند که در بخشهای مختلف شهری نظیر فضای سبز، جمع آوری زباله و دیگر بخشهای این

منطقه فعالیت می کنند و از فروردین سال ۱۳۹۴ تا شهریور همان سال زیر نظر شهرداری مینو شهر کار کردند اما تاکنون بیمه درمانی، بازنشستگی، عیدی و سنوات به آنها پرداخت نشده است.

همچنین با گذشت ۴۵ روز از سال جاری زیر نظر پیمانکار مشغول به کار شدیم اما هنوز حقوقی دریافت نکرده و بدون هیچگونه قرارداد فعالیت می کنیم.

*روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت، کارگران مخایرات جیرفت و عنبرآباد به دلیل عدم پرداخت حق بیمه و حقوق اعتصاب نمودند. به گزارش سفیر جنوب، تعدادی از مشترکان مخایرات شهرستان عنبرآباد با مشکل قطعی خطوط ارتباطی روبرو هستند و به دلیل اعتصاب کارگران و نبود کارگر امکان وصل کردن این خطوط و اینترنت وجود ندارد.

*صبح روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت، جمعی از ساکنان مسکن مهر امید اکباتان همدان در اعتراض به مشکلات مسکن و بی‌توجهی مسئولان به این مشکلات مقابل استانداری همدان تجمع کردند. به گزارش فارس، یکی از ساکنان مسکن مهر امید اکباتان با تأکید بر اینکه این مجتمع مشکلات عدیده ای در ساخت و ساز دارد، اظهار کرد: مصالح به کار رفته در ساخت این مسکن به هیچ عنوان کیفیت ندارند و ۱۷ مورد تخلف اساسی در ساخت مسکن مهر وجود دارد و این مساله مورد تأیید مسکن و شهرسازی نیز قرار گرفته است.

*جمعی از کارگران شرکت جلفاکاران ارس در روز دوشنبه ۲۰ اردیبهشت با در دست داشتن پلاکاردهایی اقدام به تجمع در محوطه سایات اداری منطقه آزاد ارس کردند. به گزارش جلفانپور، شرکت جلفاکاران ارس با فعالیت در امور نساجی از سال ۱۳۸۸ شروع به کار نموده است.

*به دنبال افت قیمت پیاز و نارزایتی کشاورزان، روز سه شنبه ۲۱ اردیبهشت، کارناوال غم کشاورزان در اعتراض به این مشکل از میدان میوه و تره بار جیرفت تا فرمانداری به راه افتاد. به گزارش فارس، با این حرکت اعتراضی کشاورزان، خیابان دولت به سمت فرمانداری جیرفت مسدود شد و پیازهای حمل شده در بولوار امام، بولوار بهشت زهرا و خیابان دولت بر کف خیابان ریخته شد.

*روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت، کارگران کارخانه کاشی نیلو در اعتراض به نداشتن امنیت شغلی و عدم پرداخت به موقع حقوق ماهیانه دست به تجمع مقابل فرمانداری نجف آباد زدند. به گزارش ایرنا، حقوق و مزایای کارگران این کارخانه که متعلق به بخش خصوصی است، طی هشت ماه گذشته پرداخت نشده است.

*صبح روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت، تعدادی از کارگران شهرداری مشکین شهر با تجمع اعتراض آمیز در مقابل شهرداری خواستار پرداخت حق و حقوق قانونی خود شدند. به گزارش مشکین رسا، کارگران معترض گفتند: در طول یک سال گذشته نه تنها حق و حقوق قانونی خود را از شهرداری دریافت نکرده ایم بلکه حق بیمه کارگران نیز پرداخت نشده است.

*روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت، کارگران خدماتی شهرداری خرمشهر برای چندمین بار اعتصاب کردند. به گزارش ایرنا، کارگران

شاغل در بخشهای خدمات شهری محدوده منطقه آزاد اروند، اقدام فوری مسئولان برای پرداخت حقوق و مزایای معوق خود را خواستار شدند.

*روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت، تاکسیرانان زنجان مقابل استانداری استان تجمع کردند. به گزارش موج رسا، مشکلات تاکسیرانی مدتی است که توسط تاکسیرانان زنجان مطرح می شود که به گفته رانندگان تاکسی کسی به حرف شان بهیای نمی دهد. به دلیل تجمع بیش از حد تاکسیها خیابان استانداری مسدود شد.

*شماره‌ی از مهندسان و مجریان ذیصلاح ساختمان، روز چهارشنبه ۲۲ اردیبهشت با تجمع مقابل ساختمان ادره کل راه و شهرسازی فارس، خواستار تجدید نظر دیوان عدالت اداری در ارتباط با ابطال الزام اجرای مجری ذیصلاح در احداث ساختمانها شدند. به گزارش ایرنا، در یکی از پلاکاردهای نصب شده در محل این تجمع در خیابان ستارخان شیراز نوشته شده بود: «زلزله در کمین است».

*طی روزهای چهارشنبه ۲۲ و پنجشنبه ۲۳ اردیبهشت، کارگران کارخانه نساجی الگانت که در زمینه تولید انواع پارچه های پرده ای در استان سمنان فعالیت دارد، در اعتراض به عدم پرداخت ۳ ماه حقوق و ۲ سال عیدی دست به تجمع اعتراضی در کارخانه زدند. به گزارش اینستا، کارفرما این واحد از ابتدای سال گذشته به دلیل کمبود نقدینگی توان پرداخت به موقع دستمزد کارگران را ندارد و آنها در چند ماه گذشته فقط دستمزد فروردین ماه سال جاری را به صورت مبلغ بسیار ناچیز دریافت کرده اند.

*صبح روز شنبه ۲۵ اردیبهشت، کارگران شهرداری فراسیند برای چندمین بار در اعتراض به عدم پرداخت به موقع حقوق و مزایا از سوی پیمانکار شهرداری، در اداره کار تجمع و خواستار احقاق حقوق خود شدند. به گزارش نخل بیدار، عدم پرداخت مطالبات کارگران شهرداری در برخی از ماههای سال ۹۳ و عیدی و سنوات و همچنین عدم پرداخت به موقع بیمه کارگران از عمده ترین مطالبات کارگران شهرداری است.

*روز شنبه ۲۵ اردیبهشت، رانندگان مینی بوس در مشهد در اعتراض به اخذ وجه از مینی بوسرانان با عنوان ساماندهی مینی بوسها و اتوبوسهای شهری بر اساس مصوبه شورای شهر مشهد، دست به تجمع در بولوار شاهنامه مشهد زدند. به گزارش ایرنا، بر اساس مصوبه شورای اسلامی شهر مشهد در قالب طرح ساماندهی مینی بوسها و اتوبوسهای بخش خصوصی مقرر شده از هر دستگاه مینی بوس سالانه دو میلیون ریال اخذ شود.

*جمعی از اهالی روستای گوشه از توابع شهرستان دورود روز شنبه ۲۵ اردیبهشت مقابل استانداری لرستان تجمع کرده و خواستار دریافت مطالبات خود از سازمان آب منطقه ای استان شدند. به گزارش ایرنا، معترضان گفتند که قیمت اموال و منازل مسکونی آنها که در اثر سرریز شدن سد کمال صالح استان مرکزی از بین رفته مشخص شده ولی هنوز هیچ گونه وجهی بابت خسارت از بین رفتن وسایل آنها پرداخت نشده است.

بقیه در صفحه ۲۰

برخی از حرکتهای اعتراضی کارگران و مزدبگیران

بقیه از صفحه ۱۹

*روز شنبه ۲۵ اردیبهشت، جمعی از صاحبان مسکن باب الجوائج شهرستان قرچک در اعتراض به عدم واگذاری مسکن خود جلوی فرمانداری شهرستان قرچک تجمع کردند. به گزارش قرچک آنلاین، در حالی که معترضین چهار سال پیش، مبلغ پیش قسط را واریز و وصول مابقی به صورت چک برای واگذاری را پرداخت کرده اند، اما اکنون از مسکنی که قرار بود به آنها تحویل دهند خبری نیست.

*روز شنبه ۲۵ اردیبهشت، مردم فاز ۵ هشتگرد در مقابل فرمانداری این شهر اقدام به برگزاری تجمع اعتراضی نمودند که این تجمع باعث کندی عبور و مرور و اختلال در رفت و آمد شد. به گزارش کمال مهر، گفته می شود این تجمع به دلیل مشکلاتی است که در بخش آب و فاضلاب این منطقه وجود دارد و مردم بدین ترتیب خواستند صدای خود را به گوش مسئولان برسانند.

*روز یکشنبه ۲۶ اردیبهشت، کارگران صنایع مخابرات راه دور ایران (IRI) برای بار دیگر دست به تجمع اعتراضی مقابل استانداری فارس زدند. به گزارش ایرنا، خواست کارگران این است که مطالبات یک هزار و ۲۲۶ تن از کارگران این کارخانه که بدون احتساب ضرر و زیان ۳۰۰ میلیارد ریال است، به روز محاسبه و پرداخت شود. مطالبات کارگران کارخانه مربوط به سال ۸۵ تا امروز است که رقم آن از آن زمان تغییر نکرده اما طلب بانکها تا امروز سه برابر شده است.

*روز یکشنبه ۲۶ اردیبهشت، کارکنان بخش مهندسی و تعمیرات هواپیمایی ایران ایر در اعتراض به سطح پایین حقوق شان و برای افزایش دستمزد دست به تجمع مقابل ساختمان معاونت مهندسی و تعمیرات در فرودگاه مهرآباد زدند. به گزارش خبرآنلاین،

در پایان تجمع، سخنگوی معترضان بیانیه مشترک آنان مبنی برخواستهای شان را خواند و اعلام کرد در صورت عدم رسیدگی مسئولان، تجمعها برای رسیدن به مطالبات شان ادامه خواهد یافت.

*روز دوشنبه ۲۷ اردیبهشت، کارگران کارخانه صابون سازی یاس در اعتراض به بالاترین شغلی و عدم پرداخت ۳۰ ماه حقوق دست به تجمع مقابل فرمانداری خرمشهر زدند. به گزارش ایلنا، با گذشت چهار سال از زمان توقف فعالیت کارخانه «صابون سازی یاس خرمشهر» وضعیت شغلی حدود ۱۲۰ کارگر شاغل و بازنشسته این واحد تولید کننده با بیش از ۳۰ ماه حقوق معوقه معلوم نیست.

*روز دوشنبه ۲۷ اردیبهشت، جمعی از کارگران یک شرکت تولید مواد غذایی در دزفول در اعتراض به پرداخت نشدن حقوق و مطالبات معوقه خود مقابل فرمانداری دزفول تجمع کردند. به گزارش ایرنا، چند تن از نمایندگان این کارگران معترض اظهار داشتند: شرکت مذکور حقوق سه ماهه کارکنان را پرداخت نکرده است.

*روز دوشنبه ۲۷ اردیبهشت، کارگران اجرائی کارخانه شیر بالدی در اعتراض به اخراج و عدم پرداخت ماهها حقوق و حق بیمه مقابل اداره کار و استانداری سیستان و بلوچستان تجمع کردند. به گزارش عصر هامون، چندی پیش کارخانه شیر بالدی به دلیل عدم خرید شیر از دامداران استان سر تیتیر خبر ها شد. این کارخانه در اقدامی قابل تأمل ۳۵ کارگر را که سابقه ۱۵ تا ۱۶ سال دارند بدون دلیل موجهی از کارخانه اخراج کرد. یکی از کارگران با بیان اینکه چند ماه است که حقوق دریافت نکرده ایم، گفت: چندی پیش که همسر را برای وضع حمل به بیمارستان برده بودم فهمیدم که مدیر کارخانه ماههاست بیمه ما را قطع کرده است و هنوز همسر ما را به دلیل بی پولی ترخیص نکرده اند.

*صبح روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت، کارگران کارخانه‌ی چوکا برای سومین بار در سال جاری به علت عدم تحقق وعده‌ی مسئولان کارخانه و مسئولان سیاسی شهرستان رضوانشهر و استان گیلان تجمع اعتراضی برگزار کردند. به

گزارش ماسال نیوز، کارگران معترض علاوه بر درخواست برای پرداخت حقوق خود، از ورود مدیر عامل کارخانه و مدیر امور مالی و اداری آن ممانعت به عمل آوردند.

*روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت، دو کارگر بیکار شده فولاد زاگرس که در هفته های گذشته چندین بار به تهران آمده بودند، برای دومین روز متوالی در وزارت کار در انتظار پاسخ مسئولان تحصن کردند. به گزارش ایلنا، این دو کارگر بیکار به نامه‌ی «احمد امینی» و «علیرضا رستمی» در حالی که یک پلاکارد را به نشانه اعتراض مقابل وزارت کار در دست داشتند گفتند؛ در وزارتخانه نیز کسی پاسخگو نیست و به ما گفته اند که اداره کار استان باید نظر کنی خود را ابلاغ کند، اما مدیریت روابط کار استان کردستان تا کنون از ارسال این نامه خودداری کرده است.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، جمعی از کارگران کارخانه نساجی پارسیلون خرم آباد در اعتراض به وضعیت نامعلوم شغلی و بالاترین شغلی در دریافت مطالبات معوقه خود مقابل ساختمان استانداری لرستان تجمع کردند. به گزارش ایلنا، در کارخانه نساجی پارسیلون بیش از ۱۲۰ کارگر رسمی فعالیت دارند که از دی ماه حقوق نگرفته اند. علاوه بر آن عیدی سال ۹۴ کارگران هنوز پرداخت نشده و حق عیدی و پاداش سالهای گذشته کارگران به صورت کامل پرداخت نشده است.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، متقاضیان فازهای ۵ و ۸ و ۱۱ شهر جدید پردیس به دلیل تأخیر در واگذاری واحدهای مسکن مهر و معلوم نبودن زمان دقیق تحویل این واحدها به طور خانوادگی مقابل شرکت عمران شهرهای جدید تجمع کردند. به گزارش فارس، نریمان معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل این شرکت به میان تجمع کنندگان آمد و باز هم اعلام کرد که این وزارتخانه به تنهایی نمی تواند نقشی در تحویل واحدها داشته باشد.

*صبح روز یکشنبه ۲۶ اردیبهشت، جمعی از کارگران پیمانکاری شاغل در فاز ۱۴ منطقه ویژه عسلویه در اعتراض به عدم پرداخت ۵ ماه حقوق اعتصاب کرده و در محوطه اطراف محل کار خود تجمع کردند. به گزارش ایلنا، آنها از کارفرمای اصلی خواستار رسیدگی به موضوع مطالبات مزدی معوقه خود شدند. این اعتصاب در روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت با پرداخت دستمزد اسفند ۹۴ کارگران پایان یافت.

*روز سه شنبه ۲۸ اردیبهشت، کارگران شهرداری جیرفت در اعتراض به عدم پرداخت حقوق شان دست به اعتصاب زده و در مقابل درب شورای شهر تجمع کردند. به گزارش شیبستان، کارگران اعلام کردند به علت عمل نکردن مسئولان شورای شهر و شهرداری به قول خود تا حل نشدن مشکل حقوقی کارگران و رفتگران از جمع آوری زباله ها و نظافت خیابانها خودداری می کنند.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، صدها کارگر بازارچه مرز مهران برای اعتراض به شرکت پیمانکاری مسفر در گمرک مهران، دست از کار کشیده و اعتصاب کردند. به گزارش آوای مهران، کارگران معترض بخشنامه جدید شرکت پیمانکاری مسفر در گمرک مهران مبنی بر کسر ۳۰ درصد از درآمد حق کارگری توسط این شرکت را علت اعتصاب خود اعلام کردند.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، جمعی از کارگران پیمانکاری کارخانه فولاد ارفع اردکان در استان یزد در اعتراض به شرایط نامناسب شغلی، تجمع اعتراضی برپا کردند. به

گزارش ایلنا، دلیل برپایی این تجمع اعتراضی بی توجهی مسئولان به مطالبات کارگران و تأخیر در پرداخت دستمزدها عنوان شده است.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، مردم روستای کرکویه با تجمع در فرمانداری قیروکارزین خواهان رسیدگی فوری مسئولان به وضعیت نامناسب آب این روستا شدند. به گزارش پرگون، این تجمع مردمی برای اعتراض به وضعیت نامناسب آب روستا بود. یکی از اهالی روستا گفت: الان ۴ سال است که مشکل آب داریم. در شبانه روز کمتر از ۵ ساعت آب روستا وصل می شود و مابقی ساعات آب قطع می شود.

*روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، جمعی از کارگران کارخانه نساجی پارسیلون خرم آباد در اعتراض به وضعیت نامعلوم شغلی و بالاترین شغلی در دریافت مطالبات معوقه خود مقابل ساختمان استانداری لرستان تجمع کردند. به گزارش ایلنا، در کارخانه نساجی پارسیلون بیش از ۱۲۰ کارگر رسمی فعالیت دارند که از دی ماه حقوق نگرفته اند. علاوه بر آن عیدی سال ۹۴ کارگران هنوز پرداخت نشده و حق عیدی و پاداش سالهای گذشته کارگران به صورت کامل پرداخت نشده است.

حرکت اعتراضی کارگران کارخانه پارسیلون خرم آباد در روز پنجشنبه ۳۰ اردیبهشت با تجمع مقابل خودروی وزیر کشور و دخالت پلیس همراه شد. تجمع کنندگان این بار با در دست داشتن بنری با مضمون «ما کارگران کارخانه پارسیلون خرم آباد قربانیان خصوصی سازی، ۲۷ ماه حقوق طلب داریم. کسی به فریادمان نمی رسد»، بار دیگر اعتراض خود را به مسئولان اعلام کردند.

*روز پنجشنبه ۳۰ اردیبهشت، جمعی از کارگران و غرفه داران میدان میوه و تره بار تهران در اعتراض به تصمیم جدید مدیریت سازمان میادین میوه و تره بار شهرداری تهران مبنی بر کاهش تعداد کارگران دست به تجمع مقابل دفتر این سازمان تجمع کردند. به گزارش ایلنا، بنقل از افراد حاضر در این تجمع اعتراضی، طبق دستور العمل جدید سازمان میادین میوه و تره بار از این پس تعداد افراد شاغل در هر غرفه نباید از سه نفر (متصدی غرفه، صندوقدار و کارگر فروشنده) بیشتر باشد.

*راندگان تاکسی شهر میروان صبح روز چهارشنبه ۲۹ اردیبهشت، در جلوی ساختمان تاکسیرانی این شهر تجمع و از بی توجهی مسئولان این شهرستان به جهت افزایش تعداد خودروهای تاکسی و کاهش محسوس درآمدها اعتراض کردند. به گزارش زریور خبر، یکی از رانندگان تاکسی در این باره گفت: شورای ترافیک شهرستان تعداد زیادی از تاکسیهای مسیر میروان - مرز باشمق و خط میروان - حسین آباد (بیه کره) را تعطیل و به داخل شهر اضافه کرده است.

سرکوب، آزار، پرونده سازی، دستگیری، شکنجه و محاکمه فعالان کارگری در ایران را به شدت محکوم می کنیم.

پروین اعتصامی، صدای فرودستان،

وجدان بیدار شعر پارسی

(قسمت سوم، پایان)

م. وحیدی

معارض این فن شناخته می شود، تنها پنج مناظره ساخته است که ارزش هیچ کدام شان به پای مناظرات پروین نمی رسد.

انتقاد از اشخاصی همانند والی، قاضی، داروغه و مفتی به عنوان نماد قدرت و نقش آفرینان نظام حکومتی در شعر پروین فراوان به چشم می خورد. گاه از زبان "مست" و "دزد" و گاهی در قالب تمثیل و حکایت به ذکر ظلم و دروغهای آنان می پردازد. در این میان قاضی و حاکم شرع، چون دین را وسیله زراندوزی و فریب و ربا ساخته اند، بیشتر شلاق کش می شوند؛ آن سفله ای که مفتی و قاضی است نام او

تابود و تار جامه اش از رشوه و ریاست گر درهمی دهند بهشتی طمع کند
کو آن چنان عبادت و زهدی که بی ریاست پروین در فروردین ۱۳۲۰ به بیماری حصبه مبتلا شد. وخبم بودن وضعیت او باعث شد که در سوم فروردین در بیمارستان بستری شود. ابوالفتح اعتصامی در این باره نوشته است: "با آنکه درتب مدام حصبه می سوخت، کمترین ترس و اضطراب یا بی صبری از خود نشان نمی داد. جز در چند ساعت آخر عمر، دچار اغما و بی هوشی نشد. ما روز شماری می کردیم که کی تب قطع می شود، تا پروین به اتفاق مادرش دیدارهای عید را انجام دهد. فقط در آخرین روز که وخامت حالش آشکار شد، از مادر تیره بختش طلب صبر و استقامت نمود. بر اثر مداوای غلط ما فرصت مداوای صحیح را از دست دادیم.

بدین ترتیب درنیمه فروردین ۱۳۲۰ - آوریل ۱۹۴۸، پروین در سن ۲۵ سالگی درتهران درگذشت و در آرامگاه خانوادگی اش درقم به خاک سرد سپرده شد. او هنگام مرگ در آغوش مادرش جان سپرد. پس از مرگش قطعه ای با عنوان "این قطعه را برای سنگ مزار خودم سروده ام" از او یافتند که مشخص نیست در چه زمان برای سنگ مزارش سروده بود؛ اینک خاک سیه اش باین است

اختر چرخ ادب پروین است
گرچه جز تلخی از ایام ندید
هر چه خواهی سخن اش شیرین است
صاحب آن همه گفتار امروز
سائل فاتحه و یاسین است
هر که باشی و به هرجا برسی
آخرین منزل هستی این است
خرم آنکس که در این محنت گاه
خاطری را سبب تسکین است

مراسم دولتی به مناسبت بزرگداشت او برگزار نشد. مدیر کانون ایران به دلیل برخی مسایل سیاسی از برگزاری مجلس یاد بود برای پروین در آن کانون خودداری کرد. از پاسخ محرمانه فرماندار قم در تاریخ ۱۸ فروردین ۱۳۲۰ به تلگراف وزارت کشور در باب "موضوع حمل چنانچه دختر اعتصام الملک" به روشنی می توان دریافت که دستگاه امنیتی رضا شاه نسبت به او حساسیت داشته است. این حساسیت می تواند ریشه در رد کردن نشان لیاقت توسط پروین داشته باشد. اما بعد از برکناری رضا شاه از قدرت، دوستان و علاقمندان پروین به مناسبت نخستین سالگرد درگذشت او در فروردین ۱۳۲۱ مجلس یادبودی برای وی برپا کردند و با سرودن اشعار، نسبت به سکوت و بی مهری دوران استبداد در حق پروین واکنش نشان دادند.

یاد و خاطره اش گرمی و ماندگار باد

*صاعقه ما ستم اغنیاست: پس از برداشت محصول و خرم کردن، رعد و برق و صاعقه بالای جان آن می شود. دابین شعر، ظلم ظالمان بر کشتکاران و زحمتکشان و غارت دسترنج آنان به صاعقه تشبیه شده است.

منابع

- عبدالعلی دستغیب (ویژگیهای شعر پروین اعتصامی)
- دکتر جلال متین (مجله ایران شناسی، شماره ۲)
- دکتر حشمت موید (مجله ایران شناسی، شماره ۲)
- دکتر یحیی آریان پور (از نیما تا روزگار ما)

پایان

بیا شویم یکی قطره بزرگتری
در این مناظره دیالکتیکی، کسانی که پایگاه اجتماعی نازی دارند، دست بالاتری دارند و پیروزند. براین اساس، قطره خون خاکن این دعوت و اتحاد را با خشم رد کرده و در پاسخ می گوید:
به خنده گفت میان من و تو فرق بسی است
تویی زدست شهبی و من زبای کارگری
برای همهرهی و اتحاد با چو منی
خوش است اشک یتیمی و خون رنجبری
تو را به مطبخ پخته شد طعام
مرا به آتش و آهی و آب چشم تری
تو از فروغ می ناب سرخ رگ شدی
من از نکوهش خاری و سوزش جگری
درخت جور و ستم هیچ برگ و بار نداشت
اگر که دست مجازات می زدش تبری
سپهر پیر نمی دوخت جامه بیداد
اگر نبود در صبر و سکوتش استری

قطعه "صاعقه ما ستم اغنیاست" * یکی از کوبنده ترین اعلام جرمهای او علیه طبقه ستمگر است. این شعر از طولانی ترین و تندترین اشعار اجتماعی - سیاسی پروین است که با طرح مکالمه "بزرگ پیر" یا پسر جوانش به وضوح حکومت را مسئول سیاهی زندگی ضعیفان و محرومان می داند و شلاق انتقاد را بر تمامیت نظام جزایی و اجرایی فاسد می کوبد و این ستم را به صورت اعلامیه ای جهانی علیه ظلم و بیداد مطلق در می آورد. پروین با نمایش جامعه ای نابرابر، راه انقلاب و قیام را برای رفع ظلم و بی عدالتی ترسیم می کند. به طوری که سرانجام پسر جوان بزرگ امکان ادامه راه پدر را بدون انتقام از اغنیاء و حاکمان نمی پذیرد:

سفره ما از خورش و نان تهی ست
در ده ما پس شکم ناشناست
پای من از چیست که بی موزه است
در تن تو جامه خلقان چراست
خرمن اسمال ما را که سوخت
از چه در این دهکده قحط و بلاست
در عوض رنج و سزای عمل
آنچه که رعیت شنود ناسزاست
چند شود بارکش این و آن
زارع بدبخت مگر چارپاست
کار ضعیفان زچه بی رونق است
خون فقیران زچه رو بی بهاست

شعر "ای رنجبر" در ادامه این دادخواهی سروده شده است. این شعر نیز نمونه بارز خشم عمیق پروین از شقاوت آدمی و ظلمی ست که بر رنجبران و زحمتکشان می رود و پروین آنان را به "خیزش" و "انقلاب" فرا می خواند:

تا به کی جان کندن اندر آفتاب ای رنجبر
ریختن از بهره نان از چهره آب ای رنجبر
از حقوق پایمال خویشتن کن پرسشی
چند می ترسی زهر خان و جناب ای رنجبر
در خور دانش امیرانند و فرزندانشان
تو چه خواهی فهم کردن از کتاب ای رنجبر
حاکم شرعی که پهر رشوه قزوا می دهد
کی دهد عرض فقیران را جواب ای رنجبر
جمله آنان را که چون زالو مکندت خون بریز
وندر آن خون دست و پای کن خضاب ای رنجبر
و این چنین شعله خشم سوزان او، اوراق دیوانش را مشتعل می سازد.

در ساختن اشعار مناظره، پروین بزرگترین شاعر زبان فارسی است که دست کم ۶۵ مناظره زیبا و پرمعنی سروده است. درحالی که "اسدی طوسی" که استاد بی

پروین با سفرهای پدرش در داخل و خارج ایران همراهی می کرد و با سیر و سیاحت و گسترش دید و اطلاعات و کسب تجرب تازه می پرداخت. دی ماه سال ۱۳۱۶ اما بزرگترین مرتبه زندگی پروین رقم خورد. کوچ پدر تلخ ترین حادثه زندگی پروین بود و بر انزوای او بعد از طلاقش افزود و مدتی او را از فعالیت ادبی اش باز داشت. او در مرگ پدر سرود:

پدر آن تیشه که برخاک تو زد دست اجل
تیشه ای بود که شد باعث ویرانی من
یوسف نام نهادند و به گرت دادند
مرگ، گرت تو شد، ای یوسف کنعانی من
مه گردون ادب بودی و درخاک شدی
خاک زندان تو گشت، ای مه زندانی من

پروین از نایبامانیهای سیاسی و مصائب اجتماعی ایران دقیقاً آگاه بود و با شهامتی بیش از هر شاعر زمان خود از فساد زورمندان و جور پادشاه انتقاد کرده است. علاوه براین، در میان شاعران هیچ شاعری را نمی شناسیم که به اندازه پروین از غم و رنج و فقر انسانها سخن به میان آورده باشد. پروین با آگاهی از واقعیات زندگی مردم به توصیف این دردها و ناملایمات می پردازد و در افشای باطل، حق پوشی را مجاز نمی شمارد:

حقیقت گوی شو پروین چه ترسی

نشانید بهر باطل حق نهفتن
تبیین فقر توده های مردمی، از برجسته ترین درون مایه های شعر اوست. دکتر زرین کوب علت محبوبیت پروین را "درآمیختگی ذهن و زبان او با طبقات محروم جامعه" می داند. بی شک مهمترین علت گرایش توده های مردم به دیوان اشعار او در همین نکته است.

مردم با مطالعه دیوان او به تماشای واقعیتهای زندگی خود نشستند، به کشف زوایای آن می پردازند. و اگر چنین نبود، دیوان این شاعر طی یک قرن دهها بار تجدید چاپ نمی شد.

پروین عواطف انسان دوستی خود را در ضمن تمثیلات و حکایات کوچکی گنجانده و از این طریق ناله غم و شکایت خود را موثرتر از سخن شاعران دیگر کرده است. نقطه مرکزی اندیشه او "بشر" است. او دوستدار انسان و به خصوص کارگران و زحمتکشان است. او مخالف سرسخت ظلم و صاحبان قدرت و حامی محرومان و بیوایان است و همواره از حقوق آنان در برابر ستمگران دفاع می کند. او با زبانی نمادین به ذکر بیادگیرها و فساد دستگاه حاکمه می پردازد و آنرا مظهر ظلم می داند. دنیای آرمانی او، دادگری و عدالت گستری است. پروین در قالب حکایتی "قباد ساسانی" را به عنوان نماد حکومت وقت مورد انتقاد و دادخواهی قرار می دهد:

ویرانه شد ظلم تو هر مسکن و دهی
یغماگر است چون تو کسی پادشاه نیست

از نظر پروین آنچه مشروعیت سیاسی به پادشاه می بخشند و حکومت او را ماندگار می کند، عدالت است و رضایت مردم. در شعر پروین آزادی بیشتر در معنای آزادی ستمدیدگان از چنگ جور حکومت و ستم طبقه مرفه به کار می رود. او در قطعه شعری با واقع نگری مردم را به اعتراض و ایستادگی و "قیام" فرا می خواند. این شعر مناظره ای است میان دو قطره خون از پادشاه و یک خاکن که تاجور خواهان اتحاد، دوستی و یگانگی است و می گوید که ما هر دو از یک چشمه هستیم:

هزار قطره خون در پیاله یک رنگند
تفاوت رگ و شریان نمی کند اثری
زما دو قطره کوچک چه کار خواهد خاست

رویدادهای هنری ماه

لیلا جدیدی

گفتار روز:

- "اگر فکر کنیم رویمان را برگردانیم همه چیز ناپدید می شود، درست است! همه کس و همه چیز ناپدید می شوند و ما می مانیم و یک تاریخ که در باره ما قضاوت خواهد کرد" (جورج کلونی، بازیگر، فیلمنامه نویس، تهیه کننده و کارگردان آمریکایی، برنده جایزه اسکار و گلدن گلوب و فعال سیاسی)

فیلم...

فیلمی در مورد پیشمرگه های کُرد در کن

فیلمی از "برنارد هانری لوی"، فیلسوف مطرح فرانسوی، در جشنواره فیلم کن به نمایش درمی آید. این فیلم در جبهه های جنگ کرکوک و سنجانر فیلمبرداری شده و نبرد پیشمرگه های کُرد با گروه "دولت اسلامی" را به تصویر می کشد.

به گفته مسوولان کن، کارگردان برای ساخت فیلم "هزاران کیلومتر در جبهه جنگ در عراق، از شمال تا جنوب، پیش رفته و موقعیتهای جنگی، منظره ها و چهره های زنان و مردانی را به تصویر کشیده که کمتر دیده شده است."

"مارکو سینما"، تهیه کننده، در بیانیه ای این فیلم را "ادای احترامی به زنان و مردان جسور کرد" خوانده است.

برنارد لوی که یکی از چهره های مدافع استقلال کردها شناخته می شود، به خبرگزاری فرانسه گفته است که قصد داشته با این فیلم، به مناسبت صد سالگی توافق "سایکس پیکو" میان فرانسه و بریتانیا، به نوعی وجود یک سرزمین کُرد را از نظر "اخلاقی" به رسمیت بشناسد، زیرا به گفته لوی این موافقتنامه زمینه ساز تجزیه کردها در چهار کشور مختلف شد.

آرشیو افغان فیلم در شهر کابل با خطر نابودی مواجه است

هزاران ساعت فیلم مستند از تاریخ صد سال اخیر افغانستان که در آرشیو "افغان فیلم" در شهر کابل در وضعیت بسیار نامطلوب نگهداری می شود، با خطر نابودی روبرو است

مسوولان موسسه افغان فیلم می گویند که سیستم تهویه ذخایر آرشیو استاندارد نیست و ساختمان آن به دلیل نزدیک بودن به پایگاه نظامی نیروهای ناتو مستقر در کابل، با خطرهای جدی روبرو است.

آرشیو افغان فیلم یکی از مراکز مهم افغانستان است که از جنگهای داخلی دهه هفتاد نجات یافت و در زمان حکومت گروه طالبان نیز به صورت معجزه آسا از نابودی حفظ شد.

فیلمهای برجسته جشنواره کن

- "اوه"، فیلمی از "پل ورهوفن" به زبان فرانسوی است. فیلم براساس کتاب داستانی به همین نام به قلم "فیلیپ دیژان"، نویسنده پرتلفردار فرانسوی ساخته شده است.

- "دختر گمنام"، فیلمی از برادران "داردن". در این فیلم "ادله هینل" نقش پزشکی را بازی می کند که پس از مرگ یک زن بیمار به خاطر خودداری از جراحی، روی کشف هویت او تمرکز می کند.

- "لاکچست سرخ"، فیلم یک انیمیشن ژاپنی-فرانسوی و محصول همکاری مشترک دو شرکت فیلم سازی "وایلد بانچ" و "استودیو گیلی"، اولین فیلم بلند "میکایل دودوک د ویت"، انیمیشن ساز هلندی است.

- "مرد بزرگ مهربان"، این فیلم "استیون اسپلبرگ" که براساس یک کتاب داستان محبوب کودکان به قلم "رولد دال" ساخته شده، در یکصدمین سالگرد تولد این نویسنده بریتانیایی روی پرده می رود.

- "مردان خوب"، در این فیلم جنایی-اکشن با چاشنی کمدی سیاه، "راسل کرو" و "رایان راسلینگ" نقش دو مامور پلیس را در دهه ۷۰ میلادی در شهر لس آنجلس بازی می کنند.

- "عزیز آمریکایی"، فیلمی است که "آندره آرنولد"، کارگردان بریتانیایی، پس از موفقیت سه فیلم اولش "رد رود"، "تنگ ماهی" و "بلندیهای بادگیر" در خارج از بریتانیا ساخته است

نهادهای سینمایی بین المللی خواستار لغو حکم فیلمساز ایرانی شدند

جشنواره فیلم کن به همراه بیش از سی نهاد و سازمان سینمایی دیگر در سراسر اروپا و جهان، در بیانیه ای خواستار توقف اجرای حکم و آزادی بدون قید و شرط کیوان کریمی شد.

کیوان کریمی، ۳۰ ساله، آذر ماه دو سال پیش به خاطر فیلم "نوشتن بر شهر" درباره دیوار نویسیها و گرافیتیهای تهران از انقلاب ۱۳۵۷ تا اعتراضات به نتایج انتخابات ریاست جمهوری ۱۳۸۸، به اتهام "توهین به مقدسات" به شش سال حبس و ۲۲۳ ضربه شلاق محکوم شد. سپس دادگاه تجدید نظر دادگاه انقلاب تهران، با تایید حکم شلاق، حکم زندان را به یکسال زندان و پنج سال حبس تعلیقی کاهش داد.

جشنواره فیلم کن، جشنواره فیلم ونیز، انجمن فیلمسازان فرانسه، انجمن فیلمسازان آمریکای جنوبی، آکادمی فیلم اروپا، سینما تک فرانسه، فدراسیون بین المللی فیلمسازان اروپایی، شبکه جهانی نویسندگان و فیلمسازان، سندیکای تهیه کنندگان فرانسه و انجمن فیلمسازان بلژیک از امضا کنندگان این بیانیه هستند. در این بیانیه آمده است: "این مساله که آزادی کیوان کریمی تنها به دلیل اقدام ساده و انسانی ابراز آزادی بیان و انتقاد هنری از او سلب شود، بسیار ناخوشایند است."

امضاکنندگان همچنین ابراز تاسف کرده اند که: "ایران با چنین پیشینه تاریخی غنی و صاحب میراثی عظیم، با وجود امضای اعلامیه جهانی حقوق بشر و عهدنامه

سیاسی و مدنی سازمان ملل متحد در سال ۱۹۹۶، از تاریخ و فرهنگ خود روی برگردانده است." فیلم "نوشتن بر شهر" در جشنواره های "ویزیون دو ریل" سوییس، "مونت پولیه" فرانسه و جشنواره فیلم آرژانتین نمایش داده شده و جایزه ویژه هیات داوران جشنواره "پوتتو دیستا" اسپانیا را به دست آورده است.

کتاب...

کتاب "نود سال نوآوری در هنر تجسمی

ایران"

کتاب "نود سال نوآوری در هنر تجسمی ایران" به قلم جواد مجابی، نویسنده، شاعر و منتقد ادبی و هنرهای تجسمی همزمان با نمایشگاه بین المللی کتاب در تهران، روانه بازار کتاب شد.

کتاب مذکور که از سوی "انتشارات پیکره" در دو جلد و حدود هشتصد صفحه منتشر شده، نخستین کتاب از نوع خود است که تاریخ هنرهای تجسمی معاصر ایران از سال ۱۳۰۰ تا ۱۳۹۰ را به شیوه ای تاریخی - تحلیلی بررسی کرده است.

به گفته آقای مجابی نوشتن این کتاب بیش از ده سال طول کشیده و از دهه هفتاد آماده انتشار بوده، هر چند به دلایلی انتشار آن تا امروز به تعویق افتاده بود.

جواد مجابی در این کتاب حدود یک قرن نقاشی و مجسمه سازی ایران را مرور کرده و به موضوعاتی چون زندگینامه هنرمندان، نمایشگاه و بینالها، جریانها و مکاتب مهم هنری، نقدها و انعکاس اخبار هنری در مطبوعات ایران پرداخته و همزمان، نمونه هایی مهم از کار هنرمندان هر دوره را منتشر کرده است.

در این کتاب، به هنرمندان و نوآوران آزاد و سنتی بیش از گروهها و گرایشهای دیگر توجه شده است. جواد مجابی در این باره گفت: "من در این کتاب سعی کردم بدون هیچ غرضی و به دور از تعلقاتم یک بررسی منصفانه انجام دهم. به همین دلیل در این کتاب بیشتر آثار و زندگی نقاشان و نوآوران سنتی و آزاد را تحلیل کردم."

سانسور چندلایه نمایشگاه کتاب

حسن روحانی در سخنرانی افتتاحیه نمایشگاه کتاب تهران گفت: "اگر می خواهیم کتاب جایگاه اصلی خود را بیابد، باید برای آفریننده کتاب و ناشر کتاب و عرضه کننده کتاب در همه مراحل، امنیت و آزادی را تضمین کنیم."

علی جنتی، وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، نیز در همین مراسم تاکید کرد: "کتابهای وارد شده به کشور به لحاظ شکلی و محتوایی مورد نظارت چند لایه قرار می گیرد و اینگونه نیست که درهای نمایشگاه به روی هر کتابی باز باشد."

کانون نویسندگان ایران: روحانی به جای

حرف زدن عمل کند

کانون نویسندگان ایران در واکنش به سخنان حسن روحانی در مراسم گشایش نمایشگاه کتاب، در بیانیه ای که منتشر کرد، از وی خواست به جای حرف زدن عمل کند. کانون نویسندگان تاکید کرد: "عمل و رفتار است که صحت و سقم گفتار را نشان می دهد و همین نکته برای بیان این حقیقت بس است که دولت نه تنها خواهان "امنیت و آزادی" نویسندگان نیست، بلکه برعکس، مجری سیاست سانسور آثار نویسندگان آزادخواه است."

کانون نویسندگان با اشاره به سخنان روحانی یادآور شد: "سخن [روحانی] هنوز به تمامی در اینجا و آنجا بقیه در صفحه ۲۳

رویدادهای هنری ماه

بقیه از صفحه ۲۲

منتشر نشده بود که مسوولان وزارت ارشاد در ادامه همان سنت سخت جان و دیرپای سانسور در این وزارتخانه، ورود آثار بسیاری از شاعران، نویسندگان و مترجمان را به نمایشگاه کتاب کنونی ممنوع اعلام کردند و صدها عنوان کتاب فارسی و غیرفارسی را که ناشران گوناگون ایرانی و خارجی به نمایشگاه آورده بودند، جمع آوری کردند.

کانون به روحانی توصیه کرده: "اگر به راستی خواهان "امنیت و آزادی" نویسندگان است، باید از بیان سخنان زیبا اما فاقد ضمانت اجرایی فراتر رود و به طور واقعی و عملی در راه آزادی اندیشه و بیان گام بردارد. به عمل کار برآید، به سخن دانی نیست."

موسیقی....

کنسرت گروه "مشروع لیلی" در اردن لغو شد

کنسرت گروه موسیقی لبنانی "مشروع لیلی" که قرار بود در شهر عمان، پایتخت اردن برگزار شود، در آخرین لحظه لغو شد. این کنسرت قرار بود در امفی تاتر رومی شهر عمان برگزار شود. این گروه اعلام کردند که مقامات اردنی مضمون شعرهای این گروه را با "اصالت" محل اجرای این کنسرت در تعارض دیده اند و این در حالی است که این گروه تاکنون ۳ بار در این محل کنسرت اجرا کرده است.

"حامد سینو"، رهبر گروه مشروع لیلی، یک همجنسگرایی فعال است و این گروه در اشعار خود به موضوعهای تابو در جوامع محافظه کار عرب همچون فساد، سانسور، خشونت دولتی و آزادیهای جنسی اشاره دارد.

این گروه ۵ نفره کار خود را از دانشگاه آمریکایی بیروت در سال ۲۰۰۸ شروع کرد و اکنون طرفداران بسیاری در سراسر منطقه دارد.

علی رهبری از راه اندازی "ارکستر فیلامونیک پارسی" خبر داد

علی رهبری، آهنگساز، مدیر هنری و رهبر سابق ارکستر سمفونیک تهران از راه اندازی یک "ارکستر خصوصی" در ایران به نام "ارکستر فیلامونیک پارسی" خبر داده است.

او که به تازگی از رهبری ارکستر سمفونیک تهران استعفا کرده، هدف از این اقدام را تشکیل یک ارکستر "بدون دخالت دولت" اعلام کرد؛ ارکستری که به گفته او "روی پای خودش بایستد" و "حرفه ای و تمام وقت" کار کند.

درباره اینکه هزینه های این ارکستر خصوصی چگونه تامین خواهد شد، او می گوید دو شرکت و یک بانک حامیان مالی ارکستر تحت رهبری او هستند.

تیاتر....

دو سالن تیاتر در فرانسه به اشغال

معترضان درآمد

دو سالن تیاتر "اودئون" و "کمدی فرانسیز" در پاریس به اشغال فعالان رشته های تیاتر و

اجرای زنده درآمد که به شرایط کار خود اعتراض داشتند.

این افراد با همراهی فعالان اعتراضهای دانش آموزی و دانشجویی با هدف تاثیر بر مذاکرات در مورد اصلاح بیمه بیکاری، دیشب سالن اودئون را برای سومین شب متوالی و سالن کمدی فرانسیز را برای نخستین شب، به اشغال خود درآورده و مانع اجرای برنامه های این دو سالن شدند.

فعالان جنبش اعتراض "شبانه" نیز به منظور همسو کردن مبارزات، به معترضان در دو سالن تئاتر پیوستند.

شعر.....

عمو؛ برنو؛

فتح الله کیائیه

تقدیم به شیر زنان نگاهبان آزادی

به موهایم رنگ می زرم

از سیاهی شب.

زن: گفته بود این را

وقتی که می خرامید

هجران را

در خموشی کوچه.

مرد اما، گفته بود:

فراقت را، دردی

بر سوخته استخوان،

مرهمی خواهم ساخت

از صبر

در انتظار وصل.

شغال را، مرد

زوزه ی باد، گمان برده بود

به دریدن جوجکان

پای به راه،

وقتی که می خزید

در گلوگاه ناودان.

زن فریاد کرده بود

شغال را چاره تفنگ است

می شناسم او را.

مرد اما، انتظار را

جگر سوز مرهمی یافته بود،

شب با درد ساخته بود

سیاهی بر زمان تافته بود

ووحشت بر زندگی

برتاخته بود.

زن رفته بود

و شغالها می خواندند

در سیاهی بیشه.

زن گفته بود اما:

چاره ی شغال

تفنگ است نه واژه گی.

پس پای در راه رفته بود

با عمومی پیر

عمو؛ برنو؛

نبرد خلق

ارگان سازمان

چریکهای فدایی خلق ایران

سردبیر: زینت میرهاشمی

هیات دبیران: منصور امان، لیلا جدیدی،

زینت میرهاشمی

هیات تحریریه: لیلا جدیدی، منصور امان، زینت

میرهاشمی، جعفر پویه، مهدی سامع

چاپ: انجمن فرهنگی نبرد

نبردخلق ارگان سازمان چریکهای فدایی خلق ایران و بیان کننده نظرات این سازمان است. اما بدیهی است که از چاپ مقالات و مطالب فعالین سازمان و جنبش مقاومت و صاحب نظران و نیز ترجمه مطالبی که حجم نشریه اجازه می دهد و اطلاع از آن مفید است، خودداری نمی کند. مطالبی که با امضای افراد در نبردخلق چاپ می شود، بیان کننده نظرات خود آنان است که ممکن است با نظرات سازمان منطق، همسو یا اختلاف داشته باشد. سرمقاله نبردخلق (با نام و یا بدون نام) بیان کننده نظر سازمان است.

برای اشتراک نبرد خلق با آدرسهای نبرد خلق تماس بگیرید

پهای اشتراک سالانه

۲۴ یورو

۳۵ یورو

۴۰ یورو

۴۰ یورو

۱ یورو

فرانسه

اروپا معادل

آمریکا و کانادا

استرالیا

تک شماره

اخبار و گزارشهای جنبش کارگران، مزدبگیران و کارکنان ایران، اخبار تحولات ایران، عراق ومسائل بین المللی مربوط به آن، اخبار و دیدگاههای جنبش زنان را هر روز در سایت ایران نبرد بخوانید.

آدرس سازمان در شبکه جهانی اینترنت

نشریه نبرد خلق، اخبار رویدادهای روز ایران و

جهان، تحلیل مسائل روز، دیدگاهها

بخش شنیداری (راديو پيشگام)

www.iran-nabard.com

www.jonge-khabar.com

www.radiopishgam.com

www.fadaian.org

NABARD - E - KHALGH

No : 371- 20 May 2016 / Price: \$ 1 - 1.50 euros

Organ of the Organization of Iranian People's Fedayee Guerrillas

Executive Editor: Zinat Mirhashemi

Fax: Italia / 39 - 085 802 53 56

NABARD / B.P. 77 / 91130 Ris orangis / FRANCE

NABARD / P.O Box , 1361 / Paramus.NJ / 07653 U.S.A

NABARD / Casella Postale 307 / 65100 Pescara / ITALIA

www.iran-nabard.com

E.Mail: nabard@iran-nabard.com

Published by : NABARD CULTURAL ASSOCIATION

بمباران پناهندگان سوریه، شرمی بر وجدان بشریت

زینت میرهاشمی

زخمی، بدنهای پاره پاره شده و اشکهای آنها هزینه دفاع از بشار اسد می شود و در مقابل پیروزی و آزادی مردم سوریه از دیکتاتوری اسد تهدیدی برای ویرانی ولایت خلیفه ارتجاع می شود.

فراسوی خبر آدینه ۱۷ اردیبهشت

در حالی که هنوز آتش، دود و خاکستر در ویرانه های بیمارستانها، مراکز آموزشی و خانه های مردم شهر حلب پوشش رسانه ای دارد، پنجشنبه شب ۱۶ اردیبهشت، جنگنده های ارتش سوریه، کمپ آوارگان جنگی و پناهندگان در جنوب ادلب نزدیک شهر حلب را بمباران کرده و مردم بی گناه و بی سرپناه را به قتل رساندند. حملات جنایتکارانه به مراکز غیر نظامی حلب و اردوگاه پناهندگان محکوم است.

طی حملات هوایی اخیر سوریه و روسیه به بیمارستانی در شهر حلب بیش از ۳۰ نفر از پزشکان، بیماران و کودکان به قتل رسیدند. بمباران بیمارستان القدس و به قتل رساندن پزشکان و بیماران و مردم بی دفاع یک جنایت جنگی محسوب می شود که دولتها با بی عملی در برابر آن به گسترش اینگونه جنایتها از جانب رژیم اسد و حامیان آن، پوتین و خامنه ای، دامن می زنند. طی ۵ سال جنگ در سوریه جامعه جهانی نه تنها موضعی قاطع در برابر حملات رژیم اسد به مردم بی دفاع و غیر نظامی نگرفته، بلکه با مامشات و عدم موضع قاطع در برابر دخالتهای رژیم ولایت فقیه در سوریه، به گسترش این جنگ خانمانسوز یاری رساندند. آنچه که امروز در حلب یا در شهرهای ویران شده سوریه می گذرد، دستاورد یک دیکتاتوری فاسد است که متأسفانه با ثروت مردم ایران توسط دیکتاتوری ولایت فقیه تغذیه می شود. رژیم ولایت فقیه با گسیل بسیجیها و پاسداران به سوریه با نامهای مستشار و حافظان حرم و با هزینه کردن میلیاردها دلار به حفظ دیکتاتوری اسد کمک می کند. مثلث روسیه، رژیم اسد و رژیم ولایت فقیه، مسؤل فاجعه های دردناکی هست که این روزها در سوریه شاهد آن هستیم. یکی از پزشکان سوری در مصاحبه ای از ویرانه های حلب گفت که «تلاش کنید هر کاری می توانید انجام دهید تا که حلب به عنوان شرمی بر وجدان بشریت باقی نماند.» متأسفانه این لکه ننگ بر وجدان همه کسانی که در برابر دیکتاتوری اسد و حامیان آن، خامنه ای و پوتین، سکوت کردند حک شده است.

در برابر انتشار وسیع تصاویر خانه های ویران شده و بدنهای سوخته کودکان، حرفهای روحانی بسیار چندش آور است. روحانی روز پنجشنبه ضمن افتخار به رهنمودهای ولی فقیه گفت: «تحت فرمانده کل قوا، هر جا لازم باشد دست مظلومی را بگیریم، خواهیم گرفت.» منظور روحانی از «مظلوم» بشار اسد است و این حمایت آنچنان عمیق و جنون آمیز شده که ضجه های کودکان

در برابر تندر می ایستند،
خانه را روشن می کنند
و می میرند

شهدای فدایی در خرداد ماه

رفقا: امیر پرویز پویان - اسکندر صادقی نژاد - رحمت الله پیرو نذیری - بهروز دهقانی - حسن معصومی همدانی - علیرضا شهاب رضوی - حبیب برداران خسروشاهی - مریم شاهی - خسرو تره گل - حسین سلیمی - شیرین معاضد (فضیلت کلام) - مینا طالب زاده شوشتری - علیرضا رحیمی علی آبادی - حسین موسی دوست موچالی - رفعت معماران بناب - نادر شایگان شام اسبی - سلیمان پیوسته حاجی محله - سعید معینی - نعمت با شعور - سعید سلطان پور - ماریا کاظمی - اسماعیل هادیان - منصور فرسا - مهدی پهلوان - شهرام میرانی (در هند) - محمدرضا محمدیان باباعلی - حمید امیر میرشکاری - ولی سوسنی - منوچهر ویسی - جعفر قنبرنژاد - مهنوش آذریون - شاپور جلیلی - جواد باقری (مهرداد)، طی سالهای ۴۹ تاکنون در مبارزه مسلحانه با مزدوران امپریالیسم و ارتجاع و یا در زندانهای دژخیمان ستمگر شاه و خمینی به شهادت رسیدند.

نابود باد امپریالیسم و ارتجاع جهانی - زنده باد استقلال، دموکراسی، صلح و سوسیالیسم